

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

prognostici Hippocratici

libris manuscriptis.

Kühlewein, Hugo

LANE

MEDICAL

LIBRARY

Seidel

Collection

HISTORY OF MEDICINE
AND NATURAL SCIENCES

AMERICAN BOOK NOTE CO. LITHO

Jahresbericht

über die

Königliche Klosterschule zu Ilfeld

von Ostern 1875 bis Ostern 1876.

Inhalt:

- 1) De prognostici Hippocratici libris manuscriptis von Dr. Hugo Kühlewein.
- 2) Verzeichniss der in der Bibliothek der Klosterschule vorhandenen älteren Drucke und Handschriften von Professor Dr. Freyer.
- 3) Schulnachrichten vom Director Dr. Schimmelpfeng.

NORDHAUSEN, 1876.

Druck von C. Kirchner.

1876. Progr. № 249.

TYPE LIBRARY

De prognostici Hippocratici libris manuscriptis.

Ante hos quinquaginta fere annos Fridericus Reinholdus Dietz Regimontanus Germaniam, Britanniam, Galliam, Hispanias, Italiam per quinquennium peragrans quoscunque in bibliothecis invenit veterum medicorum libros manuscriptos editionesve antiquos editionem nisi fallor medicorum Graecorum paraturus summo studio et diligentia scholiorum in Hippocratem et libri de morbo sacro editione satis cognita eruit, exscripsit, contulit. Eius operi proposito morte praematura erepti schedas petenti mihi nuper e bibliotheca Regimontana liberalissime permissas perlustrans enotavi quattuor, quos ille contulit, codicum Vaticanani, Ambrosiani, duorum Vindobonensium in Hippocratis libro, qui est prognosticon, lectiones nondum, quod ego sciam, in libris patris medicinae recensendis adhibitas, nisi forte Vindobonenses Mackius inspexit. Quos ad codices accedunt duo, quos ipse aliquoties in Italia commoratus cum editione Kuehniana comparavi, alter Florentinus, alter Venetus. De quorum librorum natura ac pretio quidquid sive e bibliothecarum catalogis hauritur sive adspectu observatur his fere continetur:

Codicem Vindobonensem XVI, olim 35 (w), scholiorum Stephani Atheniensis in Hippocratis aphorismos, cuius margini prognosticon a fol. 185—201^b inscriptum est, saeculi quinti decimi Lambecius et de Nessel¹ ita describunt: est chartaceus, antiquus, in folio constatque fol. 360 et ab Augerio Busbeckio, ut ipse solita propriae manus inscriptione testatur, olim fuit comparatus Constantinopoli.

Vindobonensis alter XLIV, olim 3 (g), saeculi quinti decimi, chartaceus, bonae notae, in quarto foliorum trecentorum quattuor, ab eodem Augerio Busbeckio² olim Constantinopoli comparatus³ praeter varios libros medicos Actuarii, Alexandri Aphrodisiensis, aliorum sexto loco continet Galeni commentarium in Hippocratis prognosticon a fol. 232—304.

Vaticanus 276 (v), membranaceus fol. 237, saeculi tertii decimi, libros praebet eodem eodemque antiquiore ordine ac Parisinus 2146 descriptus apud Littréum tom. I, p. 529, nisi quod in hoc orationes duae *ἐπιβώμιος* et *πρεσβευτικός* in fine adscriptae sunt.

1. Lamb. cat. msc. gr. Vind. vol. VI. p. 330, de Nessel pars III. cod. 16.

2. Augerius Busbeckius Ferdinandi I. imperatoris in aula Solimani Magnifici legatus utrumque codicem in charta orientali diversis manibus scriptum anno 1555 Constantinopoli emit.

3. Lambec. vol. VI. pag. 198, de Nessel pars III, cod. 44.

Ambrosianus B. 113 supra (a), bombycinus, fol. 171, in quarto, saeculi quidam decimi continet aphorismos et prognosticon cum scholiis incerti auctoris, epistolas, et varia e medicorum libris collecta.¹

Mediceus 75, 3 (f), membranaceus, in octavo minore, saeculi duodecimi, character rotundo neque ineleganti, constans foliis scriptis 263 (Bandini, cat. graec. III, 141), quo variis medicamentis secundum litterarum ordinem enumeratis tabulisque medicis ad finem additus est liber praenotionum.²

Marcianus 269 (b) in folio, membranaceus, foliorum 261, saeculi circiter duodecimi cuius lectionibus exscriptis se in prognostico usum esse dicit Ermerins in praefatione p. IX. Secundum indicem praefixum in hoc codice olim perpaucis mutatis eadem iterant, quae teste Littré tom. I. p. 512 sqq. in Parisinis 2142, 2141, 2140, 2143, 2145, nunc vero mutilus est in medio compluribus foliis evulsis, qua re interciderunt libri *περί ὑπερκατατομῆς παιδίων, προῶδητικῶν λόγοι, περί συνίγγων, περί αἱμορροϊδίων, Κωακαί, ἐν δημιῶν α-δ', ἐπιδ. ε'* usque ad ed. Basil. p. 336, vers. 21.

Quoniam de Littréi libris manuscriptis mentionem feci, illico quae de his monere visa sunt, addere liceat. Nam in lectionibus illorum sex codicum ponderandis et discernendis ita rem egi, ut libros Parisinos Littréi antiquiores respicerem, maxime Parisinum 2142 inter omnes Parisinos prognostici veterrimum, cuius mediam partem, in qua liber quem dixi inest, Littré antiquo manu scriptam esse refert, ut vel decimo saeculo eam scripturam attribuere videatur. Ad hunc proxime accedit antiquitate Par. 446 supplementorum, membranaceus, saeculi duodecimi.³ Sequuntur codices saeculi XIV signati numeris 2140, 2141, 2143, 2145, 1255, 2256, 2229, unus saeculi XV, qui fert numerum 1884, duo saeculi XVI, qui sunt 2146, 2330, denique libri quinque sine aetatis indicio, qui sunt 2269 codex chartaceus, vetus, non sine lacunis, scatens formis in dialectum Atticam translatis, 1883, 36, 2219, 2257 prognosticon continens cum commentario Galeni.

Quorum codicum lectionibus variis collectis et dispositis haud difficile est ad cognoscendum quosdam libros continuo consentientes inter se eandem verborum speciem ac rationem praebere diversam ab altero librorum genere, qui rursus inter se consensu lectionum fere semper coniuncti sunt, ut quasi duae librorum partes inter se sint oppositae. Neque deesse qui modo cum hac modo cum illa parte faciant, facile intellegitur. Quae res illustretur et comprobetur his locis in prognostici initio gravissimis, ubi codices inter se ita differunt:

1. Haec fere sunt, quae e catalogo bibl. Ambrosianae manuscripto ipse enotavi. Accuratius codex describitur a Dietzio schol. in Hipp. et Gal. vol. II, p. V.

2. Codicem Med. ap. Foesium, quem postea Littré notavit littera B, eundem non esse e relatione elucet. Exstant enim praeter meum in bibliotheca Laurentiana duo, in quibus inest prognosticon: cod. 74, 1 in folio saeculi quinti decimi, membranaceus, nitidissime scriptus et cod. 74, 11 in octavo, bombycinus, saeculi tertii decimi.

3. Littr. tom. II. p. 163, adn. 2.

88.¹ δοκέοιμι a 2229

ἐκ τῶν παρεόντων παθ. waf 2145,
2142², 2269, 2219, 446.

νοσέοντας f 446, 2229

89. πρὶν ἢ wa 2229, 2141, 2142, 2145, Gal. i. t.

ἡμέρην μίαν wfa

τῶν τοιουτέων παθέων w (παθῶν f)

ἐν τοῖσι νούσοισι w (νόσ. f)

τουτέων τὴν πρόνοιαν f 2229, 446 B.

τουτέου w.

ἂν τις θαναμάζοιτο wfa v 2146, 2219,
2229, 446

τούτους εἰ μᾶλλον om. wfb v 2146,
2269, 446

ὁρθῶς om. w 2269, 446

πρὸς ἕκαστα τῶν νοσημάτων add. f

τε καὶ σωθησομένους om. w

ἐναντίον w 2269, 1884

90. λοβοὶ αὐτῶν w, — αὐτέων f

λοβοὶ τῶν ἄκρων g.

καρφαλέον ἐόν om. wf

χλωρόν ἢ μέλαν wfg

λοιμῶδες wa 2229

μηδὲν φῆ εἶναι om. f

εἶναι om. wag¹ 446, 2146

μηδ' ἐν wg 2142.

εἰδέναι τοῦτο τὸ σημεῖον θανάτῶδες

ἐόν v g 446, 2228

εἰδέναι χρὴ θαν. ἐόν τοῦτο τὸ σημ. f

εἰδέναι χρὴ θαν. ἐόν τοῦτο τὸ σημ. f

ἢ τετραταίου om. wfa v 2146

τᾶλλα wa v Mon. 2140, 2141, 2143, 2144,

1884, 2330, 2256

τὰ τε ἐν τῷ σώματι w Mon.

δοκέει μοι bvf w Mon.²

τῶν παθημάτων bg Mon. rel. Par.

ἐκ τῶν παθημάτων v 2146.

ἀσθενέοντας bvawg Mon. rel. Par.

ἦ om. bvf Mon. rel. Par.

μίαν om. bvg 2146.

τῶν παθέων τῶν τοιουτέων bv.

ἐν τῇσι νούσοισι bva Mon. Par.

τούτου rel.

τις om. b Mon. rel. Par.

habet a Mon. rel. Par.

praebent reliqui.

om. rel.

praebent reliqui.

ἐναντιώτατον rel.

λοβοὶ τῶν ὠτων rel.

praebent rel.

χλωρόν τε ἢ καὶ μέλαν rel.

λοιμῶδες rel.

praebent bv Mon. rel. Par.

μηδὲ ἐν bva Mon. rel. Par.

εἰδ. χ. ἐγγὺς ἐόντια τοῦ θανάτου b Mon.

rel. Par.

praeb. bg Mon. rel. Par.

τὰ ἄλλα bf 2142, 446.

καὶ τὰ ἐν τῷ σώματι bva 2145, 2142, Gal. i. t.

1. Numeri praescripti significant paginas editionis Kuehnianae.

2. Significat Monacensem 71, nuperrime mihi missum, quem ad finem conferre otium mihi non erat. Est codex chartaceus, in folio, confectus anno 1531, accuratius descriptus apud Ign. Hardt, catal. msc. graec. bibl. reg. Bavaricae: J. Chr. v. Aretin, Beiträge zur Geschichte der Literatur, München 1803—1807.

τά — σώματι om. f 2146.

προσώπῳ τά τε ἐν τῷ om. 446. 2228.

91. ὁ ἑτέρος τοῦ ἑτέρου wfa 2269, 2228, 446
 ἰσχωσιν ἢ μέλανα ἢ πελιδνὰ φλέβια wfa
 ———— πελιδνὰ ἢ μ. φλ. g 2146, 2228
 ἐν ἑωυτοῖσιν w 2146, 2228, — ἐν ἐούτοις
 f, — ἐν ἑαντοῖς 446
 ἢ καὶ ἐναιωρ. om. v 2146, 446
 καὶ ἐναιωρ. om. wf.
 αἱ ὀψεις — ἀλαμπεῖς om. wfgv 2146, 446.
 μὴ ante ξυμβαλλομένων om. wfav 2146,
 2228, 446, Gal. com. schol. p. 92
 φαρμακείης wa
 σφόδρα wfgbva 2142, 2145, 446, Gal.
 ἐόντα τὸν θάνατον ag 2142²
 ἐόντα θανάτου w rel. Par. ὄντα θανάτου Mon.
 θανατώδες — γινόμενα om. wf 2146, 446
 92. κατακλίνονται wafg Par. Mon.
 ὁμοιότητες w ὁμοιόταται fg 2146, 2229,
 446
 καὶ τὸν τράχηλον om. wf (g pr. m.) 2146,
 446
 γίγνεται wfv.
 τοὺς πόδας wf 2228, 2145, 2142, 446,
 Gal. i. t.
 καὶ γυμνὰ om. wf (g pr. m.)
 κακόν ante παραφροσ. add. wg 2269, 446
 παραφροσύνην γὰρ wg 446
 f neque γὰρ neque τινά post παραφρ. praebet.
 περὶ τὴν γαστέρα wf (g om. art.) 446
 περιπνευμονικοῖσιν wfg 446, 2144, Mon.
 ἀμφοτέρων wfga 446
 εἰ — ποιέει wfgv 446
 93. κάρτα ἥδη γίνεται wfgv 446 (γίγνε-
 ται f 446)
 ὁ ἄνθρωπος wfa Mon. rel. Par.
 ἦ ante πελ. add. wfg B. 446
 χρὴ γινώσκειν wga B. 2142, 2145
 γινώσκειν δεῖ f
 θάτερος θατέρου b v Mon. vulg.
 ἰσχωσιν ἢ πελιδνὰ (βλέφαρα add. Mon.)
 ἢ φλέβια μέλανα b v
 ἐν αὐτέοισιν bva Mon. vulg.
 praeb. ba Mon. vulg.
 praeb. ba Mon. vulg.
 μὴ ξυμβ. b Mon. 2142.
 φαρμακοποσίης b v Mon. Par.
 ————ίας f.
 λίαν Mon. vulg.
 ἐόντα τοῦ θανάτου bvf 2145, 2142, B.
 praeb. bva Mon. rel. Par.
 κλίνονται b v
 ὁμοίαι bva Mon. rel. Par.
 praeb. bva Mon. rel. Par.
 γένοιτο b Mon. vulg.
 art. om. πόδας bva Mon., Gal. com., v
 praeb. bva Mon. vulg.
 om. bva f Mon. rel. Par.
 παραφροσύνην τινά bva Mon. rel. Par.
 ἀμφὶ τὴν κοιλίην bva Mon. rel. Par.
 περιπλενυ. bva vulg. 2142 (—σε).
 ἀμφοῖν b v Mon. 2142, rel. Par.
 ἦν — ποιῇ ba Mon. vulg.
 γίνεται κάρτα ἥδη b Mon.
 ὄνθρωπος b v 2142.
 om. bva Mon. vulg.
 γινώσκω b v Mon. vulg.

ὁκόσα ἐν ποιετοῖσιν f
καὶ ἐν φρεν. wfg 446

περιπνευμονήσιν wfg Mon. 446, 2144
καὶ ἐν κεφαλαλήσιν wf Mon. 2140—
2142, 1884, 2230, 2256, 446, 2144
τὰς χεῖρας add. wga
τε καὶ θηρενούσας af
διὰ κενῆς wfg

om. av 2146, 1884.

ἀφαιρούσας ἀπὸ τῶν ἱματίων afg B.
(ἀφαιρέουσας g)

παραφροσύνην σημαίνει f. 446
ὁκόσα σὺν wfg 446
οὐ ἄν wa 2146

κρισίμοισι w, τε κρισίμοισι rel.
τελείως wf 446

94. ὅσοι wf

τε καὶ τὸ πρόσωπον om. fa } Dioscurides
προσημαίνουσι om. wg
νοῦσου σημαίνουσι (ν) wfg
καὶ οἱ — φλεγμονῆς om. w, Artemidorus
et Dioscurides, quod probat Galenus,
2228

τῆς φλεγμ. fa 2146
σφιγμός wf, σφυγμός v(g) Mon.

95. ἦν . . κινέονται wf 446.

τῷ ἐτέρῳ μέρει wa

κίνδυνον θανάτου wf 446, 2269, 2146,
Gal. in textu

εἰ . . ὑπερβάλλει wfg 446

διαποίησιν wf 446

ἐκ ῥινῶν wg 446

διὰ ῥινῶν f διὰ τῶν ῥινῶν B.

ἀλλ' ἐπανερωσθαι wg B. (f 446)

ἀμβλυώττουσιν w Gal. i. t. (—οτε. 446)

—σσ— ag

ὁκόσοισιν ἐν πυρετοῖσιν rel.

ἦ ἐν φρεν. bva Mon. 2256, 2140—2142,
2330, 2144.

περιπνευμ. bva rel. Par.

ἦ ἐν κεφαλαλή. bva rel. Par.

om. bvf Mon. vulg.

τε om. rel.

διακενῆς b Mon. 2256, 2144, 2142.

ἀπὸ τῶν ἱμ. ἀποτιλλούσας b v w Mon. vulg.

π. δηλοῖ rel.

ὅσα ξὺν ba Mon. ἄσσα ξὺν v 2146.

ὁκόσοι ἄν b vfg Mon. 2140—44, 1884, 2330,
2256, 446.

κρισίμησι f 446, τε κρ. b v 2142.

τελείως bvag Mon. vulg.

ὁκόσοι bvag Mon.

praebent reliqui.

praeb. bvaf Mon. Par.

om. bva Mon. Par.

habent reliqui.

om. b v g Mon. rel. Par.

σφυγμῶν b.

ἦν κινέονται bva Mon. vulg.

τῷ ἐτέρῳ πλευρῷ bvf 2145, 2140, 2146, 2142,
2269, 446. Mon.: πλευρῷ μέρει.

θάνατον bva Mon. rel. Par.

ἦν . . ὑπερβάλλει bva Mon. vulg.

διαπήσιν bva Mon. vulg.

ἐκ τῶν ῥινῶν b v Mon. vulg.

om. a.

ἀλλ' ἐπανερωτᾶν bva Mon. vulg.

ἀμβλυωποῦσιν bvf Mon. vulg.

εἰ γὰρ εἶη τι τούτων wfg(a) (τουτέων Gal. i. t.)	ἦν γὰρ τι τοιοῦτον εἶη b v Mon. vulg.
ἄν ῥέπη wfg	ῥέποι b Mon. rel. Par.
τοῦ αἵματος τὴν ῥῆξιν wfa 446	ἄν ῥέποι a v 2146, 446. Gal. i. t.
τοῖσι δὲ γεραιτέροις τὴν ἐκπύησιν fa 2142 al. man. i. m., 2269, 2219, 2229	τὴν τοῦ αἵματος ῥῆξιν b v Mon. vulg.
πιεζόμεναι w πιεζόμενα g π. καὶ 2269, Gal.	om. w v b Mon. rel. Par.
εἰ δὲ ὑπερβάλλει wf	om. b v a f Mon. rel. Par.
κατὰ τὸ αὐτό wa Gal. Mon. 2144, 446	εἰ ὑπερβάλλοι b v a Mon. vulg.
καθίστάμενον wg 446, Gal. schol. p. 119	κατὰ τὸντό b vulg.
96. κίνδυνον θανάτου ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι w g a	καθίσταται b v a f Mon. rel. Par.
κίνδ. θ. ὀλιγοχρόνιον ἔσ. 446, Gal.	κίνδυνον θανάτου ὀλιγοχρόνιον b f Mon. 2330, 2256, 2142, 2143, 2140.
κίνδυνον καὶ θανάτους ὀλιγοχρόνιους v 2146.	
χρονιώτερα ἐκείνων om. wgfa v 446, 2146	praeb. b Mon. rel. Par.
διαπύησιν ga 2142 }	ἀποπύησιν b v Mon. 2146, 2140, 2330, 2255, 2256, 2143, 2144, 2142*, 2145, Gal. i. t.
διαποιήσιν wf }	μάλιστα προσδ. b v a Mon. vulg.
καὶ μάλιστα ἐκ wgf 446	om. b v a f Mon. Par.
προςδέχεσθαι χρῆ wg	ἐμπνήσιας b v 2142, 2146, 2330.
ἐκπνήσιας wa Mon.	ἐμποιήσιας f 446.
διαπονήματα wf	διαπνήμ. b v a g Mon. vulg.
μικρά τε ἴοντα καὶ gfa Mon. 2142 al. man.	om. b v w 2146 (2140, 2142 pr. man.)
ἔξω ἐκκλίνοντα wgf 446	ἔξω om. b v Mon. 2140, 2143, 2145, 2146, 2330, 2256.
ἔξω ἐκκρίνοντα 2142	
ἐκκλίνοντα ἔξω a	ἀποκρυπτούμενα b v g.
ἀποκρυπτούμενα wfa Mon. 2142, 446	ἀποκρυπτούμενα b a f g vulg. — om. Mon.
συνεσταλμένα w v 2146 B.	ὅσα δ. ε. ba Mon. vulg. ἄσσα v 2146.
ὅκόςα δὲ εἴσω wgf (446 — τε εἴσω)	προεσταλμ. b v a Mon. vulg.
συνεσταλμένα wf	
προεσταλμ. g 2145. Gal. i. t.	
ἅπαν τὸ ἔξω χωρίον wf 446	πᾶν τ. ε. χ. b v a Mon. vulg.
φαίνεται wgfa v	φαίνεται b Mon. 2142, 2140, 2145, 2330, 2144.

*) Sic Littré et διαπύησιν et ἀποπύησιν ex antiquissimo Parisino adscripsit.

καὶ ὁμαλὸν καὶ ὡς ἥκιστα δυσῶδες wg fav	καὶ ἤκ. δ. b 2141, 2140, 2142, 2255.
καὶ ὁμαλὸν καὶ ἥκιστα δυσῶδες	Mon. 2156, 2143, 2145, 2146, 2144.
ἐναντιώτατον Gal. i. t.	τοῦτόω wg τοῦτέω v 2146
97. κάρτα wf Mon. vulg.	ἐναντίον τοῦτέου ba Mon. vulg. τοῦτέων f.
ἐκ τῶν κενεῶνων wf B.	om. bva.
κενεῶνων τε καὶ τῆς ὁσφύος wgf 446	ἀπὸ τ. κ. bva Mon. vulg.
οἱ δὲ ἀπὸ w vulg.	τε om. bva Mon. vulg.
	οἱ δὲ καὶ ἀπὸ bv gf Mon. 2142, 446.

Sed haec inter se opposuisse sufficiat, praesertim cum hoc loco Fridericus Dietz Ambrosianum diligentius conferre desierit indeque solummodo, ut ipsius verbis utar, perfunctorie eum contulerit. Docet autem quam praescripsi tabula duas discernendas esse librorum classes, quae vestigia verborum prognostici dupliciter recensitorum ostendunt. Nam etiam in eis, quae sequuntur ad finem libri, eorundem fere codicum lectiones diversae continuo percurrunt. Alterius classis lectiones prognostici verba, qualia Galenus ante oculos habuit, praebent aut certe redolent. Ad eam pertinet Vindobonensis littera w denotatus, fere constanter repugnans Marciano, alterius familiae, quae a vulgata non multum distat, tanquam duci et capiti, cui et Vaticanus, Monacensis, Ambrosianus propinqui existimandi sunt et Littréi antiquissimus Parisinus saepius adsentitur. Cum illo conspirant Littréi Par. 446 et Vindobonensis alter, cuius lectiones aliquoties in tabula intercidissemirari noli: plura quam e Dietzii schedis videram dare non erat. Restat Mediceus, quem eidem classi adnumerare non dubitarem, nisi saepius ad alteram transiliret, etiam saepius proprias lectiones praeberet et verbis hic omissis illic adpositis cum nullo omnium utriusque classis codicum satis congruere videretur.

Sed haec quidem de codicum inter se cognatione, quibus quid novi variis lectionibus per omnes prognostici paragraphos perlustratis et inter se comparatis perspexerimus, postea erit addendum. Jam vero cum in aliis Graecorum libris recensendis et emendandis, nisi libri manuscripti omnes ad unum referri possunt exemplar, aut hanc aut illam codicum classem maxime sequantur homines docti, quaerat quispiam, utram ego classem ad verisimiliorem prognostici formam ducere censeam. Sed eiusmodi quaestione in eo, quod nobis est propositum, plane supersedemus propterea quod iam Galenum in illius aetatis libris varias lectiones invenisse constat, id quod et ipse refert et ex tot tantisque inter eius textum commentariumque discrepantiis videre potes. Quas lectiones, quae iam tum temporis atque etiam multo ante Galenum*) variae circumferebantur, num

*) Insigne est dictum Galeni de Rufo Ephesio, scriptorum Hippocraticorum saeculo p. Chr. primo interprete, qui erat ἀνὴρ φιλόσοφος μὲν ἀεὶ προϊόμενος τὰς παλαιὰς γραγὰς. cf. Littré, introduction chap. V, p. 104.

Pergamenus cognoverit omnes dubitari potest. v. Ermerins vol. I praef. p. V sqq. Littré tom. I introduct. chap. V. Neque igitur qui prognostici verba quam verisimillime constituere sibi proposuit in Galeni lectionibus solis haerebit neque Pergameno posthabito in altera codicum classe se continere volet. Idem et meum censebam esse singuli codices, quorum collationibus uti mihi licebat, quid ad prognostici verba, qualia sunt in recentiorum editionibus, emendandis valeant quaerere et maxime quidem antiquiores. Et sunt inter eos sane satis antiqui.

In quo incepto operam perdidisse mihi non viderer etiamsi nihil nisi quae novissimi editores secundum paucos vel singulos codices plerumque consentientes aut invexerunt aut immutaverunt meis libris confirmata invenissem, ut in § 21 (Kuehn p. 100) Ermerins et Reinhold e Parisino 446 et Foesii Med. recte ante καὶ οὕτω assumpserunt καίτοι, quod mihi praebebant wgfv, in eadem § eorundem διαπεραιωθείς, quod restituerunt e codd. 446, 2142, cui alia manus adscripsit et e Galeni textu, omnibus aliis δὴ περαιωθείς praebentibus, comprobatur et libris gv et fw, qui ferunt διαπερεωθείς et b qui praebet διπερεωθείς, deinde in proxima § articulum molestum αἱ, quem ante vocem ὑποστάσεις secundum paucos codices deleverunt eidem, omittunt quoque wgf bv, paullo post wgfv cum paucioribus libris, inter quos est Parisinus 2142 servant verum πεταλώδες, quod reliqui corruerunt in χολώδες. In eadem § veram legendi rationem usurpatam a Littréo et Ermerinsio, quae est ἐστ' ἂν πεπανθῇ ἡ νοῦσος, quam duo tantum Parisini antiqui 2142 et 446 integram tuentur, ferunt quoque fgb, in codice w autem haec cum duobus versibus exciderunt. Mox plurimi praebent ἔτι δὲ τοῖσι μὲν ἀνδράσι, editores Parisinos quinque et Galenum secuti iure scripserunt ἔστι δὲ κτλ., quod confirmant wgf bv. In proximis cum multo paucioribus verum exhibent wgfv ὡς περιεσομένοισι pro ceterorum insano ὡς περιεχομένοισι et quae sunt similia. Quod sub finem eiusdem § in omnibus codicibus legitur ἀφισταμένος sive ὑφισταμένος recentiores editores tres pariter respuerunt. Praetulerunt enim, cum uni Galeno deberent, ἐφισταμένος, quod ego exscribo ex quinque codicibus wgfbv. Ad ultima paragraphi verba, quae vulgo leguntur: οὐ γὰρ τοῦ ὅλου σώματος σημεῖον ἐστὶ ἀλλ' αὐτῆς (int. τῆς χύστιος) καὶ ἑωυτῆς adnotavit Ermerins: codd. vero Med. et Corn. apud Mackium καὶ ἑωυτῇ. Hinc Ionico more καὶ ante adspiratam retinui et ex ἑωυτῇ accusativum effeci: nam saepius eiusmodi terminationes confundi vidi. Praepositio vero κατὰ hoc significatu accusandi casum omnino sibi requirit. — Accusativum ab Ermerinsio desideratum dant vg, sed scribunt καὶ ἑωυτήν quod, si cognovisset, editorem Batavum prorsus accepturum fuisse crediderim qui ne καθιστάμενον, ne ἀφικέσθαι quidem scribere dubitaverit. Deinde quod in extrema § 23 (p. 102) Littré eumque secuti Erm. et Reinh. dederunt ex Galeni verbis et solo codice 446 Parisino: τάχιστον δὲ θάνατον σημαίνει, ubi reliquorum librorum τάχιστα γὰρ θάνατον σημαίνει ferri non posse Littré vidit, idem praebent fgbv, codice w omittente sententiam τάχιστ. — δυσώδες, unde sic pergendum: πᾶσαι δὲ (αἱ om. wf Gal.) ὑπόσαπροι καὶ δυσώδες ὀδομαὶ κτλ. Nempe Ermerins aliquid nimis molitus recentioresque quosdam codices secutus atque etiam hoc loco decurtatos: πᾶσαι γὰρ, inquit,

ut scriberetur necesse fuit, quippe hisce re vera ratio, quare vomitus lividae et graveolentis materiae perniciem adferat, exponitur. Forte in vulgata horum verborum scriptura particulae δὲ et γὰρ invicem sedem propriam commutaverunt. Sane haud raro inter se confunduntur, sed ita potius, ut γὰρ sententiae rationem proprie ac dilucidius indicans pro simpliciore particula δὲ inseratur, quem particulae δὲ usum in his medicorum libris latissime patentem illustravi in dissertatione de usu particularum in libris qui vulgo Hippocratis nomine circumferuntur p. 36 sqq.

In initio § proximae Littre e Galeno et codd. 2145, 2142 notavit πνέλον δὲ χρῆ, sed nondum admisit in textum particulam ab antiquissimo suo oblatam, quam editores duo post illum diutius excludere noluisse quis est quin probet, cum auctoris usu dicendi flagitetur atque insit etiam in tribus libris antiquis fbn et in Galeni commentario Vindobonensi. In eadem sententia πνεύμονά τε καὶ τὰς πλευράς exhibent fw, ubi eidem τε iam restituerunt e Parisino 446 et Mediceo ap. Foesium. Deinde in § 24 (p. 103), ubi utrum ἐβδομαίῳ δὲ ἐόντι ἢ παλαιότερῳ an καὶ παλαιότερῳ ἦσσαν ἀσφαλές legendum sit dubitari possit, Ermerins verum elegisse videtur, cum e Galeno et duobus Littrei antiquissimis 2142 et 446 ἦ recepit, quod itidem praebent fw b. In eis quae sequuntur πάντα δὲ τὰ πνέλα articulum e scholiis nec non e codice 446 inserentem eundem fulciunt fw g. In initio § 25 (p. 103) Littre e suis libris dedit: ὁκόσα δὲ τῶν ἀλγυμάτων ἐκ τούτων (sic) χωρίων μὴ παύηται. Ermerins et Reinhold e Galeno indicativum restituerunt, id quod confirmant fw g b.

His e paucis paragraphis collectis satis demonstrasse mihi videor, libros ante descriptos inter tantam molem cum iis codicibus aliisve artis criticae in Hippocratem fontibus facere, ex quibus editores novissimi quae aut vera aut praestantiora visa sunt hauriebant. Sed etiam maiorem fidem praestant, ubi quae in tradita prognostici forma sine codicum auctoritate huius aetatis critici corrigenda censuerunt, eadem iam antiquae manus declarant. Namque paragraphus 16 (p. 27) vulgo sic legebatur: κεφαλὴ δὲ καὶ χεῖρες καὶ πόδες ψυχρὰ ἐόντα κακὸν τῆς τε κοιλίης καὶ τῶν πλευρῶν θερμῶν ἐόντων, ἄριστον δὲ καὶ ὅλον τὸ σῶμα θερμὸν τε ἐὶ καὶ μαλθακόν, quibus e Galeni textu et Parisino 446 ὁμαλῶς addidit Littre commotus commentario Galeni, ubi hoc est: Ἀντιπαραβάλλει νῦν αὐτῇ τὴν ἄριστην (κατάστασιν) ἐν ἡμῖν, ἐν ᾗ θερμὸν ὁμαλῶς ἐστὶν ὅλον τὸ σῶμα, μετὰ τοῦ καὶ μαλθακὸν ὁμαλῶς εἶναι· τὸ γὰρ ὁμαλὸν ἀμφοτέρων ἐστὶ κοινόν. Jam vero Ermerins adnotavit: Libri mss. et editi omnes ἄριστον δὲ καὶ ὅλον τὸ σῶμα κ. τ. λ.: in quibus quid καὶ sibi velit me quidem prorsus latet. Abundat vocula et loci sensum perturbat; itaque delevi, quod eo confidentius feci, quod haec vocula pluribus in Prognostici locis in libris παρέλκει: hic autem propter proximas copulas facile perperam repeti potuit. Coacae 492 lectio nostrae scripturae favet.*) — Non iam opus est auxilio Coacae. Quod Ermerinsium offendit, omittunt codices quattuor wg f v, sed vide an sententia qualis Florentino traditur, omnibus ab omni parte placeat et Galeno

*) v. Ermerins vol. III, epimetr. p. CXXIV.

et Littréo et Ermerinsio. Dilucide exhibet: ἄριστον δὲ τὸ πᾶν σῶμα ὁμαλῶς τε θερμὸν εἶναι καὶ μαλθακόν. — Deinde in § 17 (p. 98) e Florentino et Marciano enotavi ἄλλο τι τῶν περιεστικῶν, ubi omnes codices alii et editiones ante Littréum περιεστικῶν, περιστικῶν alias varias formas prae buerunt, quas enumeravit Littré II, p. 133. Is primum edidit περιεστικῶν: idem receperunt Ermerins et Reinhold secuti Littréum qui hoc loco: Heringa p. 9, inquit, a remarqué qu'il fallait partout substituer περιεστικῶν aux leçons plus ou moins altérées que présentent les mss. et les imprimés. J'ai adopté sa correction indiquée par le ms. 2145 (περιεστικῶν) et approuvée par Lobeck Paralip. p. 441. Quod igitur Parisinus unus indicat, id integrum prae bent fb. — § 19 (p. 98) ad verba εἰ δὲ εἴη τοῦτο μεταβεβλημένον Ermerins adnotavit: εἰ invexi, mss. ἦν ferentibus. Sed iam ferunt εἰ libri fg. — § 20 (p. 99) πλείονα δ' ἐπὶ τὸ πρῶτ' lege batur ante Ermerinsium qui scripsit πλέον δὲ ὑπὲρ τὸ πρῶτ' infraque haec animad vertit: Haec vera loci lectio mihi visa est, unde librariorum errore exstis se opinor πλέον ὑπὸ τὸ πρῶτ' et πλείονα δ' ἐπὶ τὸ πρῶτ'. Itaque dedi quod ab ipso auctore pro fectum videbatur. Utrum ita e Galeno vel Mercurialis margine, ubi πλείστον δ' ὑπὲρ τὸ πρῶτ' vel πλέον δ' ὑπὲρ τὸ πρῶτ' adpositum est, an conjectura dederit, id quidem illinc non liquet, sed recte eum fecisse docet et Vaticani πλέον δ' ὑπὲρ τὸ πρῶτ' et Florentini πλείστον δὲ ὑπὸ τὸ πρῶτ' ὑπὲρ τὸ πρῶτ', qui codices nescio an eidem sint atque illi a Mercuriali in margine editionis suae exscripti. — Denique exemplum affero, ne quis Vindobonenses quidem propter minorem vetustatem spernendos esse opinetur. Namque confir mant coniecturam Littréi, qua e verbis § 3 (p. 91) ἦν δὲ καμπύλον ἢ ῥικνόν γένηται expunxit ἢ ῥικνόν a Reinholdo repositum. Les imprimés, inquit ille, et plusieurs mss., après καμπύλον, ont ἢ ῥικνόν; le Cod. Med. (dans Foes) a ἢ ῥίκνον; les mss. 2256, 2144, 2145, 2143, 2140, 1884, 2141, 2142 ont ἢ ῥικνότερον; Alde ἢ ῥιγνόν, le ms. 2330 a ἢ ῥικνότατον. J'ai sup primé ces mots malgré le scholiaste qui les commente p. 95. Galien dit: „Dans la plu part des exemplaires, la phrase commence par ἦν δὲ καμπύλον; mais quelques-uns, au lieu de καμπύλον, ont ῥικνόν.“ Cette observation montre que καμπύλον et ῥικνόν ne coexistaient pas et que l'un était une variante de l'autre suivant les exemplaires.

Pluribus haec augere possum, sed non est, cur quae ex apparatu critico infra con gesto ipse cognoscas, hic ego praecipiam. Exemplis prolatis fidem codicibus nostris nullam habendam esse cum non timeo ne quis dicat, tum Florentinum aut verum sae pius aut veri vestigia, vel ubi ceteri delirant omnes, tuitum, praeter ceteros insignem de monstrasse mihi videor. Scatet quidem ille formis Atticis et laborat vitiis scripturae omnigenis, litteris o et ω fere continuo, η, ι, ε saepissime inter se confusis, vocalium compendiis omissis, usu litterae, quae est ν ἐφελκυστικόν, immodico, modis autem ita perturbatis, ut modo ἦν cum indicativo modo εἰ cum coniunctivo invenias coniunctum. Neque desunt similium vocum commutationes, sed quae quam sint perversae unde que ortae facile perspicias, ut § 20 (p. 99), ubi praebet: δεῖ . . λαμπρὴν τὴν κοι λίαν εἶναι, praebere debebat: λαπαρὴν, § 27 (p. 105) insanum dat: δυσπεπέως φέρει τὴν νόσον pro vero δυσπεπέως. Quin etiam aut singulas voces mirum in modum

diremptas aut plures sine ratione contortas et corruptas deprehendis. Legit enim librarius in § 8 (p. 93) et scripsit: οὐ κόσας pro ὁκόσα quod sequitur σύν, in § 11 (p. 95) ἀλλὰ πᾶνν ἔεσθαι pro ἀλλ' ἐπανερέσθαι, § 31 (p. 107) αὐτὰς ἤκοσι pro εἰς τὰς εἴκοσι, § 35 (p. 110) νοσήμεια pro σημεῖα et quae sunt similia. Sed qualiacunque haec sunt, non graviora sunt quam quae librario socordi et festinabundo eique ne satis quidem Graeculo inter scribendum acciderint. Qui igitur codicem scripsit, non is erat, qui consulto quod sibi videretur supponeret verbisque docte excogitatis posteros falleret, sed in modum opificis opus suum aut e duobus libris antiquis aut ex uno notis lectionibusque alterius perlito conscripsisse eum suspicor, qua re factum est, ut a voce ad vocem propter similitudinem aberrans interiecta omitteret, cuius rei testimonium illud νοσήμεια, oriundum e vocibus νοσήματος et σημεῖα, cui tria exempla ex sola § 2 (p. 90) addo, ubi καὶ μήπω οἶόν τε ἢ omissum est propter τοιοῦτον ἢ quod praecedit, deinde ἐπανερέσθαι deest propter ξυντεκμέρεσθαι (sic!) quod proxime antecedit, tum μηδὲν τούτων φῆ εἶναι abest propter voculam μηδὲ quae proxime subsequitur. In § 32 (p. 108) vero in verba οἷσι ταῦτα πάντα γίγνεται ἀπόλλυνται ὁκόσοισι δ' ἂν τούτων τὰ μὲν γίγνεται, τὰ δὲ μὴ, οἱ μὲν αὐτῶν ἀπόλλυνται, οἱ δὲ κ. τ. λ. post alterum γίγνεται alterum quoque ἀπόλλυνται irrepsit. Sed quod supra librum e duobus fontibus fluxisse dicebam, mendis quibusdam Florentini propriis cognosces: exhibet enim in § 15 (p. 97) ὁκόσοισι . . . ὕδρωπες γίγνονται αὐτεοῖσι καὶ ἀποπιύουσιν οὐδὲν ἄξιον λόγον, quae sententiae mutilatio quomodo orta sit intellegi nequit, nisi transitu explicatur a forma γίγνονται ad formam γίνεται sive γίγνεται. Praebet enim Parisinus antiquissimus solus sententiam ita: ὁκόσοισι . . . ὕδρωπες γίγνονται βῆσαι (pro βῆσαι) τε θυμὸς γίνεται αὐτεοῖσι, tum autem a Parisino qui pergit καὶ οὐδὲν τι ἀποπιύουσιν ἄξιον λόγον digressus cum Vindobonensi w facit et Parisino 446. — In § 20 (p. 99) praeter vulgatam κοπιῇ γὰρ ὁ ἄνθρωπος . . . καὶ ἀγρυπνοῖ ἂν altera exstat lectio quae est κοπιῶν γὰρ ὁ ἄνθρωπος . . . καὶ ἀγρ. ἂν, quas ita miscet Florentinus, ut scribat: κοπιῶν γὰρ ὁ ἄνθρωπος . . . καὶ ἀγρ. ἂν. Paullo infra, ubi e Vaticano πλέον δ' ἐπίτω πρώτῃ restituendum est, ξνία ἀντίγραφα Galenus πλέον ἐπὶ τὸ πρώτῃ habuisse refert: utrumque resonat e Florentini verbis: πλεῖστον ἐπὶ τὸ πρώτῃ ἐπίτω. — § 22 (p. 101) alii libri dant ἐμφερόμεναι alii ἐναιωρούμεναι, Laurentianus utrumque: ἐμφερόμεναι ἢ ἐναιωρούμεναι. In § 29 (p. 106) pro vulgato ἐπὶ τὸ ὑγιαῖνον πλευρὸν e Vindobonensi g enotavi ἐπὶ τὸ ἐτερον πλευρὸν quae coaluerunt in Florentino: ἐπὶ τὸ ὑγιαῖνον θάτερον πλευρὸν. — In § 36 (p. 110) a vulgata ferente αἱ κοιλίαι οὐ διαχωρέουσιν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ nonnulli codices ita discrepant, ut αἱ κ. οὐ δ. ἐπὶ τῶν τοιουτέων substituant: utrumque complexus Mediceus praebet: αἱ κ. οὐ δ. ἐπὶ τῶν τοιουτέων ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ.

Accedit quod tribus quattuorve locis additamenta haud exigua quae scholiorum speciem prae se ferunt, sine ullo discrimine in ipsa Prognostici verba inseruntur atque immiscentur. Quae infra descripsi inter § 7 et 8, tum ad § 25, deinde ad § 46. Res eo notabilior, quo accuratius singularum paragraphorum tituli περιεστυγμένοι litteris uncialibus designentur.

Enumeratis his atque consideratis id quod supra dixi duos a Florentini scriba permixtos esse fontes, non iam dubium videatur, sed verisimilius illud, ex uno exemplari antiquo varietate lectionum scholiisque adperso eum ita hausisse, ut omnia, et propria et aliena, promiscue arriperet atque depingeret. Sed tantum abest, ut eius generis vitiiis codicis vis et auctoritas imminuatur vel infringatur, ut qui non sine fide transcriptus tot peculiaria habeat, eum iudicemus remedium artis criticae non mediocre neque indignum, quo patris medicinae verbis, ubi laborare videntur, medeamur. Nam velim examine quae auctor prognostici de indiciis ex aegrotorum oculis colligendis in § 3 (p. 91) praecipit, quomodo comparata sint apud Kuehniū et Littreū: *ἤν γὰρ τὴν αὐγὴν φεύγωσιν ἢ δακρύωσιν ἀπροαιρέτως* (int. οἱ ὀφθαλμοί) . . . *ἢ λῆμαι φαίνονται περὶ τὰς ὀφθίας, ἢ καὶ ἐναιωρεῦμενοι ἢ ἐξίσχοντες ἢ ἔγκοιλοι ἰσχυρῶς γινόμενοι κ. τ. λ.*, quibus verbis, quae pariter ac totam paragraphum perturbata esse conqueritur Ermerins, editores recentiores duo remedium afferre sibi visi sunt ex Foessii Mediceo solo *λῆμαι ἐόντες* praebente, unde Batavus primum *λ. ἐόντες*, facilius *λημέοντες* Atheniensis effecit, cui postea ille applausit in epimetro, vol. III, CXXIII. Sed cum eius modi formae Herodoteae num Hippocrati imputari possint minime constet, haud scio an hoc praestet: *ἤν γὰρ τὴν αὐγὴν φεύγωσιν ἢ δακρύωσιν ἀπροαιρέτως . . . ἢ λῆμαι περὶ τὰς ὀφθίας φαίνονται ἢ ἐναιωρεῦμενοι*, [cf. § 22 (p. 101) *νεφέλαι ἐναιωρεῦμεναι* et Coac. 532. 582] *ἢ ἐξίσχοντες ἢ ἔγκοιλοι φαίνονται ἰσχυρῶς γινόμενοι ἢ καὶ τὸ χροῶμα τοῦ ξύμπαντος προσώπου ἡλλοιωμένον, ταῦτα πάντα κατὰ νομίζεῖν εἶναι καὶ ὀλέθρια*. Ita quidem Florentinus, nisi quod *ἐναιωρεῦμεναι* pro generis masculini forma e Vaticano et cod. B assumpsit. Verba *ἢ καὶ ὀφθίαις ἀνχυμῶσαι καὶ ἀλαμπεῖς* om. praeter illos duos wg 446, 2146 neque reperiuntur in versione Latina Laurenti Laurentiani, e Coaca vero 218 aegre ea interpretaberis. Cf. quae Ermerins diffusius ad hunc locum disseruit. p. 129 sqq. — Deinde in § 9 (p. 94), ubi de sudoribus agitur, legis apud Kuehniū et Littreū (§ 6, p. 124): *Κάκιστοι δὲ οἱ ψυχροὶ (ἰδρώτες) τε καὶ μόνον περὶ τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸ πρόσωπον γινόμενοι καὶ τὸν αὐχένα. οὗτοι γὰρ ξὺν μὲν ὀξείᾳ πυρετῷ θάνατον προσημαίνουσι, ξὺν δὲ πρηντέρῳ μῆκος νούσου. καὶ οἱ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα ὁσαύτως γινόμενοι τοῖσι περὶ τὴν κεφαλὴν*. Jure in his haeserunt et Ermerins et Reinhold neque aliter se expedierunt atque ille omnia inde a verbis *καὶ οἱ* ad finem paragraphi expungens, hic signo corruptellae sive lacunae iisdem verbis praefixo. Illi quidem *ἀθιγέσεως* testes sunt Galenus, Artemidorus, Dioscurides, nec non quem ego adduco codex w, sed quid offendet, si iam Florentino auctore ita legimus: *οὗτοι γὰρ ξὺν μὲν ὀξείᾳ πυρετῷ θάνατον προσημαίνουσι, ξὺν δὲ πρηντέρῳ μῆκος νούσου σημαίνουσι δὲ καὶ οἱ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα γινόμενοι ψυχροὶ ὅμοια τοῖσι περὶ τὴν κεφαλὴν*. Illud *σημαίνουσι* praeter Laurentianum praebent codd. w et g, inde autem Florentinus ita pergit: *καὶ οἱ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα ὁμοίως γινόμενοι ψυχροὶ τοῖσιν περὶ τὴν κεφαλὴν*, unde illa restitui, quae spuria esse ut Coacis 572 et 573 confirmetur tantum abest, ut quantum ego volo conservatum, Coaca 573 etiam postulet, si quidem tantum valent Coacae in nostris. Nam de sudoribus frigidis *καὶ περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν αὐχένα* est Coaca 572, illa quae de sudoribus frigidis

καθ' ἅπαν τὸ σῶμα restitui, postulat proxima. Reliqua inde a verbis οἱ δὲ κεγχροσι-
 δέες quod idem delendum esse censuit, minus quidem adversor, sed nondum satis mihi
 constat. — Proximae paragraphi verba vulgo haec sunt: Ὑποχόνδριον δὲ ἄριστον μὲν
 ἀνώδυνόν τε ἐὼν καὶ μαλθακὸν καὶ ὀμαλόν, καὶ ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' ἀριστερά· φλεγμαι-
 νον δὲ ἢ ὀδύνην παρέχον, ἢ ἐντεταμένον, ἢ ἀνωμάλως διακείμενα τὰ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀρι-
 στερά, ταῦτα πάντα φυλάσσεσθαι χρὴ, quae Rheinholdum retinere debuisset Ermerins in
 epim. p. CXXIII negat. Galenus, inquit, et pauca manuscripta διακείμενον praebent,
 quod verum refert, διακείμενα ineptum est. Recte defendit διακείμενον iam non solum
 illis paucis msc. sed etiam libris f v et qui alias discrepare solent, w b oblatum. Id ta-
 men mihi ad sententiam integram revocandam non satis est. Scribo: ἀνωμάλως διακί-
 μενον, τὰ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερά, τὰ δὲ ἀριστερά πρὸς τὰ δεξιὰ, usus Laurentiano
 in quo est: διακείμενον τὰ ἀρ. πρὸς τὰ δεξιὰ. Confirmat haec Medicei apud Foesium
 lectio simillima, ut quae ex totius paragraphi ratione desideravimus, optimo iure restituere
 videamur. — Verba ὁκόσα μὲν οὖν ἐπώδυνά τε ἐστὶν καὶ σκληρά καὶ μεγάλα, σημαίνει
 κίνδυνον θανάτου ὀλιγοχρόνιον· ὁκόσα δὲ μαλθακά τε καὶ ἀνώδυνα καὶ τῷ δακτύλῳ
 πιεζόμενα ἐπέχει χρονιώτερα ἐκείνων apud Reinholdum in extrema § 12, Ermerinsio
 in initio § 13, e proximis paragraphis moleste iterata, si quidem servanda sunt, non ob-
 truncata servanda esse existimo. Cum autem servata nihil nisi ἀνακεφαλαίωσιν efficiant,
 qua summa rei brevi comprehendatur, unum, quod dubito an gravissimum sit, auctor re-
 ticet, tumores molles dolorisque expertes utrum sicut reliqui mortiferi sint necne. Quam
 ob rem cum Florentino credo legendum esse χρονιώτερας τὰς ἀποστάσις ποιέεται καὶ
 ἡσσαν δεινὰ ἐκείνων ἐστίν. In extrema § 22 (p. 102) nescio qua ratione factum sit, ut
 Ermerins qui edidit: μὴ ἐξαπατάτω δέ σε, ἣν αὐτὴ γὰρ ἡ κύστις τι νόσημα ἔχουσα τῶν
 οὔρων τὰ τοιαῦτα ἀποδιδῶ· οὐ γὰρ τοῦ ὅλου σώματος σημεῖον ἐστὶν, ἀλλ' αὐτῆς κατ'
 ἑωυτήν, Reinholdi editione accepta quod antea scripserat pervertens huius scripturae fa-
 verit, quae est: ἣν τι ἡ κύστις νόσημα ἔχουσα τ. οὔρ. τ. τ. ἀ. Quamquam enim par-
 ticulae γὰρ ratio in illis perspicua non est, tamen pronomen αὐτὴ utique requiritur —
 omnes hoc mihi qui paragraphum perlegerunt facile concedent — quare et hic Lauren-
 tianum verum servasse mihi persuasum est, quod est: Μὴ ἐξαπατάτω δέ σε, ἣν τι αὐτὴ
 ἡ κύστις νόσημα ἔχουσα τῶν οὔρων τι ἀποδιδῶ· τοῦτων· οὐ γὰρ τοῦ ὅλου σώματος ση-
 μεῖον ἐστὶν, ἀλλ' αὐτῆς καθ' ἑωυτήν (cf. supra p. 8). — Denique in media § 27 (p. 105)
 ubi legitur: οὕτω γὰρ εἰ ἐπιγένειτό τι τῷ πτυέλῳ τοῦτων, ἀπόλοιτο ἂν ὁ ἄνθρωπος Er-
 merins haec adscripsit: In his omnino pleonasmus quidam inest: nam alterutrum suffi-
 ceret, vel οὕτω γὰρ ἀπόλοιτο ἂν ὁ ἄνθρωπος vel εἰ γὰρ ἐπιγένειτό τι τῷ πτυέλῳ τοῦτων
 ἀπόλοιτο ἂν ὁ ἄνθρωπος. Nec tamen eiusmodi quid ab Ionicae orationis abundantia,
 quae ἐπεξηγεῖσθαι deamat, abhorret. — Quamquam his videtur acquiescere, tamen quae
 Florentinus praebet quin ei proponam retineri non possum, si magis placeat: εἰ γὰρ τοῦ-
 των ἐπιγένειτό τι τῷ πτυέλῳ τουτέῳ (τοῦτω), κ. τ. λ.

Sed haec haecenus. Rectene Florentino praeter ceteros rationem habendam esse di-
 xerim eumque solum, ubi verum videtur servasse, iure secutus sim iam ipse diiudices.

Ceterum omnino in textu constituendo antiquissimos libros, qui praeter illum sunt duo Parisini 2142 et 446, Marcianum, Vaticanum, ita secutus sum, ut Vindobonenses non prorsus neglexerim. Qua in re has fere leges mihi scripsi: quod inter omnes quos modo dixi codices congruebat, id nimirum confidenter recipiebam, neque minus quod plures eorum dederunt pro certo habebam, deinde si qui Florentino assenserunt, nihil aliud plerumque praestabat, quas denique lectiones in Marciano et simul in Vindobonensi w inveni, eas firmas ducebam et satis munitas.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΝ.¹

1. Τὸν ἰητρὸν ²δοκέει μοι ἄριστον εἶναι πρόνοϊαν ³ἐπιτηδεύειν* προγιγνώσκων γὰρ καὶ προλέγων παρὰ τοῖσι νοσέουσι τὰ τε παρεόντα καὶ τὰ ⁴μέλλοντα ἔσεσθαι, ὅκός τε ⁵παραλείπουσιν οἱ ἀσθενέοντες ⁶ἐκδιηγούμενος, ⁷πιστεύουσιν ἂν μᾶλλον γιγνώσκων τὰ τῶν ⁸νοσούντων πρήγματα, ὥστε τολμᾷ ἐπιτρέπειν ⁹τοὺς ἀνθρώπους ¹⁰σφῆας αὐτοὺς τῷ ἰητρῷ. ¹¹Τὴν δὲ θεραπείην ἄριστα ἂν ¹²ποιεῖτο, προειδὼς τὰ ¹³ἐσόμενα ¹⁴ἐκ τῶν παρεόντων παθημάτων· ὑγιᾶς μὲν γὰρ ποιεῖν ἀπαντας τοὺς ¹⁵ἀσθενέοντας ἀδύνατον τοῦτο γὰρ ¹⁶καὶ ¹⁷τοῦ προγιγνώσκων τὰ μέλλοντα ἀποβῆσεσθαι ¹⁸κρέσσον ἂν ¹⁹ᾔν· ²⁰ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀνθρώποι ἀποθνήσκουσιν, οἱ μὲν ²¹πρὶν καλέσαι τὸν ἰητρὸν, ²²ὑπὸ ²³ἰσχύος ²⁴τῆς νόσον, οἱ δὲ καὶ ἐσκαλεσάμενοι παραχρῆμα ἐτελεύτησαν, ²⁵οἱ μὲν ἡμέραν ²⁶μίαν ζήσαντες, οἱ δὲ ὀλίγη ²⁷πλέονα χρόνον, ²⁸πρὶν ἢ τὸν ἰητρὸν ²⁹τῇ τέχνῃ πρὸς ἕκαστον νόσημα ἀνταγωνίσασθαι, ³⁰γινόντα οὖν χρὴ τῶν παθῶν τῶν τοιούτων τὰς φύσεις, ³¹ὁκόσον ὑπὲρ τὴν δυνάμιν εἶσι τῶν σωμάτων [ἅμα δὲ καὶ εἴ τι θεῖον ³²ἐνεστὶν ἐν τῇσι νούσοις] καὶ ³³τούτου τὴν πρόνοιαν ἐκμανθάνειν. Οὕτω γὰρ ³⁴ἂν θανμάζοιτό τε ³⁵δικαίως καὶ ³⁶ἰητρὸς ἀγαθὸς ἂν ³⁷εἴη καὶ γὰρ οὗς οἷόν τε περιγενέσθαι, ³⁸ἔτι μᾶλλον θύναται ἂν ὁρθῶς δια-

¹ προγνωστικά Ἰπποκράτους f Orsop. — ² δοκέοιμι a 2229. — ³ ἐπιτιδεύειν f. — ⁴ μέλλοντα w. — ⁵ παραλείπουσι f. — ⁶ ἐκδιηγούμενοι a 36, 1884, 2229, — ούμεινοι f 446, schol. p. 63. — ⁷ πιστεύουσιν ἂν w, πιστεύουσιν ἂν a, πιστεύουσιν ἂν b. — ⁸ νοσούντων f. — ⁹ σφ. ἔ. τ. d. w. — ¹⁰ σφας f. — ¹¹ οὕτω δὲ καὶ τὴν θεῖαν w 36. — ¹² ποιεῖτο προειδὼς w. — ¹³ ἐσόμενα v 2146. — ¹⁴ ἐκ τῶν παθ. v 2146, τῶν παθ. g b. — ¹⁵ νοσέοντας f 2229, 446. — ¹⁶ καὶ om. b v a. — ¹⁷ τοῦ πρόγ. f 1884. — ¹⁸ κρέσσον f w 446. — ¹⁹ εἴη f 2269, 2229, 446, B. — ²⁰ ἐπεί w B. — ²¹ πρὶν ἢ a w 2142, Gal. i. t. — ²² ὑπὸ τῆς w 2269, 446, schol. p. 68. — ²³ ἰσχύος f 446. — ²⁴ τῶν νόσων a v, τῆς νόσον f w. — ²⁵ καὶ οἱ μὲν w, οἱ δὲ v 2146. — ²⁶ μίην om. b v g 2146, μίαν f 2142. — ²⁷ πλέονα f 446, πλέονα ἔλ. w. — ²⁸ πρηνή b. — ²⁹ τῇ τέχνῃ b 2143, 2256, 2144. — ³⁰ γινόντα f, τῶν τοιούτων παθ. f w, παθῶν f, φύσεως f. — ³¹ ὁκόσον f. — ³² ἐστὶ v 2146, B, ἐν τοῖσι v f w. Cur quae h. l. libri omnes addunt ἅμα — νούσοις uncis incluserim, v. infra in adnot. — ³³ τούτων f 2229, B, 446, τούτου w, Gal. i. t. — ³⁴ ἂν τις θανμ. f w a v 2146, 2219, 2229, 446 B. — ³⁵ om. w. — ³⁶ ἰατρὸς w. — ³⁷ ᾔη w. — ³⁸ οὗς ἂν a, περιγενέσθαι recepi e codd. f w 446, 2142. — ³⁹ τούτους ἔτι ferunt omnes praeter codd. f w b v 2146, 2169, 446, ἂν θύναται f, ἂν θυνάτον a, ἂν θύνατο διαφυλάττειν w, ὁρθῶς om. w, 2269, 446. —

φνλάσσειν ἐκ πλέονος χρόνου ³⁰προβουλεύόμενος πρὸς ἕκαστα, καὶ τοὺς ἀποθανουμένους ⁴⁰προγινώσκων καὶ προαγορεύων ἀνάιτιος ἂν εἴη.

2. ¹Σκέπτεσθαι δὲ ²χρῆ ὥδε ἐν τοῖσιν ὁξείσι νοσήμασι· πρῶτον μὲν ³τὸ πρόσωπον τοῦ νοσούντος, εἰ ὁμοῖόν ἐστι τοῖσι τῶν ὑγιαίνοντων, μάλιστα δὲ, ⁴εἰ αὐτὸ ἐωυτῷ οὕτω γὰρ ⁵ἂν εἴη ἄριστον, ⁶τὸ δὲ ἐναντιώτατον τοῦ ὁμοίου δεινότατον. ⁷Εἴη δ' ἂν τοῦτο τοιόνδε· ῥίς ὁξεῖα, ὀφθαλμοὶ κοῖλοι, κρύταφοι ⁸ἔμπεπτοκότες, ὥτα ψυχρὰ καὶ ⁹ἔννεσταλμένα, καὶ οἱ λοβοὶ ¹⁰αὐτῶν ἀπεστραμμένοι, καὶ τὸ δέρμα τὸ περὶ τὸ μέτωπον σκληρόν τε καὶ περιεταμένον καὶ ¹¹καρφαλέον ἐόν· καὶ τὸ χροῖμα τοῦ ἔμπαντος προσώπου ¹²χλωρόν ἢ ¹³μέλαν ἐόν καὶ πέλιον ἢ μολιβδόδες. Ἦν μὲν ¹⁴οὖν ἐν ἀρχῇ τῆς ¹⁵νόσου τὸ πρόσωπον τοιοῦτον ἦ, ¹⁶καὶ μήπω οἶόν τε ἢ τοῖσιν ἄλλοις σημείοις ¹⁷ἔντεκμαίρεσθαι, ἐπανερέσθαι χρῆ, μὴ ἡγρῦννηκεν ¹⁸ὠνθρωπος, ἢ τὰ τῆς κοιλίης ¹⁹ἔξυγρασμένα ²⁰εἴη ἰσχυρῶς, ἢ ²¹λιμῶδες τι ²²ἔχει αὐτόν· κῆν μὲν ²³τι τούτων ὁμολογῇ, ²⁴ἥσσαν νομίζειν δεινὸν εἶναι· κρίνεται δὲ ²⁵τὰ τοιαῦτα ἐν ἡμέρῃ ²⁶τε καὶ νυκτὶ, ἦν διὰ ταύτας τὰς προφάσεις τὸ πρόσωπον ²⁷τοιοῦτον ἦ· ²⁸ἦν δὲ μηδὲν τούτων φῆ εἶναι ²⁹μηδὲ ἐν τῷ χρόνῳ τῷ προειρημένῳ καταστῆ, εἰδέναι ³⁰χρῆ ἔγγυς ἐόντα τοῦ θανάτου. Ἦν δὲ καὶ παλαιότερον ἐόντος τοῦ νοσήματος ἢ τριταίου ³¹ἢ τεταρταίου, τὸ πρόσωπον ³²τοιοῦτον ἦ, περὶ τούτων ἐπανερέσθαι, περὶ ὧν καὶ ³³πρότερον ἐκέλευσα, καὶ ³⁴τὰ ἄλλα σημεία σκέπτεσθαι, τὰ ³⁵τε ἐν τῷ ἔμπαντι προσώπῳ ³⁶καὶ τὰ ἐν τῷ σώματι καὶ τὰ ἐν ³⁷τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν.

3. Ἦν γὰρ τὴν αὐγὴν ¹φρεύγουσιν ἢ θακρύουσιν ἀπροαιρέτως ἢ διαστρέφονται, ἢ ²ὁ ἑτερος τοῦ ἑτέρου ἐλάσσων ³γίγνηται, ἢ τὰ λευκὰ ἐρυθρὰ ἰσχωσιν ⁴ἢ πέλια, ἢ

³⁰προβουλεύόμενος πρὸς ἕκαστον w, τῶν νοσημάτων add. f. — ⁴⁰τε καὶ σωθησομένους addunt omnes praeter cod. w, quam secutus omisi, cf. infra in adnot.

2. ¹περὶ σημείων f, περὶ σημείων πονηρῶν τοῦ προσώπου v in tit. — ²ὥδε χρῆ f wg. — ³τ. v. τ. πρ. f (τὸ πρόσωπον manu altera in margine). — ⁴ei om. v 2146, 2256. — αὐτῷ w, ἐωυτῷ wg B. — ⁵ἂν ei f. — ⁶τὸ δ' ἐν. omnes praeter codd. wf 2142, 446, ἐναντίον w. — ⁷ἂν εἴη w, τοῦτο τοιόνδε f, unde recepi, τόδε v 2146, τὸ τοιόνδε rel. — ⁸ἐμπεπτ. f 446. — ⁹ἐννεσταλμ. f w 446, v 2144. — ¹⁰αὐτῶν w B, ἀστέων f, τῶν ἄκρων g, τῶν ὠτῶν rel. — ¹¹καρφαλέον f 446, ἐόν om. fw. — ¹²χλ. τε ἢ καὶ μ. rel. praeter f wg. — ¹³μελέανον v 2146, καὶ πελ. ἢ μολ. om. v 446, ἢ πελιδνόν f, ἢ μολ. om. 2146. — ¹⁴οὖν om. f 446. — ¹⁵νόσου f w 446. — ¹⁶καὶ — ἢ om. f. — ¹⁷ἐντεκμ. f w, ἐπανερ. om. f, ei δ' ἢ μὴ v 2146* Merc. i. m. — ¹⁸ὁ ἄνθρ. fg 446, Gal. in textu. — ¹⁹ἔξυγρασμένα f. — ²⁰ἢ vulg. εἴη f B. 446, ἰσχυρῶς ἢ w. — ²¹λοιμῶδες wa 2229. — ²²ἐπέχει v 2146, ἔχη vulg., καὶ ἦν μὲν fw 446, B. Gal. i. t. — ²³τῶν τοιούτων f, ὁμολογῇ f w Gal. com., ὁμολογῇ vulg. — ²⁴ἥσσαν f, νομίζει b. — ²⁵τὰ τοιαῦτα om. v 2146. — ²⁶τε om. f 446, ἐν νυκτὶ w. — ²⁷τοῦ νοσούντος add. f. — ²⁸εἴ δ' ἐν, μηδὲν om. f, φῆ εἶναι om. f, ὅ γ' g (pr. m.), εἶναι om. a w 446, 2146 g (pr. m.) — ²⁹μηδ' ἐν wg 2142. — ³⁰χρῆ om. wg v 446, 2229, ceterum cf. tabulam p. 3. — ³¹ἢ τετ. om. a w f v 2146. — ³²ἢ τοιοῦτον f, περὶ τῶν τοιούτων w. — ³³τὸ πρ. f, πρόσθεν g, πρ. ἐμνημόνευσα καὶ εἶπον w, τὰλλα omnes praeter bf 2142, 446. — ³⁴τε om. f, ἔμπαντι w. — ³⁵καὶ τὰ ἐν b va 2145, 2142, Gal. i. t., rel. τὰ τε ἐν, τὰ — σώματι om. f 2146. — ³⁷τοῖς f. —

3. περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς σημείων in tit. b 2140, 2144, 2142, Mon.

¹φρεύγουσιν f, διαφρεύγουσιν g 446, θακρύουσιν f, ἀπροαιρ. om. w, διαστρέφονται w 446. — ²θάτερος θάτερον b v, ὀφθαλμὸς add. f. — ³γίγνηται f, γίνηται b va. — ⁴ἢ μέλανα ἢ πελιδνὰ γλεβία ἐν ἐωυ-

^{*)} Hoc latere suspicor in Litteré 2166, quo numero nullus prognostici codicum notatur.

φλέβια μέλανα ἐν ⁵ ἀντοῖσιν, ἢ ⁶ λῆμαι φαίνονται περὶ τὰς ὀψιας ⁷ ἢ καὶ ⁸ ἐναιωρεύμεναι, ἢ ἐξίσχοντες ἢ ⁹ ἔγκοιλοι φαίνονται ἰσχυρῶς γενόμενοι, ⁹ ἢ τὸ χροῶμα τοῦ ξύμπαντος προσώπου ¹⁰ ἡλλοιωμένον, ταῦτα πάντα κακὰ νομίζειν ¹¹ καὶ ὀλέθρια ¹² εἶναι. Σκοπέειν δὲ ¹³ χρῆ καὶ τὰς ὑποφάσιαις τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν· ἦν γὰρ τὸ ὑποφαίνεται ¹⁴ ξυμβαλλομένων τῶν βλεφάρων τὸ λευκόν, μὴ ἐκ διαρρύθσεως ¹⁵ ἢ φαρμακοποσίας ἐόντι ¹⁶ ἢ μὴ εἰθισμένῳ οὕτω καθεύδειν, φλαῦρον τὸ σημεῖον ¹⁷ καὶ θανατωδὲς ¹⁸ σφόδρα. Ἦν δὲ καμπύλον ¹⁹ γένηται ²⁰ ἢ ²¹ πέλιον ἢ ὠχρόν βλεφαρον, ἢ χεῖλος, ἢ ὅς μετὰ τινος τῶν ἄλλων σημείων, εἰδέναι χρῆ ἐγγὺς ἐόντα ²² τοῦ θανάτου ²³ θανατωδὲς δὲ καὶ χεῖλεα ἀπολύόμενα καὶ κρεμάμενα, καὶ πρηχρὰ καὶ ἐκλευκα γιγνώμενα.

4. Κεκλιμένον δὲ χρῆ καταλαμβάνεσθαι τὸν νοσέοντα ὑπὸ τοῦ ἰητροῦ ἐπὶ τὸ πλευρόν, τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸν τράχηλον καὶ τὰ σκέλεα ὀλίγον ἐπικεκαμμένα ἔχοντα, καὶ τὸ ¹ ξύμπαν σώμα ὑγρὸν κείμενον· ² οὕτω γὰρ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ὑγιαίνοντων ³ κατακλίνονται· ἀριστα ⁴ δὲ εἰσιν τῶν κατακλισίων αἱ ⁵ ὁμοῖαι τῇσι τῶν ὑγιαίνοντων. ⁶ Ὑπτίον δὲ κέεσθαι καὶ τὰς χεῖρας ⁷ καὶ τὸν τράχηλον καὶ τὰ ⁸ σκέλεα ἐκτεταμένα ἔχοντα, ἥσσον ἀγαθόν· εἰ δὲ καὶ προπετὴς ⁹ γένοιτο καὶ καταρρύθσει ἀπὸ τῆς κλίνης ἐπὶ ¹⁰ τοὺς πόδας, ¹¹ δεινότερόν ἐστιν· εἰ δὲ καὶ γυμνοὺς τοὺς πόδας εὐρίσχοίτο ἔχων, μὴ θερμοὺς κάρτα ἐόντας, καὶ τὰς χεῖρας ¹² καὶ τὰ σκέλεα ἀνωμάλως διερρύθμμένα, ¹³ κακόν· ἀλυσμόν γὰρ σημαίνει· ¹⁴ θανατωδὲς δὲ καὶ τὸ κεχρηνότα καθεύδειν ¹⁵ αἰεὶ καὶ τὰ σκέλεα ὑπτίον ¹⁶ κείμενον ξυγκεκαμμένα εἶναι ἰσχυρῶς ¹⁷ ἢ διαπεπληγμένα. Ἐπὶ γαστέρα δὲ κέεσθαι, ὃ μὴ ¹⁸ ξύνηθές ἐστι καὶ ὑγιαίνειν ¹⁹ οὕτω κοιμᾶσθαι, ²⁰ παραφροσύνην ²¹ τινὰ σημαίνει, ἢ ὀδύνην τῶν ²² ἀμφὶ τὴν κοιλίην τόπων.

τοῖσιν w, ἢ πελιδνὰ ἢ μελ. φ. fga, βλέφαρα vulgatum nullus meorum habet. — ⁵ ἐούτοις f, ἔχουσιν b vaw, om. f. — ⁶ λῆμα π. τ. δ. φ. f, φαίνονται w 2144, 446. — ⁷ ἢ καὶ om. v 2146, καὶ om. f. — ⁸ ἐναιωρεύμενοι w, ἐνεωρεύμενοι f, ἐναιωρεύμενοι b 2141, 2330, 2144, ἐναιωροῦμενοι a, — αι v B. — ⁹ ἐγκοίλοι f 2142, φαίνονται om. omnes praeter f. — ⁹ ἢ ὀψιες αὐχμῶσαι καὶ ἀλαμπιες add. ba, cf. p. 12. — τοῦ χροῶματος ξύμπ. f. — ¹⁰ ἡλλοιωμ. w, ἢ add. om. praeter f. — ¹¹ εἶναι add. f, εἶναι χρῆ add. w. — ¹² εἶναι om. f w. — ¹³ ὁδε χρῆ w 2146. — ¹⁴ τοῦ λευκοῦ τ. βλ. ξ. v 2146, τοῦ λευκοῦ τ. βλ. μὴ ξυμβ. τοῦ λευκοῦ b 2142, συμβ. τῶν βλ. τοῦ λευκοῦ μὴ w, cf. p. 4. — ¹⁵ ἢ ἐκ v, φαρμακείας a, — κίτης w. — ¹⁶ ἦν μὴ ἦθ. f, ἢ εἰ μὴ εἶθ. w. — ¹⁷ τοῦτο add. f. — ¹⁸ λῖαν vulg., cf. p. 4. — ¹⁹ add. ἢ ῥιζονόν omnes praeter codd. wg, cf. p. 10. — ²⁰ καὶ f. — ²¹ πελιδνόν f w, ἢ ὠχρόν om. w a v. — ²² τοῦ om. w et vulg., τὸν θάνατον ag, 2142². — ²³ θανατωδὲς om. v, — γιγνώμενα om. f. —

4. περὶ κατακλίσεως f, περὶ κατακλίσεως b 446 in tit. — ¹ σύμπαν σ. ἦ. ἔχοντα καὶ x. εἰς τοῦτο w. — ² οὕτως γ. f. — ³ κλίνονται v, κλίνει. b. — ⁴ δ' εἰς, w, εἰσιν f 2142, rel. εἰσι. — ⁵ ὁμοιότητες w, ὁμοιόταται fg, 2146, 2229, 446, Merc. i. t. — τοῖσι f. — ⁶ ὕπτιος w. — ⁷ καὶ τ. τρ. om. f w (g pr. m.) 2146, 446. — ⁸ σκέλη w. — ⁹ γίγνοιτο wf v, γίνοιτο Gal. com. γένοιτο Gal. i. t. et rel. — ¹⁰ τοὺς om. b v a Gal. com. vulg., ἐπὶ τ. π. ἀπὸ τ. κλ. w. — ¹¹ δεινότερον — πόδας om. f. — ¹² καὶ τὰ σκ. om. f, σκέλη w. — ¹³ καὶ γυμνὰ add. omnes praeter wf (g pr. m.). — ¹⁴ θανατωδέες b. — ¹⁵ αἰ f 2142, 446. — ¹⁶ κατακείμενον ξυγκεκαμμένα ισχ. εἶναι f. — ¹⁷ ἢ διαπεπληγμένα B, ἢ διαπεπληγμένα w (cf. Coaca 497), διαπεπληγμένα quaedam antigrapha Galeni tempore, καὶ διαπεπληγμένα vulg. — ¹⁸ σύνθες f. — ¹⁹ οὕτως w 2144, 2142, οὕτω f, οὕτ. κοιμ. w. — ²⁰ κακόν add. wg 2269, 446. — ²¹ τινὰ om. f, γὰρ loco τινὰ wg 446. — ²² περὶ τὴν γαστέρα wf (g om. τὴν), 446. —

Ἀνακαθίζειν δὲ βούλεσθαι τὸν ²³ νοσέοντα, ²⁴ τῆς νόσου ἀκμαζούσης, πονηρὸν μὲν ²⁵ ἐν πᾶσι τοῖσιν ὁξέσι ²⁶ νοσήμασι, κακίστον δὲ ἐν τοῖσι ²⁷ περιπνευμονικοῖσιν.

5. Ὀδόντας δὲ πρίειν ἐν ¹ πυρετοῖσιν ὁκόσοις μὴ ² ξίνηθές ἐστιν ἀπὸ παιδων, μανικὸν καὶ θανατωδές, ³ ἀλλὰ ⁴ χρὴ προλέγειν ⁵ ἀπ' ἀμφοῖν κίνδυνον ⁶ ἐσόμενον ⁷ ἢν δὲ καὶ παραφρονέων τοῦτο ποιῇ ὀλέθριον ⁸ κάρτα ἤδη γίνεταί.

6. Ἐλκος δὲ, ἢν τέ καὶ προγεγονὸς τύχη ἔχων ἢν τε καὶ ¹ ἐν τῇ νόσῳ ² γίγνηται, καταμανθάνειν ³ χρὴ ἢν γὰρ ⁴ μέλλῃ ἀπόλλυσθαι ὠνθρωπος πρὸ τοῦ θανάτου ⁵ πελιδνόν ⁶ τε καὶ ξηρόν ἐσται, ἢ ὠχρόν τε καὶ ξηρόν.

7. ¹ Περὶ ² δὲ χειρῶν φορῆς τάδε ³ χρὴ γινώσκειν ⁴ ἀπάσας ἐν πυρετοῖσιν ⁵ ὁξέσιν ἢ ἐν περιπνευμονίῃσιν ἢ ἐν φρενίτισιν ἢ ἐν κεφαλαλγίῃσι πρὸ τοῦ ⁶ προσώπου φερομένης ⁷ καὶ θηρευούσας ⁸ διὰ κενῆς καὶ ⁹ ἀποκαρφολογεούσας καὶ ¹⁰ προκίδας ἀπὸ τῶν ἱματίων ¹¹ ἀποτιλλούσας καὶ ἀπὸ τοῦ ¹² τοίχου ἄχυρα ἀποσπώσας, ¹³ πάσας εἶναι κακὰς καὶ θανατωδείς.

8. Πνεῦμα ¹ δὲ πυκνὸν μὲν ἐὼν πόνον σημαίνει ἢ φλεγμονὴν ἐν τοῖσιν ὑπὲρ ² τῶν φρενῶν χωρίοις· μέγα δὲ ἀναπνεύμενον καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου παραφροσύνην ³ δηλοῦν· πυκρὸν δὲ ⁴ ἐκπνεύμενον ἐκ τῶν ῥινῶν καὶ τοῦ στόματος, ὀλέθριον κάρτα ἤδη ⁵ γίνεταί. Εὐπνοίαν δὲ χρὴ νομίζειν κάρτα μεγάλην δύναμιν ἔχειν ἐς ⁶ σωτηρίην ⁷ ἐν ἀπασί τοῖσιν ὁξέσι ⁸ νοσήμασιν, ⁹ ὁκόσα ξὺν πυρετοῖσιν ¹⁰ ἐστί καὶ ἐν ¹¹ τεσσαράκοντα ἡμέρησι κρίνεται.

²³ νοσέοντα f. — ²⁴ ἀκμ. τῆς v. fg, νόσου b v, νόσου vulg. — ²⁵ ἐν om. w, ἅπασι f. — ²⁶ νοσήμασι wfb 2142, νοσήμασι vulg. — ²⁷ περιπνευμ. bva vulg. 2142 (—σι). —

5. ¹ πυρετῶ f 446, πυρετοῖς ὁκόσοι w. — ² σύνθηδες wfg 446, ἐστί μὴ σύνθηδες g 446. — ³ σφόδρα add. w. — ⁴ χρὴ om. b v vulg., προλ. δεῖ a. — ⁵ ἐπ' ἀμφ. fg 1884, ἀμφοτέρων wgf a 446, 2228. — ⁶ τούτων add. f, τούτων ag. — ⁷ εἰ — παῖς wgf v 446. — ⁸ γίνεται κάρτα ἤδη b vulg., κ. τοῦτο γ. a. —

6. ¹ ἐν om. w. — ² γίγνηται b 2142, 446, 2141, 2144, 2330, 2255, 2256, γίγνηται vulg. — ³ χρὴ wgf a b v 2142, 2145. Gal. i. t., δεῖ vulg. — ⁴ ὁ ὠνθ. μ. ἀπολ. fa B, ὠνθρ. b v 2142, ὁ δ. rel., ἀποθνήσκων loco ἀπολλ. w. — ⁵ οὐ πολλῶ πρότερον ἢ add. f, ἢ w. — τε om. gf 446. —

7. ¹ περὶ χειρῶν κινήσεως in tit. f. — ² δεῖ om. f. — ³ χρὴ γινώσκειν wga B 2142, 2145, γινώσκειν δεῖ f, γινώσκω vulg. — ⁴ Latere mihi visum est in Florentini ἐπίστα. — ⁵ ὁξέσι καὶ ἐν φρενίτισι καὶ ἐν περιπν. καὶ ἐν κεφαλαλγ. f w g, ἐν φρεν. b v 2142, 2256, 2140, 2330, 2141, 2144, Merc. i. m., ἐν om. vulg. — ⁶ δεῖ add. g 2228, τὰς χεῖρας w. — ⁷ τε add. f, τὰς χεῖρας a B, θηρ. μνίας g, μνίας θηρ. B. — ⁸ διακινῆς b 2256, 2144, 2142, om. a v 1884, 2146. — ⁹ ἀποκαρφ. — προκ. om. a. — ¹⁰ προκίδας afg b v 2142, 2255 2256, 2144, 2330, προκίδας vulg., κρ. ἀφαιρούσας f, κρ. ἀφαιρούσας a B. — ¹¹ ἀποτιλλ. om. fa B. — ¹² τυχῶ f. — ¹³ ἀπάσας θ. κ. κ. ε. f. —

8. ¹ περὶ ἀναπνοῆς in tit. f B, sequuntur in illo haec: ἢ ἀναπνοὴ ἢ μὲν ἐστὶν μεγάλη καὶ ποικυή· σημαίνει θερμοαίαν μεγάλην· ἢ δὲ μεγάλη καὶ ἀρεά. σημαίνει παραφροσύνην· ἢ δὲ μικρὰ καὶ πυκνή· ἢ καὶ σημαίνει ὀδόντην· ἢ δὲ μικρὰ καὶ ἀρεά· ἢ καὶ σημαίνει κατάψυξιν. cf. Dietz, schol. I, p. 105—109. — ² δεῖ om. f. — ³ τὸ b. — ⁴ σημαίνει f 446, καὶ σπασμόν add. f (cf. Coac. 260). — ⁵ ἐκπνεύμενον f. — ⁶ γίγνηται f 446, 2142, γίνεται vulg. — ⁷ σωτηρίαν w 2142. — ⁸ τοῖς πᾶσιν τοῖς ὁξ. f. — ⁹ νοσήμασιν fb 2142, —σι 446. — ¹⁰ ὁκόσα gw 446, καὶ οὐ κόσας f, ὅσα a b vulg., ἅσα v 2146, σὲν wgf 446. — ¹¹ ἐστὶν f 446, εἶσιν w. — ¹² τεσσαράκοντα f.

9. Οἱ ¹δὲ ἰδρώτες ἀριστοὶ μὲν εἰσιν ἐν ²πᾶσι τοῖσιν ὀξέσι ³νοσήμασιν, ⁴ὁκόσοι ἂν ἐν ἡμέρῃσι ⁵τε κρίσιμῃσι ⁶γίγνονται καὶ ⁷τελείως ⁸τοῦ πυρετοῦ ⁹ἀπαλλάξωσιν· ἀγαθοὶ δὲ ¹⁰καὶ ὁκόσοι διὰ παντός ¹¹τοῦ σώματος ¹²γενόμενοι ἀπέδειξαν τὸν ἄνθρωπον εὐπετέστερον φέροντα τὸ νόσημα· οἳ δ' ἂν μὴ ¹³τούτων τι ¹⁴ἐξεργάσωνται, οὐ λυσιτελέες· κάκιστοι δὲ οἱ ψυχροὶ ¹⁵τε καὶ ¹⁶μοῦνον περὶ τὴν κεφαλὴν ¹⁷τε καὶ τὸ πρόσωπον γινόμενοι καὶ ¹⁸τὸν αὐχένα· οὗτοι γὰρ ¹⁹ἔξιν μὲν ὀξεί πυρετῷ θάνατον ²⁰προσημαίνουσι, ²¹ἔξιν δὲ πρηγνέτωρ, μῆκος ²²νόσον· ²³σημαίνουσι δὲ ²⁴καὶ οἱ ²⁵κατὰ πᾶν ²⁶τὸ σῶμα ²⁷γινόμενοι ²⁸ψυχροὶ ²⁹ὁμοῖα τοῖσι περὶ τὴν κεφαλὴν· ³⁰οἳ δὲ ³¹κεγχροειδές καὶ μοῦνον περὶ τὸν τραχήλον γινόμενοι πονηροὶ· οἳ δὲ μετὰ ³²σταλαγμῶν καὶ ἀτμίζοντες ἀγαθοί. ³³[Κατανοέειν δὲ χρὴ τὸ ξύνολον τῶν ἰδρώτων. γίγνονται ³⁴γὰρ οἱ μὲν ³⁵δι' ἐκλυσιν ³⁶σωμάτων, οἳ δὲ διὰ ³⁷ξυntonίην φλεγμονῆς.]

10. Ὑποχόνδριον ¹δὲ ἄριστον ²μὲν ἀνωδυνόν τε ἐόν καὶ μαλθακὸν καὶ ὁμαλόν, καὶ ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' ἀριστερὰ φλεγμαῖνον δὲ ἢ ὀδύνην ³παρέχον ⁴ἢ ἐντεταμένον ἢ ἀνωμάλως ⁵διακείμενον, τὰ δεξιὰ πρὸς ⁶τὰ ἀριστερὰ, ⁷τὰ δὲ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ, ⁸ταῦτα πάντα φυλάσσεσθαι χρὴ. ⁹Εἰ δὲ καὶ ¹⁰σφυγμὸς ἐνείη ¹¹ἐν τῷ ὑποχονδρίῳ, ¹²θόρυβον σημαίνει ἢ παραφροσύνην· ἀλλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ¹³ἐπικατιδεῖν τῶν ¹⁴τοιούτων ἦν γὰρ αἱ ὄψεις πυκνὰ ¹⁵κινέωνται, μαῖναι ¹⁶τοῦτον ἐλπίς.

9. περὶ ἰδρώτων in tit. fb 2142 B. — ¹γὰρ w. — ²πᾶσι w. — ³νοσήμ. fb v 2142, 446, rel. νοσήμ. — ⁴ὁ ἂν a w 2146, ὁκ. ἂν gfb v 2140—2144, 1884, 2330, 2256, 446. — ⁵τε om. fw 446, κρίσιμῃσι fb v 446, 2142, κρίσιμοις rel. — ⁶γίγνονται f, γίνονται cod. Opsop., γίνονται 446, γένονται w, γίνονται vulg. — ⁷τελείως fw 446. — ⁸genitivum recepi ex Vaticano cf. §§ 15 et 26. — ⁹ἀπαλλάξωσιν fg, ἀπαλάξ. w., ἀπαλλάξωσι v Gal. i. t., ἀπαλλάξουσιν b, ἀπαλλάττουσιν vulg., ἀπαλλάσσωσιν a. — ¹⁰καὶ om. b 2142—2145, 2256, Gal. i. t., ὅσοι fw. — ¹¹τ. σ. om. w. — ¹²γεν. fw b 2142, γιν. vulg. — ¹³τούτων τι afbv 2145, 446, 2142, 2146, Gal. i. t., τι τούτων w, τοιούτων τι vulg. — ¹⁴ἐξεργάσωνται afwbv 2142, 2145, 2146, ἐργάσ. vulg. — ¹⁵τε om. wg 446 B. — ¹⁶μόνον fw v 446, μοῦνοι οἳ g. — ¹⁷τε καὶ τὸ πρόσωπον om. af 446, Dioscurides, κεφαλὴν γινόμενοι (γιν. g) καὶ τὸ πρόσωπον καὶ τὸν αὐχένα wg, γινόμενοι f, γιν. vulg. — ¹⁸περὶ add. f. — ¹⁹σύν w 446. — ²⁰om. wg. — ²¹σύν (w), πρ. δὲ f 446. — ²²νόσον w. — ²³recepi e fw g. — ²⁴καὶ οἱ — φλεγμονῆς om. w, Artemidorus et Dioscurides, quod probat Galenus, 2228. — ²⁵καθ' ἅπαν f 446, καθάπαν a. — ²⁶δὲ add. f. — ²⁷γινόμενοι f, γιν. vulg. — ²⁸ψυχροὶ recepi e Florentino. — ²⁹ὁμοίως f, unde dedi ὁμοῖα, ὁσαύτως vulg. — ³⁰καὶ τὸν αὐχένα γινόμενοι πονηροὶ· οἳ δὲ μετὰ σταλαγμῶν καὶ ἀτμίζοντες ἀγαθοί· οἳ δὲ κεγχροειδές x. t. λ. subiciunt v 2146. — ³¹κεγχροειδές καὶ μόνον f (cf. 446). — ³²σταλαγμῶν f 2330, 446. — ³³Ad haec in textu Florentinus: οἱ περιεστυγμένοι πάντες νόθοι, ὧ (ὅ?) δηλοῖ τοῦ (τὸ?) περὶ τούτων ὑπόμνημα γαληνοῦ. Quae expunxit Florentinus, nuncius inclusi. cf. s. p. 13. — ³⁴δὲ f. — ³⁵διὰ f. — ³⁶σωμάτων om. f 2146, τῶν σωμα. g. — ³⁷ξυntonίης f, τῆς φλεγμ. af 2146. —

10. περὶ ὑποχονδρίων in tit. f 446. — ¹δὲ om. w. — ²μὲν om. ἀνωδύνονται τε καὶ μαλθακὸν ἐόν f. — ³παρέχων fw 2146. — ⁴ἢ om. 2146, ντεταμ. f. — ⁵διακείμενον fwbv 2146, 446, Gal. i. t., διακείμενα vulg. — ⁶τὰ om. w. — ⁷τὰ — δεξιὰ addidi secundum Florentinum διακ. τ. ἀρ. πρ. τ. δ. ferentem et Med. ap. Foes. qui praebet ἀριστερὰ, ἢ ἀριστερὰ πᾶσιν πρὸς τὰ δεξιὰ φυλ. — ⁸ἅπαντα ταῦτα f, φυλάττεσθαι f 446 B. — ⁹ἢ f, ἦν g Gal. — ¹⁰σφυγμὸς wf, σφυγμὸς vg, σφυγμῶν b. — ¹¹ἐν om. w. — ¹²σημ. θορ. f. — ¹³ἐνκατιδεῖν v 2146. — ¹⁴τούτων a, τοιούτων w 2142, τοιούτων vulg. — ¹⁵κινέονται fw 446. — ¹⁶τούτων fwgabv, τούτους 2256, 2330, 2142, Gal., τούτοις vulg. —

11. Οἰδήμα δὲ ἐν τῷ ὑποχονδρίῳ σκληρόν τε ἔον καὶ ἐπώδυνον, κάκιστον ¹ μὲν, ² εἰ παρ' ἅπαν εἴη τὸ ὑποχόνδριον· εἰ δὲ εἴη ἐν τῷ ἑτέρῳ ³ πλευρῷ, ἀκινδυνότερόν ⁴ ἔστιν ἐν τῷ ἐπ' ἀριστερᾷ. ⁵ Σημαίνει δὲ τὰ τοιαῦτα οἰδήματα ἐν ἀρχῇ μὲν ⁶ θάνατον ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι. ⁷ ἦν δὲ ὑπερβάλλῃ ⁸ εἰκοσιν ἡμέρας ⁹ ὃ τε πυρετὸς ἔχων καὶ τὸ οἶδημα μὴ καθιστάμενον, ἔς ¹⁰ διαπύησιν τρέπεται. ¹¹ Γίνεται δὲ τούτοις ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ καὶ αἵματος ῥῆξις ¹² ἐκ τῶν ῥινῶν, καὶ κάρτα ὠφελέει· ἀλλ' ¹³ ἐπανέρεσθαι χρὴ, εἰ τὴν κεφαλὴν ἀλγέουσιν ἢ ¹⁴ ἀμβλυώουσιν· ¹⁵ εἰ γὰρ εἴη τι τούτων, ¹⁶ ἐνταῦθα ἂν ῥέποι· μᾶλλον δὲ ¹⁷ χρὴ τοῖσι νεωτέροισι πέντε καὶ τριήκοντα ἑτέων ¹⁸ τὴν τοῦ αἵματος ῥῆξιν προσδέχεσθαι. ¹⁹

12. Τὰ δὲ μαλθακά τῶν οἰδημάτων καὶ ἀνώδυνα καὶ τῷ δακτύλῳ ¹ ὑπείκοντα χρονιωτέρας τὰς ² κρίσις ποιέεται ³ καὶ ἥσσον ἐκείνων δεινότερά ἐστιν· εἰ δὲ ⁴ ὑπερβάλλοι ἑξήκοντα ἡμέρας ⁵ ὃ τε πυρετὸς ἔχων καὶ τὸ οἶδημα μὴ ⁶ καθίσταται ἔμπυον ἔσεσθαι σημαίνει· καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἐν τῇ ἄλλῃ κοιλίᾳ κατὰ ⁷ τωτό. ⁸ Ὀκόσα μὲν οὖν ἐπώδυνά τε ἐστὶ καὶ σκληρὰ καὶ μεγάλα, σημαίνει ⁹ κίνδυνον θανάτου ὀλιγοχρόνιου· ὀκόσα ¹⁰ δὲ μαλθακά τε καὶ ἀνώδυνα καὶ τῷ δακτύλῳ ¹¹ πιεζόμενα ὑπείκει, ¹² χρονιωτέρας τὰς ἀποστάσις ποιέεται καὶ ἥσσον δεινὰ ἐκείνων ἐστίν.

13. Τὰς τε ἀποστάσις ἥσσον τὰ ἐν τῇ γαστρὶ οἰδήματα ποιέεται τῶν ἐν τοῖσιν ¹ ὑποχονδρίοις, ἥκιστα δὲ τὰ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ ² ἐς διαπύησιν τρέπεται· αἵματος δὲ ῥῆξιν, ³ καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἀνω τόπων, προσδέχεσθαι· ⁴ ἀπάντων δὲ ⁵ χρὴ τῶν οἰδημάτων τῶν χρονιζόντων ⁶ περὶ ταῦτα τὰ χωρία ⁷ ὑποσκέπτεσθαι τὰς ⁸ ἐμπυήσις. ⁹ Τὰ δὲ διαπυήματα ὥδε ¹⁰ χρὴ σκέπτεσθαι τὰ ἐντεῦθεν· ¹¹ ὀκόσα μὲν ἔξω τρέπεται, ἀριστα

11. περὶ οἰδήματος in tit. f 446. — ¹ μὲν om. v. — ² ἢ b, παράπαν a f b v 2142, 446. — ³ πλευρῷ b v f 2145, 2140, 2146, 2142, 2269, 446, μέρι wa. — ⁴ ἔστιν om. w, ἢ ἐν τῷ v 2142, 2145, 2146, 2229. — ⁵ εον add. f. — ⁶ κίνδυνον θανάτου wf 446, 2269, 2146, Gal. i. t., θάνατον b v a vulg. — ⁷ εἰ . . ὑπερβάλλει wf g 446. — ⁸ εἰκοσι f, ἡμέραις w. — ⁹ οὔτε f. — ¹⁰ διαπύησιν wf 446. — ¹¹ γίγν. f, γίγν. vulg. — ¹² ἐκ ῥινῶν wg 446, διὰ ῥινῶν f, διὰ τῶν ῥινῶν B. — ¹³ ἐπανέρεσθαι wg B, ἐπαναίρεσθαι 446, ἀλλὰ πᾶν ῥέεσθαι f, χρὴ om. w. — ¹⁴ ἀμβλυώουσιν w Gal. i. t., — ὀττοεσιν 446, — ὥσσοουσιν ag, — ὠποῦσιν b v f vulg. — ¹⁵ εἰ γὰρ εἴη τι τούτων fg (τούτων w Gal. i. t.), εἰ γὰρ εἴη τούτων τε a, ἦν γὰρ τε τοιοῦτον εἴη b v vulg. — ¹⁶ ἐνταῦθ' ἂν v 2146, Merc. i. m. Gal. i. t., ἂν ῥέποι wf g, ἂν om. b vulg. — ¹⁷ χρὴ recepi e codd. f B, νεωτ. χρὴ v. — ¹⁸ τοῦ αἵμ. τ. ῥ. waf 446 (ῥίξιν f 446). — ¹⁹ χρὴ vulgatae om. wf v a, τοῖσι δὲ νεωτέροις τὴν ἐκπύησιν add. fa 2142², 2269, 2219, 2229 (cf. § 45). —

12. ¹ πιεζόμενα add. w, πιεζόμενα g, π. καὶ 2269, Gal. — ² κρίσις w 446. — ³ καὶ — ἔστιν om. w, δειν. ἔστ. ἐκ. f, ἥσσ. τε δειν. ἐκ. om. ἔστιν g. — ⁴ ὑπερβάλλει wf Opsop. — ⁵ οὔτε τε πυρ. f. — ⁶ καθιστάμενον wg 446, Gal. schol. p. 119, τὸ ἐμπ. v 2146. — ⁷ τοῦτο v, τὸ αὐτό wa Gal. 2144, 446. — ⁸ ἄσσα v 2146. — ⁹ κίνδ. θανάτου ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι wga, κίνδ. καὶ θανάτους ὀλιγοχρόνιους v 2146. — ¹⁰ τε μαλθα f. — ¹¹ πιεζόμενα f, πιεζόμενα wb 2142, πιεζόμενα v 2146. — ὑπείκει f 446. — ¹² Ita scripsi ex Laurentiano cf. p. 13, reliqui χρονιωτέρα ἐκείνων. Sed ἐκείνων om. wga v 446, 2146. —

13. περὶ ἀποστάσεως f 446 in tit. — ¹ ὑποχονδρίοις, εἰ ἢκ. f, ἥσσον δὲ g (2269, 446). — ² ἐς f, Med. ap. Foes., εἰς vulg. — διαπύησιν ga 2142, διαπύησιν wf, ἀποπύησιν b v vulg. — ³ καὶ μάλ. ἐκ wg f 446, μάλ. προσδ. b v a vulg. — ἀνωτάτων μερῶν f, ἀνωτάτω τόπων w. — ⁴ χρὴ add. wg. — ⁵ χρὴ om. f. — ⁶ τῷ περὶ w. — ⁷ ὑποσκέπτεσθαι χρὴ f. — ⁸ ἐμπυήσις b v 2142, 2146, 2330, ἐμπυήσις f 446, ἐκπυήσις wa vulg. — ⁹ περὶ διαπυήματων in tit. f, διαπυήματα wf, διαπυήματα b v a g vulg. — ¹⁰ χρὴ wg f b v 2142, 446, δεῖ vulg., χρὴ ὥδε ὑποσκέπτεσθαι g. — ¹¹ ἄσσα v 2146, ἐκ. μὲν οὖν f, ἑξωτέρω g. —

ἔστι ¹² ὡς μάλιστα ¹³ ἔξω ἐκκλίνοντα καὶ ἐς ὄξυ ¹⁴ ἀποκορυφούμενα, τὰ δὲ μεγάλα ¹⁵ τε
 ἔόντα ¹⁶ καὶ πλατέα καὶ ἥκιστα ¹⁷ ἐς ὄξυ ¹⁸ ἀποκορυφούμενα ¹⁹ κάκιστα ²⁰ ὁκόσα δὲ
 ἔσω ῥήγνυνται, ἄριστα ἔστιν ²¹ ἂν μὴδὲν τῷ ἔξω χωρίῳ ²² ἐπικοινωνήσῃ, ἀλλ' ²³ ἔστι πρὸς-
 εσταλμένα τε καὶ ἀνώδυνα καὶ ²⁴ πᾶν τὸ ἔξω χωρίον ὁμόχροον φαίνεται.

14. Τὸ δὲ ¹ πῶν ἄριστον λευκὸν τε εἶναι ² καὶ λεῖον καὶ ὡς ἥκιστα δυσώδες· τὸ
 δὲ ³ ἐναντίον τούτου κάκιστον.

15. Οἱ δὲ ὑδρωπες οἱ ἐκ τῶν ὀξέων ¹ νοσημάτων πάντες κακοί· οὔτε γὰρ τοῦ πυ-
 ρὸς ἀπαλλάσσουσιν, ἐπώδυνοί τε εἰσι ² κάρτα καὶ θανατώδες. Ἀρχονται δὲ οἱ πλε-
 στοι ³ μὲν ἀπὸ τῶν κενεῶνων ⁴ καὶ τῆς ὀσφύος, οἱ δὲ ⁵ καὶ ἀπὸ τοῦ ἥπατος· ⁶ οἷσι μὲν
 οὖν ⁷ ἀπὸ τῶν κενεῶνων ⁸ καὶ τῆς ὀσφύος αἱ ἀρχαὶ ⁹ γίνονται τῶν ὑδρώπων, οἱ τε
 πόδες ¹⁰ οἰδέουσι καὶ διὰ ῥόισι ¹¹ πολυχρόνιοι ἔχουσιν οὔτε τὰς ὀδύνας λύουσαι τὰς
 ἐκ τῶν κενεῶνων καὶ τῆς ὀσφύος οὔτε τὴν γαστέρα λαπάσσουσιν· ¹² ὁκόσοι δὲ ἀπὸ
 τοῦ ¹³ ἥπατος ὑδρωπες γίνονται, βῆξαι τε θυμός ¹⁴ γίνεται αὐτέοισι καὶ ἀποπτύου-
 σιν οὐδὲν ἄξιον λόγον, καὶ οἱ πόδες ¹⁵ οἰδέουσι, καὶ ἡ γαστήρ οὐ διαχωρεῖ, εἰ μὴ σκληρὰ
 τε καὶ πρὸς ἀνάγκην, καὶ περὶ τὴν ¹⁶ κοιλίην οἰδήματα γίνονται, τὰ μὲν ἐπὶ δεξιᾷ, τὰ
¹⁷ δ' ἐπ' ἀριστερᾷ ἰστιάμενά τε καὶ ¹⁸ καταπατούμενα.

¹² μικρά τε ἔόντα καὶ om. b v w 2146, 2140 et 2142 pr. m. — ¹³ ἔξω om. b v 2140, 2143, 2145,
 2146, 2330, 2256, ἐκκλίνοντα 2142, v 2146, ἐκκλ. ἔξω vulg. — ¹⁴ ἀποκορυφούμενα wfa 2142, 446, ἀπο-
 κυρτούμενα vulg., καὶ μὴ πλατυνόμενα add. a. — ¹⁵ τε om. f. — ¹⁶ καὶ λεῖον add. a. — ¹⁷ τε add. w —
¹⁸ ἀποκορυφούμενα bafg vulg., συνεσταλμένα w v 2146 B, ἀποκορυφούμενα iteratum comprobatur hac
 in Monacensi lacuna: ἄριστα ἔστιν μικρά τε ἔόντα, ὡς μάλιστα ἐκκλίνοντα καὶ ἐς ὄξυ ἀποκορυφούμενα
 ἥκιστα (pro κάκιστα = 2144)· ὅσα δὲ ἔσω ῥήγνυνται x. t. l. — ¹⁹ κάκιστον b 2142. — ²⁰ ὁκόσα wgf 446,
 ὅσα ba vulg., ὅσα v 2146. — ²¹ ἂν τῷ f. — ²² μὴδὲν add. f w (446 μὴ δὲν) b v, οὐδὲν g. — ²³ ἔστιν
 f 446, 2142, — συνεσταλμένα wf, προεσταλμένα bva vulg., προσεσταλμένα g 2145, Gal. i. t. — ²⁴ ἔπαυ-
 wf 446, πᾶν b va vulg. — καὶ ὁμόχροον πᾶν g, x. ὁμόχροον ἔπαυ 446. — ὁμοχρόον v. — φαίνεται
 wgf a v, φαίνεται b 2142, 2140, 2145, 2330, 2144.

14. περὶ πῶν in tit. b 2142, 2140, 2144. — ¹ ποιόν f 446. — ² καὶ ὁμαλὸν καὶ ὡς ἥκιστα δυ-
 σωδες wgf a v, καὶ ἡ. δ. b 2141, 2140, 2142, 2255, καὶ ὁμ. καὶ ἡ. δ. 2156, 2143, 2145, 2146, 2144. —
³ ἐναντιώτατον wg Gal. i. t., v 2146. — τούτῳ v 2146 B. — ἔστι ante κάκιστον a, ἔστιν post κάκ. f v. —

15. Τηῆμα B, περὶ ἰδρώτων f, περὶ ὑδρώπων in tit. b 2140, 2142, 2144. — ¹ νοσημάτων f 2144,
 446, νοσημ. vulg. — γινόμενοι add. f 446, γινόμενοι g, γενόμε. 2142². — ² κάρτα om. b va. — ³ μὲν
 praebeant f Gal. B. — ἐκ τῶν κενεῶνων wf B, ἀπὸ τ. x. b va vulg. — ⁴ τε add. wgf 446. — ⁵ καὶ re-
 cepti e codd. b vgf 2142, 446, καὶ om. w vulg. — ἥπατος f. — ⁶ ὁκόσοι f 446 B. — ⁷ ἐκ τῶν κεν. fg
 2146. — ⁸ καὶ τῆς ὀσφύος om. wg 2146. — ⁹ γίνονται f 446, rel. γίνονται. — τῶν ὑδρώπων recepti
 ex f b v 2145, 2142, Gal. i. t. — οὖν αἱ ἀρχ. ἐκ τ. x. γ. g. — ¹⁰ οἰδέουσι w, οἰδαίνουσι B. — ¹¹ πο-
 λυχρόνον f. — ἔχουσιν fwg Gal. i. t. 446, B. — ¹² κενεῶνων w 446. — τε καὶ wgf 2142, 446. —
¹³ οἷσι δ' ἂν wg, ὁκόσοι δ' εἰσὶν v 2146. — ¹⁴ ἥπατος f, οἱ ὑδρωπες gv 2146 Gal. i. t. B. — γίνον-
 ται om. v 2146, εἰσι pro γίν. w B. — βῆξαι... θυμός om. f. — βῆξαι τε θυμός wg v 2145, 2146, 2140,
 2141, 2143, 2330, 2269, 2256 (cf. § 30 [p. 106] ubi βῆξαι τε θυμός vetustissimus quoque Parisinus ex-
 hibet), βῆχες τε θυμός τε b, βῆχες τε καὶ θυμός vulg. — ¹⁵ αὐτέοισι wf b v 2142, ἐγγίνεται αὐτέοισιν
 Gal. i. t., γίνεται αὐτέοισι 2142, γίνεται b v 2142, ἐγγίνεται vulg. — τε ἀποπτύουσιν om. f, τε om. wgh
 446. — καὶ ἀποπτ. οὐδὲν ἄξ. λόγ. wg 446, καὶ οὐδὲν ἄξ. λόγ. ἀποπτ. b, καὶ ἀποπτ. οὐδὲν τι ἄξ. λόγ. v,
 καὶ οὐδὲν τι ἀποπτ. ἄξιον λόγ. vulg., cf. supra p. 11. — ¹⁶ οἰδέουσι f 446. — ¹⁷ κοιλίαν f w. — οἰδή-
 ματα γίνονται f 446. — οἰδ., γίνονται wg, γίν. οἰδ. b v 2146, 2330, 2256, 2140, 2143, 2145, 2142, γίνονται
 οἰδήματα vulg. — ¹⁸ δὲ f 446. — ¹⁹ καταπατούμενα w. —

16. Κεφαλὴ δὲ καὶ ¹χεῖρες καὶ πόδες ψυχρὰ ἔόντα κακόν, τῆς τε κοιλίης καὶ τῶν πλευρῶν θερμῶν ἔόντων ἄριστον ³δὲ τὸ πᾶν σῶμα ὁμαλῶς τε θερμὸν ³εἶναι καὶ μαλθακόν.

17. ¹Στρέφειν δὲ χερὶ ἑηϊδίως ²τὸν νοσέοντα καὶ ἐν ³τοῖσι μετεωρισμοῖσιν ἐλαφρὸν εἶναι ⁴εἰ δὲ βαρὺς ἔων φαίνοιτο ⁵τὸ τε ἄλλο σῶμα καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐπικινδυνότερόν ⁶ἔστιν ⁷εἰ δὲ καὶ πρὸς τῷ βάρει καὶ οἱ ὄνυχες καὶ οἱ δάκτυλοι πελιδνοὶ ⁸γίγνονται, προσδόκιμος ⁹ὁ θάνατος αὐτίκα· μελαινόμενοι δὲ παντελῶς ¹⁰οἱ δάκτυλοι ἢ οἱ πόδες ἦσσαν ¹¹ὀλέθριοι τῶν πελιδνῶν ¹²εἰσιν ἄλλα ¹³τὰ ἄλλα ἐπισκέπτεσθαι ἢ γὰρ εὐπετέως ¹⁴φαίνεται φέρων τὸ κακόν ¹⁵ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν ¹⁶περιστοιχῶν σημείων ¹⁷πρὸς τούτοις τοῖσι σημείοις ¹⁸ὑποδεικνύη, τὸ νόσημα ἐς ἀποστασιν τραπῆναι ἔλπις, ὥστε τὸν μὲν ἀνθρώπον περιγενέσθαι, τὰ δὲ μελανθέντα τοῦ σώματος ¹⁹ἀποπεσεῖν.

18. Ὁρχεῖς δὲ καὶ ¹αἰδοῖον ἀνεσπασμένα ²πόνους ἰσχυροὺς σημαίνει καὶ κινδυνον ³θανάτου,

19. Περὶ δὲ ¹ἔπνων ὥσπερ καὶ κατὰ φύσιν ξύνηθες ἡμῖν ²ἔστι, τὴν μὲν ἡμέρην ἐρηγορέναι ³χερὶ, τὴν δὲ νύκτα καθεύδειν ⁴εἰ δὲ εἴη τοῦτο μεταβεβλημένον, ⁵κάκιον ἦκιστα δ' ἂν ⁶λυπέοι, ⁷εἰ κοιμῶντο ⁸πρῶτον ἐξ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἡμέρης· οἱ ⁹δὲ ἀπὸ

16, ¹καὶ πόδες καὶ χεῖρες v 2144. — ²δὲ πᾶν (ἀπαν g 446 Gal. i. t.), τὸ σῶμα wv, δὲ τὸ πᾶν σ. f. — ὁμαλῶς τε θερμῶν f, μαλθακὸν ὁμαλῶς g 446 Gal. i. t., ὁμαλῶς om. vulg. — ³εἶναι fg 446 Gal. i. t., εἶναι om. b v, ἔδν pro εἶναι vulg. —

17. περὶ μετασχηματισμὸν καὶ μελασμών in tit. f. — ¹Τρέφειν f. — ²τὸν νοσέοντα wgf B 446, Mercur. i. m., τὸν ἀλγέοντα vulg., τὸν νοσέοντα ἑηϊδίως f 446. — ³μὲν add. w. — τοῖσι f 446, 2144, τοῖσιν vulg., μετεωρισμοῖσι f, — σιν vulg. — ⁴ἢν w. — ⁵καὶ τὸ ἄλλο vulg., τὸ τε ἄλλο fwg Gal. i. t. B. — ⁶ἔστιν recepi e codd. fwg 2145, 2142, Gal. i. t. 446. — ⁷εἰ δὲ καὶ (oi g) ὄνυχες πελιδνοὶ πρὸς τῷ βάρει καὶ οἱ δάκτυλοι γίνονται wg. — post ὄνυχες add. καὶ οἱ πόδες f. — ⁸γίγνονται 446 B, γίνονται f, γίνονται vulg. — ⁹ὁ om. f, αὐτίκα wgf b v 2145, 2142, 446, Gal. i. t., παραντίκα vulg. — περὶ μελανθέντων δακτύλων καὶ (?) ποδῶν adscr. f. — ¹⁰ἢ οἱ πόδες b (ἦν) v 2145, 2142, B, 446, καὶ οἱ π. vulg. — οἱ π. καὶ οἱ δ. wg. — ¹¹ὀλέθριον w 2330. — ¹²εἰσιν om. wg 446 B. — ¹³καὶ vulgatae om wfb v 446. — τὰ ἄλλα wb 446, Gal. i. t., rel. τὰ ἄλλα. — ἐπισκέπτεσθαι wg, σκέπτεσθαι vulg. — χερὶ vulgo adscriptum om. wg. — ¹⁴φαίνεται φέρων fg 446, φέρ. φαίν. vulg., φαίνεται om. w. — ¹⁵ἢ add. f (ἦν 446) τι σημείων g. — ¹⁶περιστοιχῶν f, περιστοιχῶν b, περιστοιχέτων rel. — περιστ. σημείων add. w 2142, 446, 2269. — ¹⁷πρὸς — σημείοις om. v. 2146. — τούτοις w. — τοῖσι σημ. om. g. — τοῖς σημείοις f. — ¹⁸ὑποδεικνύει b 2140—2144, 2156, ἐπιδεικνύει f B 446, ἐπιδεικνύεται wg, ὑποδεικνύη v vulg. — ἔλπις ante τὸ νόσημα f, εἰς (446) ἀπόσκηψιν f (ἀπόσκηψιν? cf. Prorrh. II, 1, ed. Kuehn, tom. I, p. 186. — τρέπεται wg B, 446. — ¹⁹ἀπέπεσεν. —

18. ὄρχεις f. — ¹αἰδοῖον wgf v 446, 2146, B, αἰδοῖα vulg., ἀνισπόμενα w, ἀνισπώμενα g, ἀνεσπασμένον v 2146, B, ἀνεσπασμένα rel. — ²ἰσχυρὸν πόνον σημαίνει ἢ κίνδυνον θανάτου f. — πόνον σημαίνει ἢ θάνατον wg, πόνον σημαίνει καὶ θάνατ. B. — θανατοῖδα vulg., θανατοῖδη v.

19. περὶ ἔπνων in tit. f 446, 2144. — ¹ἔπνων w B 446. — ὥς καὶ κατὰ wg 446, Gal. i. t. — ξύνηθες b v, Gal. i. t. B, σύν— fwg, vulg. 446. — ²ἔστιν f 446. — ³χερὶ om. w. — ⁴εἰ f w, ἦν vulg. — ⁵κάκιον w, γίνεται add. g 446, γίγνεται fv. — ⁶λυπέοιτο vulg., λυπέοι wg 446, λυπαίοι b, λυποῖη v, cf. Coaca 497: ἦκιστα δ' ἂν βλάπτει τὸ πρῶτον κοιμώμενος; verum est βλάπτειτο facili opera ab Ermerinsio revocatum, unde huc medium illatum. — ⁷ἦν κοιμῶνται w, εἰ κοιμῶντο f 446. — ⁸τὸ ante πρῶτον om. wfv 446, εἰς f 2142, τὸ τρίτον τῆς ἡμ. μέρος f. — ⁹δ' ἀπὸ f 2142. —

¹⁰ τούτου τοῦ χρόνου ὕπνοι πονηρότεροί ¹¹ εἰσιν· κάκιστον δὲ μὴ κοιμᾶσθαι, μήτε τῆς νυκτός μήτε τῆς ἡμέρας· ¹² ἢ γὰρ ὑπὸ δούνης τε καὶ πόνων ἀγρυπνέει, ἢ παραφρονήσῃ ἀπὸ τούτου τοῦ σημείου.

¹⁰ τούτου w, τουτίου vulg., τοτίου f. — ¹¹ εἰσιν f 446. — ¹² ἢν f, — πόνοις f, πόνων w 2229, 2266. — ἀγρυπνήσει ἢ wg, ἀγρυπνοίει παραφρ. fa, ἀγρυπνοίῃ ἂν ἢ παραφρ. b v 2140, 2144, 2145. — παραφρονήσῃ wgfv, παραφροσύνη ἔσται b, Gal. i. t. —

Inde sine oratione continua lectionem variam conserere liceat in qua quae recipienda visa sunt, litteris latius dispositis notantur. Illam autem hoc loco abruptam, alio si placebit, supplebo.

20. Περὶ διαχωρημάτων in tit. wf 2142. — ἄριστόν ἐστιν wfb 2330, 2142 B, ἄρ. ἐστὶ g 446, ἐστὶν ἄρ. vulg. — τὸ ante μάλθ. om. b wg Gal. i. t, 446, 2142¹. — ξυνεστικώς f. — διεχώρη b 2142, 2146, διεχώρει b (superscript.) v 446. — ὑπεχώρει vulg. — εἰσιόντων f 2142, 446. — γὰρ om. f. — ἐξόδου w 446, διεξόδου rel. — τὸ διαχώρημα ἵγρόν w. — συμφέρει w 446, 2144. — πυκνόν τε καὶ fwgbv Gal. i. t. 446, πυκνόν τε καὶ vulg. — εἶναι om. fg v 2142¹. — διαχωρέειν f 2142, 446, B, ὑποχωρέει b, ὑποχωρέειν rel. — κοπιῶν fg 2269, 2146, 446 Gal. i. t, κοπιῇ rel. — ὁ ante ἄνθρ. om. v Gal. i. t. — ξυνεχοῦς f 446, ξυνεχέως vulg. — καὶ om. ante ἀγρυπν. g, 2269 Gal. i. t. — ἀγρυπνοίει ἂν f, ἀγρυπνεῖει ἂν w. — ἦν δὲ ἄθρ. w, cod. Opsop. p. 590, ἦ δὲ ἄθρ. f. — καὶ πολλάκις wg. — διαχωρέοι f 446, διαχωρέῃ w, cod. Opsop. p. 590, 2330, διαχωρέει vulg. — λυποθνησῆσαι b, λυποθνησῆσαι f, λειποθυνησῆσαι wg. — κατὰ τὸ πον τῶν f, τῶν εἰσιόντων πληθους wgf. — ὑποχωρέειν (—ρεῖν wg) δις ἢ τρις wgf b v 2142, 446, Gal. i. t. — πλεῖστον wgfba Gal., πλέον v et ἀντίγραφα quaedam tempore Galeni, πλείονα vulg. — δὲ ὑπὸ fa, δ' ὑπὸ bg, δὲ ὑπὲρ w, δ' ὑπὲρ v, δ' ἐπὶ vulg. — τῷ πρωτῷ b 2142, δ' ὑπὲρ τῷ πρωτῷ Gal., τὸ πρωτῷ vulg., τὸ πρωτῷ ὑπὲρ f. — πλεῖστον δ' ὑπὲρ vel πλέον δὲ ὑπὲρ Merc. i. m. cf. p. 10. — συνηθὲς η f, σ. ἦ B, σ. ἦν g 2146, 446, Gal. — πρὸς τὴν κρίσιν ιούσης wgbv 446, Gal., πρ. τ. κρ. ούσης f. — νόσου bg 2142, 446, 2144, νόσου vulg. — λίαν w B, λίην vulg. — ἐπιτήδιον fw. — συνδιεξίεναι g, ξυνεξίεναι Gal. i. t., διεξίεναι rel. — πρὸς τὴν κρίσιν wgf b v 2145, 2142, Gal. i. t. — νόσου b 2142, Gal. i. t., νόσου vulg. — χρῆ f., rel. δεῖ. — ἐν παντί νοσήματι wgf 446. — λαμπρὴν f. — εἶναι τὴν κοιλ. wg 446. — ἢ ἐρυθρον om. f 446, g¹. — καὶ ἀφώδες διαχωρέην f. — πονηρόν δὲ sine ἔτι wgf b v 446, Gal. i. t., B. — μικρόν wg B 446. — τε ἐόν om. w 446, B, ἐόν om. f. — γλίσχρον τε καὶ f. — καὶ λεῖον om. bva 2142¹. — καὶ λίον f. — τούτων δέ τι fw. — θαν. τε εἶναι τὰ μέλαινα f. — ἂν om. w. — ἢ λυπαρὰ ἢ βώδεα ἢ πελιδνά f, ἢ πέλια ἢ λίπαρα ἢ κάκοσμα w, λυπαρὰ ἢ τὰ θυσώδεα καὶ κάκοσμα g. — καὶ κάκοσμα b v 2143, 2142, 446, Gal. i. t., ἢ κάκοσμα f 2140, 2145, 2330, 2256. — οὐλεθρία f. — ἥτιον ἔσται w. — δὲ ταῦτα ξυσμ. v 446, δὲ πάντα

ξυσμ. b 2140—2145, 2256, 2330, δὲ τὰ τοιάδε ξ. a 2269. — καὶ χολώδεα om. f. — καὶ αἵματώδεα post χολώδεα add. wg (— τώδη) Gal. i. t., Merc. i. m. — καὶ ποτε f, ὁμοῦ ποτε δὲ καὶ κατὰ μέρος διεξερχόμενα w, ποτὲ μὲν — ἀλλήλοισι om. g. — ἀλλήλοισιν f 2142.

21. *Ψόφον* μὲν fb 2145, 2142, Gal. i. t. — *πραδῆς*. fbv 2140, 2141, 2143, 2144, 2256, 446, *παρδῆς*. wa. — *ὑπεξίναι* a B. — *κρεῖσσον* fg 446. — *κρ.* δὲ wgfbv 2141—2143, 446, 2330, 2256, B, Gal. i. t. — *ξὺν* b Gal. i. t. — *διεξελεθεῖν* fg 446, B. — *ἐναπειλῆσθαι* wv 2146, *ἐναπηληφθῆναι* f, *ἐναπειλῆσθαι καὶ ἐνιλεῖσθαι* a (2269), *ἐ. κ.* — *έεσθαι* g. — *καίτοι καὶ οὕτω* w (g om. καὶ) fv 446 B. — *διεξελεθούσα* wgf 446. — *ἥ* ante *πονέειν* om. wgv B 446. — *ἄνθρ.* sine art. wfv, *ὁ ἄνθρ.* om. wg. — *οὕτω* om. f 446. — *ποιέηται* wgv 446, Coaca 495, *ποιῆται* b 2145, 2142, om. f, *οὕτω π. τὴν ἄρ. τῆς φύσ.* wgbv 2145, 2142, Gal. i. t. — *ἐκ* om. wg B. — *τὰ κυρώματα* wg 446. — *εἰ νεαρά τε εἶη καὶ μὴ* w, *ἣν ἢν νεαρά τε ἡ καὶ μὴ* f, *ἣν νεαρώτατα εἶη μὴ* g. — *σὺν φλ.* w 446, *ξὺμ. φ².* b. — *λύη* v. — *βορβωρισμὸς ἐν-γενόμενος* f, *ἐγγιν.* w. — *διεξελεθὼν* fg 2146, 446. — *σὺν κ.* fg 446. — *καὶ φύση* om. wg¹ 446. — *εἰ δὲ μὴ* fwgbv 2142, 446. — *διαπεραιωθεῖς* gv, Gal. i. t., *διαπερεωθ.* fw 446, *διπερεωθ.* b. — *ὥφελέει* δὲ om. fg 446, *ὥφ.* δὲ καὶ om. w.

22. *Περὶ οὖρον* in tit. wfb 446. — *τὸ* om. *οὖρον* δὲ ἄρ. wgfbv 2142, Gal. i. t. 2145. — *ἄρ. μὲν* w B. — *ἐστίν* fg 2144, 446. — *ὄταν ἡ* b 2145, 2142, 2330, Gal. i. t., *ὄταν... ὑπόστασις εἶη* wgf, *λευκὴ* sine *τε* w 446. — *σημαίνει τε γὰρ* wg καὶ *τὸ νοσ.* fwg 2145, *νόσημα* bg 2142¹. — *διαλίποι* wf 2142, 446. — *οὐρέει καθαρόν* w, *καθαρόν οὐρέει* g 2330, 2143, 2256, 2145, Gal. i. t., *κ. οὐρέει* b 2142, 446, B, *οὐρέει* f. — *δ' ὕφ.* w. — *τὸ* ante *λευκόν* om. wg, *τε καὶ λεῖον* fv 446, *καὶ ὁμαλόν* add. f 446. — *γίνεται* f. — *εἰ δὲ ἡ* f, *τὸ οὖρ.* wg. — *ὑπόστασις ὑπερὺν θρόνους τε καὶ λείη* fwgbv 2142, 2146, B, Gal. i. t. (*ὑπερὺν θρην*), 446 (*λίη* = f), *χρονιώτερον* w, *cet. πολυχρον.* — *γίνεται* f. — *δὲ καὶ κάρται* f, *αἱ κριμν.* ἐν τ. οὖρ. f. — *οὐρησιν* w. — *αἱ* om. ante *ὑποστάσεις* wgfbv 2330, 446, Gal. i. t. — *πονηρότεραι* v, *τουτέων* δ' *ἔτι κακίους* w, *τουτέων* δὲ *τοι κακίους* εἰσιν g, *τ. δὲ* εἰσιν *ἔτι κακίους* f, *πεταλώδεες* wgv 2142, 446 vulg., *χολώδεες* b 2144, 2140, 2330, 2141, 2145. — *λεπταὶ* δε καὶ *λευκαὶ* pro *αἱ λευκαὶ* δὲ καὶ *λεπταὶ* b 2142, 2145, Gal. i. t., *αἱ δὲ λεπταὶ καὶ λευκαὶ* g*) — *δέ* τε f 2142. — *εἰσιν* om. f. — *νεφέλαι* δὲ fgbv 2142, Gal. i. t. — *ἐναιωρούμεναι* v, *ἐναιωρούμεναι* 2142, 2146, Merc. i. m., *ἐναιωρούμεναι* 446, *ἐμφερούμεναι* ἐν (ἐν = 446) *τοῖσιν ὥρησιν ἢ ἐναιωρούμεναι* f. — *ἐστ' ἂν... ἡ* fg b v. — *πυρόν* wg b 2144. — *λεπτὸν ὁμαλως* f, *ἄπεπτον* σημαίνει *τὸ νόσημα* (εἶναι om.) f, *νόσημα* wgb 2142. — *ἐστ' ἂν λεπτ. ἡ τ. οὖρ. κ. πυρόν, ἄπεπτον εἶναι* δηλοῖ *τὸ νόσημα* g, *ἀ. εἶναι τ. νοσ. δ. w.* — *ἣν... οὖρον* om. w. — *εἰ δὲ καὶ* fgbv Gal. i. t. 446. — *πολὺν χρόνον* f. — *εἶη* (ἡ 446) *τὸ νόσημα, τὸ δὲ οὖρον τοιοῦτον ἐόν* g, Gal. i. t. 446. — *ὠνθρωπος* b, *ὠνθ.* 2142, *διαρκ. ὁ ἄνθρ.* f. — *πεπανθῇ ἡ νοῦσος* bf 2142,

*) αἱ δὲ λεπταὶ φλαῦραι aut spuria aut non suo loco sunt.

446, *πιπ.* ἡ νόσος *g.* — τῶν οὐρ. *ἔστιν fw, ἔστι gn B, δὲ om. ante τῶν οὐρ. g.* — τὰ τε ὑδατ. καὶ τὰ δυσώδ. καὶ τὰ μέλανα *f,* τὰ ὑδατώδεα καὶ δυσώδ. καὶ μέλανα *wg.* — καὶ ὑδατώδεα *post παχέα v.* — *ἔστι δὲ wgf b v 2330, 2144, 2143, 2145, 2256, Merc. i. m., Gal. i. t.* — ταῖσι μὲν γυναιξὶ καὶ τοῖσι ἀνδράσι *vg (τοῖς ἀνδρ.), τοῖσι (sic) μὲν γυναιξὶ κ. τ. α. w, 446 sine μὲν, τοῖσι μὲν ἀνδρ. καὶ τοῖσι γυναιξὶν τὰ μὲν μελ. f.* — δὲ *ante παιδίοισι om. f.* — δόσοισι *b 2142, ὅσοι v.* — δὲ *pro δ' ἂν wg f 446.* — οὐρα *om. f.* — οὐρέωσι *b v 2142, 2256, 2330, 2143, 2145, Gal. i. t.* — πολὺν *wgf 2142, 2144, 446.* — καὶ τὰ ἄλλα *f, ἣν τὰ ἄλλα w 2142, ἣν καὶ τὰ ἄλλα g 446.* — ὥσπερ ἐχομένοις *b, cf. p. 8.* — σημεία *ante ὡς v.* — ἡ σημεία *w, σημεία om. g, εἴη f.* — τουτέων *w.* — ἀποσιόσις *f.* — κάτω τῶν νέφρων *w 2146.* — λιπαροτέρας *g.* — ἐφισταμένης *gfb v, Gal. i. t., cf. p. 8, ἀραχν. ἐφιστ. w.* — μέμψεσθαι *χερὶ w.* — ξυντήξις *b, συντήξεως w.* — σημείον *wgf B.* — ὡς *χερὶ f.* — οἷσιν *f, Gal. i. t. B.* — *Post νεφέλαι add. συνίσταται f 446.* — ἣν τε κάτω ὡσιν (*ἔωσι f B, ἔωσιν 446*), ἣν τε ἂν *w wgf v 446 B.* — ἔωσι *superser. ἔωσι b.* — ἰσχυροῖσι *f, ἰσχύουσι b, ἰσχύωσι v.* — τοῖσι χρωμ. *fb.* — οἱ εἴρηται *f.* — νομίζειν *om. gfb v a 2142¹.* — ὧ εἴρηται *f, ὡς εἴρ. g.* — τὰς τοιαύτας *wgf v, Gal. i. t., τὰ τοιάδε b 2145, 2142.* — ἣν τε αὐτὴ ἡ κύστις *wgf b, ἣν τοιαύτη ἡ κύστις v, τε om. post κύστις wgf b v 2142, 446, 2145, Gal. i. t.* — ἔχονσα νόσημα *f, νόσ. ἔχ. wgf 2142, 446, 2145, 2144.* — τῶν οὐρῶν ἀποδοῶν τουτέων *v, οὐ. τε ἀποδοῶν τουτέων wg, οὐ. τῶ τὶ ἀποδοῶν τουτέων f.* — σώματος *om. wg, σημείον w, ἔστιν om. wg v B.* — αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς *wf, καθ' ἑαυτῆς g.* — ἀλλὰ τῆς καθ' ἑαυτῆς *v.* — τῆς κύστεως *add. wg B.*

23. *Περὶ ἐμετοῦ in tit. fb 2142, 2144, 446.* — δ *om. ante φλέγμ. wgf b v 446 B.* — φλέγματός τε καὶ χολῆς *wgf v 446, φλ. δὲ καὶ χ. b.* — συμμειγμένων *g, — να w, — os f, συμμειγμένων v.* — ξυμμ. ὡς μάλιστα *fwg b v 2142, Gal. i. t. 446, 2146, 2245.* — καὶ μῆτε παχὺς μῆτε δὲ πολὺς κάρτα ἐμίσθαι *f, μῆτε πολὺς μῆτε παχὺς κάρτα ἐμίσθω w, καὶ μὴ παχὺς μῆδὲ πολὺς κάρτα ἐμίσθω vg 2146, καὶ μὴ παχὺς κάρτα μὴ τε πολὺς ἐμίσθω b 2142, Gal. i. t.* — οἱ δὲ *v 446.* — ἀκρατ. *w.* — εἰσὶν *om. wg v B, 446.* — εἴη *om. v.* — ἐμώμενον *wf B 446.* — ἡ πελιδνὸν *wgf, ἡ μέλαν om. w.* — χερὶ *om. post νομίζειν g.* — εἶναι πονηρόν *w.* — ἀπαντα *f.* — δ αὐτὸς ἀνθρ. *wg v B 2144, 446, αὐτὸς ἀνθρ. b 2142, οὕτως ἀνθρ. f.* — ἐμῆς *fb v 2330, 2142, 2140, 2143, 446.* — πάνν δλ. *v, δλ. κάρτα g.* — τοῦτο *om. wgf v, ἡδη pro τοῦτο b 2142, 446, 2145, Gal. i. t.* — τάχιστα δὲ *bg, τάχιστον δὲ fv 446, Gal. i. t.* — τάχιστ. . . . δυσώδες *om. w.* — πελιδνὸν *f 446.* — καὶ εἰ *f B.* — ὅξοι *gfb v 2142, Gal. i. t.* — αἱ *ante ἐπόσαπροι om. fw.* — πᾶσαι . . . ἐμομένοις *om. g.* — δυσώδες *f, δυσώδεις w.* — δόμαι *w v, Gal. i. t.* — τοῖσι *f, ἐμομένοις fw.*

24. *Περὶ πνέλον in tit. wfb 2142, 2144, 446.* — δὲ *χερὶ fgb v 2142, 2145, Gal. i. t.* — πνεύμονα *wgf 2144, 446, τε add. wf 446, B, Merc. i. m.* — ἀποπτύεσθαι *wf B.* — τε *om. f, τε γέρεσθαι w.* — ἰσχυρῶς *om. w.* — τὴν ἀρχὴν τῆς νούσου *τε καὶ τῆς οὐδύνης w.* — ἀναπτύουσι τὸ πνέρον ἢ ξανθόν *f, ἀναπτύουσι τὸ ξ. b.* — ἐὼν ἢ λευκόν ἢ πνέρον *wg.* — ἡ μὴ ἰσχ. *wf B, Gal. in cit. t. 3, p. 392.* — γίγνεται *f B.* — ἀκρατον *w.* —

τό τε λευκόν f, Gal. i. t. — καὶ χλωρόν τε ἔδον κάρτα καὶ ἀφρωδες wgfbv 2142, 446. — ἄκρατον w, ἄκριτον f 446. — ἔστιν f 446. — τοῦτ' g, ἐκείνου wg. — κακόν . . . φάργγι om. fw 2146. — κῆν μηδὲν b 2142, Gal. i. t. — πνεύμων g 2142, 2144. — περὶ κορυφῆς post φάργγι in tit. f B 446. — περὶ τὸν πνεύμονα wfv 2144, 2142, 446, πνεύμονα g, τε καὶ τὰς πλευρὰς add. w 2142, 2140, 2269, f (om. τε). — νοσήμασι b, νοσεύμασι v. — κακὸν καὶ προγεγονέναι καὶ ἐπιγενέσθαι g 446, καὶ προγ. καὶ ἐπιγεν. κακὸν v 2142, Gal. i. t., προγ. καὶ ἐπιγεν. κακὸν wb, κακὸν καὶ προγ. καὶ ἐπιγεν. κακόν f. — νοσήμασι bf 446. — τοῖσι θανατ. b B 446, τοῖσιν θ. f. — θανατώδεσι wg f 446. — λυσιτελέουσιν f, λυσιτελέες wg B 446. — αἵματι δὲ om. w. — συμμεμιγμ. f. — πολὺ πτύελον w. — ἐν πᾶσιν τοῖσιν f, περιπν. fw 446, νοσήμασιν add. w. — τοῖς νόσον f, νόσον fw 2144. — περιεστηκός wg, Gal. i. t. 2146. — καὶ om. ante κάρτα wg f 2146, 446, Gal. i. t. — ἐβδομέω f 446, δ' f, ὄντι w, ἥ παλαιότερω wfb 2142, Gal. i. t., 446. — τὰ πτύελα wg f, schol. p. 178, B, 446. — ἄν om. g, παύει g 446, μὴ παύειν f. — τὰ παύοντα δὲ b v 2145, 2142, Gal. i. t. — τὴν δδύνην wgfbv 2142, Gal. i. t. — πάντα pro πάντων f B, 446. — πτυόμενα f v 2145, 2142.

25. Τῶν ἐκ τουτέων b. — παύεται wgfb, Gal. i. t. — τὴν . . . κάθαρσιν wg, τῶν πτυσμάτων w. — πρὸς ante τὴν τῆς κοιλίης om. b 2140—2146 (2142¹). — φλεβοι. καὶ τὰς φαρμακείας καὶ τὰς διαίτας w, φλεβοι. τε καὶ τὰς διαίτας καὶ φαρμ. g, καὶ φαρμακείας om. b 2256, 2142¹, φλεβοι. τε καὶ καθαρσίας κ. δ. f. — εἰδέναι δὲ δεῖ f, δεῖ om. w, εἰδ. χρὴ g, διεκπνήσοντα pro δεῖ ἐκπνήσοντα b 2143, 2141, 2145, 2144, 2330, 2256, ἐκποιήσαντα f 446. — In codice f haec inseruntur: τῶν σημείων τὰ μὲν παθογνωμικά, τὰ δὲ συνεδρεύειν ἀπάτη δὲ καὶ πάντως δεῖ παρῆναι ὡς ἐπὶ τῆς πλευρίτιδος τὸ νυγματώδες ἄλγημα, καὶ τὴν βῆχα, καὶ τὸν ὀξὺν πυρετὸν, καὶ τὴν δύσπνοϊαν ἃ οὐ πάντως δεῖ παρῆναι, ἀλλὰ ποτε μὲν παρῆναι, ποτὲ δὲ ὡς ἐπὶ τῆς πλευρίτιδος κορυφῆς καὶ πταρμοῖς, τὰ δὲ ἐπιφαίνεται, καὶ τούτων τὰ μὲν πέψεως καὶ ἀπεψίας, τὰ δὲ ὀλέθρου καὶ σωτηρίας, τὰ δὲ κρίσεως μόνης. — περὶ ἐμπνημάτων in tit. f (446). — ἐμπνημάτων wv 446, Gal. i. t., ἐμπνημάτων f. — τοῦ χολώδεος b. — ὀλέθριον gbv 2140—2144. — κάρτα ἔστιν f. — εἴτε wgfb 446. — τῷ τε w. — ποίω f. — ἀναπτοίετο f. — εἴθ' ὅμου g, εἴτε ὅμ. wfb 446. — ἄρχεται w. — ἐμπόημα f. — ἀπὸ . . . πτυέλων om. f, τοῦ πτυέλων om. w. — ἡ παλαιότερον add. post νοσήματος g, 2142², B, 446. — ἐπιγεν. αὐτῷ g.

26. Ἔστιν f 446, μὲν τὰ μὲν f. — ταῦτα f 446, τοιαῦτα w. — φέρειν . . . ἀληθεύοι μάλιστα (§ 27) om. w. — νόσημα fb 2142, 446. — εὐπνοον f. — ῥηδίως f 446. — τό τε σῶμα πᾶν f, φαίνεσθαι om. f 446, εἶναι om. f, Gal. i. t. — δὲ καὶ διαχωρ. f. — εἰδέναι χρὴ f. — ταῦτα ἐπιγενέσθαι f 446. — τουτέων πάντων f 446, ἐπιγενομένων τῶν σημείων f, κ. σ. ἐπιγ. 446. — ἀποθάνει f. — ὠνθρωπος b, ὦνθρ. 2142. — εἰ δὲ f, τὸ μὲν fv B. — τι αὐτέων fbv 2142. — ἐπιγίγνεται f, τὸ δὲ fv B. — οὐ om. ante πλείονα gfbv 2142, 446. — πλείον f. — ἥ καὶ τεσσαρ. bv 2142. — ἀπόλλοιτο f, ἀπόλλοιτ' b 2142. — ὁ ἄνθρ. om. f B 446.

27. Κακά δὲ f 2146, B 446. — τάναντία f, Gal. i. t. B 446. — δυσπεπτεώς φέ-
ρει τὴν νόσον, πν. δὲ μ. κ. ποικλόν f. — μόγεις f, δίψει κάρτα καὶ τὸ σῶμα f. — ὑπὸ
τοῦ πυρετοῦ fB. — τὴν κοιλίην θερμῆναι κ. τ. πλευρὰς ἰσχυρὸς f, κ. τ. πλευρὰς θερ-
μὸς b 2256, 2141—2145. — τὰς χεῖρας ἰσχυρῶς f, κ. τ. πόδας ψυχρὰ (446) δόντα f.
— εἰ γὰρ (g, γὰρ om. v) τούτων ἐπιγένοιτο (ἐπιγίνοιτο b 2142) τι τῷ πενέλω
τουτέῳ f.* — ἀπόλλυτο f, ἀπόλλοιτο b 2144. — ὠνθρ. b 2142, ὁ om. v, Gal. i. t., ἦ om.
f. — ἐνναταῖος f, 2144 Gal. i. t. 446. — ἡ δεκαταῖος f. — διανοεῖσθαι χρὴ f. μὲν τουτέου
fB 446. — καὶ περιάγοντος v 2146. — εἰς f. — ἐπιγινόμενα b 2145, Gal. i. t., B 446,
ἐπιγίγν. f. — κακά τε b 2142, 2330, ἀγαθὰ τε καὶ κακά fv 446 B. — συλλογ. f 446
B. — χρὴ ἐκ τουτέων f. — τὰς προῤῥ. ποιεῖσθαι fB, ποιέεσθαι 446. — ἂν ἀληθεύεις f,
τις om. f 2146, 446, ἀληθεύεις 2146, 446. —

28. Ἐκποιήσεις f. — αἱ πλεῖσται ῥήγνυνται w schol. p. 183, αἱ om. f, Gal. i. t. —
πλεῖσται ῥήγ. f. — εἰκοσταί fB, τριακοσταί f (B). — τεσσαρακοντοήμεροι f. — ἀφ-
κνέονται finis cod. w. — τῆς ἡμέρας ἥς fb 2141—2145, 2330, 2256, Gal. i. t. et in com. —
ὠνθρῶπος b 2142. — προῤῥον om. fg 2142—2145, 446. — ἔλαβεν f 2142, 446. — βάρος
αὐτῷ fbv 2142, ἐγγεγενῆσθαι v, ἐγγεγενεῖσθαι f, ἐν ante ᾧ om. vg 2330, 446. — ἡλ-
γες b 2142, ἡλγει fB 446. — γίγνεται f, τῶν ἐμποιημάτων f 446. — ἐξ οὗ f 2142,
2144, 2145, ἐξ ὧν τούτων g. — τουτέου** τοῦ χρόνου f 446. — τοῦ ἐμποιήματος
f, τοῦ πύου g 446 B. — ἔσεσθαι δὲ λογιζόμενος τοὺς χρόνους f.

29. Ἐμποίημα f 446. — ἐπὶ θάτερον μόνον μέρος f, μόνον 446, g. — τρέφειν
f. — τε om. f. — μὴ .. ἔχει (cf. § 2 p. 5) fg 446, μήτε ἔχει g. — ἐπὶ τῷ v, ἐτέρῳ
om. fv 446. — τι θερμ. fB 446, τε θερμ. g. — εἴ f, ἐστι g. — τὸ ἕτερον om. vg. — θα-
τέρον v. — κατακλινόμενον gB, κατακεκλιμένον f (κατακεκλιμένῳ 446). — τὸ ὑγιαῖνον
θάτερον πλ. f, τὸ ἕτερον πλευρὸν g. — δοκέη αὐτῷ g, δοκέειν αὐτῷ f. — βάρος fg
446, Gal. i. t. — ἐκ τοῦ ἄνωθεν fbv 2440, 2142, 2143, 2145, 2256, 446 B, Gal. i. t. —
ἐκ τοῦ ἐπὶ f 2269, 446, θατέρον f, ἐστὶν τὸ ἐμποίημα ἐφ' ὁποτέρῳ f 446, ἂν πλευρὸν
om. f, τὸ om. g, Gal. i. t., γίγνεται f 2142.

30. Περὶ διαγνώσεως ἐμπύων f. — σύμπαντας f 446. — γινώσκειν χρεῖ f. —
τοῖσδε f 2142, τοῖσι σημείοισιν f. — οὐ πυρετός f. — λεπτός fg. — ἔχειν f. — εἰς
νύκτα δὲ fv 446, ἐς νύκτας δὲ g. — πλείω fg 446, b 2142, 2143, 2145. — οἱ ἰδρωτες
f. — πολλοὶ om. v, γίγνονται f (γίγνονται 446), ἐπιγίνονται g vulg. — καὶ βῆξ ἐπί-
θυμος γίγνεται f, καὶ βῆξαι θυμὸς g, βῆξαι τε θυμὸς v 2140—2146, 2330, Gal. i. t.,
βῆχες (βηχός?) τε θυμὸς b. — ἐγκνίλοι γίγνονται f. — μάλιστα τὰ ἄκρα g 446. —
γίγνεται ἀνιστάμενά ται καὶ κατὰ πανόμεια f (446, B, 2269, 2142²). — φλύκτενας
f 446, 2142³, γίγνονται f. — οὖν om. g.

31. Χρονίζει f. — ἐμποιημάτων f 446. — ἔχει δὲ f. — αὐτοῖς κάρτα (χρὴ om.)
f. — ἐπισημαίνεσθαι χρὴ f. — τῇσιν ἐν ἀρχῇσ. b. — τι ante δυσπνούστερος om. f

*) scr. τούτῳ.

**) scr. τούτου.

2330. — εἴη ὁ ἄνθρ. g. — αὐτέων om. fg 446. — ταχύτερόν τε καὶ g 446. — τῇσιδε γιν. χρει f. — γένηται fg 446, Gal. i. t., γένεται b, γίνεται v. — πνευλισμός f 2142², 446, Gal. i. t. — διατελεῖ (—έη g, —έει 446) ἔχων gf 446 (scr. διατελέη ἔχων), αὐταὺς ἤκοσι f. — ἔχων post ἡμέρας om. gf 446. — προσδέχ. χρὴ fB, τὴν ῥίξιν f 446, ἦ om. gf, Gal. i. t. 446. — ἔτι ἐμπροσθεν g, Gal. i. t. — ἡσυχέστερος fbv 2141, 446, Gal. i. t. — τὰ ἄλλα fb 446. — κατὰ λόγον τουτέοισι fg Gal. i. t., τουτέον om. gf Gal. i. t. 446. — ὕστερον προσδέχεσθαι τὴν ῥίξιν fg, ἐς om. fg 446, 2142¹ (scr. ἦν δὲ... πάντα κατὰ λόγον, τούτοις ὕστερον προσδ. τὴν ῥίξιν cf. Erm. Reinh.) — προσγενέσθαι f, προγενέσθαι g 446. — πνευλισμὸν f 2142, 446. — τοῦ πύον πτύσιος g (446), τοῦ ποίου ῥήξιος f.

32. Τινες τῶν ἐμποικῶν σώζονται in tit. f (446). — περιγίγνονται f. — ὃ τε πυρετός αὐθιμερόν ἀφῆ f, sine τε g 446. — ἐπιθυμέωσιν fg (—έωσι Gal. i. t.), ἐπιθυμοῦσιν b. — καὶ δίψης . . . ἄλλοις πᾶσιν in extrema § i. m. g. — ἀπηλλαμένοι ὦσιν, γαστήρ μικρά f. — ὑποχωρεῖ fb 2142, 2143, 2144. — ποιδὼν pro πῦον f 446, πτύλον λευκόν g. — λίον f 446. — ὁμόχρο. χορέη f (ἐκχωρεῖ 446, scr. χωρέη). — πόνον καὶ βηχὸς f. — ἀνακαθαίρεται om. bv 2140—2145, 2330, 2256, Gal. i. t. — μὲν οὖν οὕτως bv 2142, 2145 Gal. i. t., οὔτοι f. — ταχέως f. — εἰ δὲ μὴ fbv 2142, 2145, Gal. i. t. 446. — οἷσι f 446. — γίγνεται τὰ σημεῖα f. — τινες τῶν ἐμποικῶν ἀπόλλυνται in tit. f (446). — ὅς ἂν f, ὁ πυρετός om. τε f 446. — ἀφίη fg. — εἰ καὶ ἰδοκέων ἀφίεναι f. — δίψαν μὴ ἔχωσι f. — ἐπιθυμέωσιν f 446. — κυλίη f, ὕγρῃ καὶ τὸ ποιδὼν f 446. — χλορόν τε ἡ πελιδνὸν f. — πτύη om. f 446. — ἦ (= ἦ) καὶ τὸ πτυα(ε)λὸν φλεγματοῦ δές τε καὶ ἀφροῦδες πτυόμενον· οἷσιν ταῦτα παντα γίγνεται f. — οἷσι Merc. i. m., οἷσιν ἂν . . γίνεται 446. — τὰ μὲν γίγνεται ἀπόλλυνται f. — ἐν πολλῷ τῷ χρ. περιγίγνονται f. — τωτέοισι σημαίνεσθαι χρὴ τοῖσιν ἄλλοισιν πᾶσιν τὰς γνώσεις ποιέεσθαι f.

33. Περὶ πνευμονικῶν f 2144, 446. — νοσημάτων fb 2142, 446. — περὶ τὰ ὦτα vg² B, Merc. i. m. — ἐκποιοῦσιν f, ἐκποιέουσιν v, ἐκπύουσι g, ἐκπύουσιν b. — καὶ ῥήγνυνται καὶ συριγγοῦνται f 2269, 2142² B. — οὔτοι δὲ om. v. — περιγίγνονται f 446. — ὑποσκέπεσθαι fg, ὑποσκέπτεσθαι b 2140—2145, 2256 Gal. i. t., 446. — χρὴ καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ ὥδε f, τὰ τοιάδε g. — ἦν . . ἔχει f 446. — μὴ πεπανμένη ἦ καὶ fg (μ. π. ἦ καὶ Gal. i. t. 446). — προσεχωρέη f. — αἱ διαχωρήσεις ἔωσι τοῖς κυλίσις f, αἱ διαχ. τῆς κοιλίης ἔωσι B, ἔωσιν 446. — εὐλυτοὶ καὶ ἄκρ. fg Gal. i. t. — ἄκρατοι g. — γίνονται bg 446. — γίγνονται f. — καὶ om. ante μῆδὲ fg Gal. i. t. 446. — τὸ ante οὐρον om. fg B 446. — παχύ τε κάρτα f 446, πολὺ τε κ. bg 2142, 2144, κάρτα καὶ παχὺ καὶ ὑπόστασιν ἔχον πολλὴν g. — ἔχων f 446. — ὑψηρετεται fg B Gal. i. t. — περιεστηκὸς vg 2142 Gal. i. t. B., περὶ ἐστηκὸς b. — ἀπάντων τῶν περιεστικῶτων f, περιεστικῶτων v Merc. i. m., τῶν περιεστικ. om. g. — ἀποστάσις fgbv 2142, 2145, 446 Gal. i. t. — ἔσεσθαι ἐλπίζειν f. — τὰ περὶ τὰ ὑποχόνδρια bv, τὸ ὑποχόνδριον g B, τοῦ ὑποχόνδριον f. — τι post φλέγματος om. fvg 446. — ἐγγίγνεται b 2142, 2145, 2330 Gal. i. t., γένηται v. — οἷσιν ἂν τὸ μὲν ὑποχόνδριον vfb 446, οἷς ἂν τὸ μὲν ὑπ. g, οἷσι μὲν τὸ b 2142, 2145 — λαπαρόν καὶ ἀνωδ. g,

λαγαρόν τε καὶ ἀνωδ. v. — διατελέει f 446, διατλείτ g. — παύσεις f. — προφάσεως f. — παύσεται ἄνευ προφάσεως ἄλλης g.

34. Ἀποστάσεις f. — εἰς f 446. — περιπνευμονίῃσι f 2228, 2144, 2142, 446, ταῖς ἰσχυραῖς f. — επικινδυνίῃσι f. — ἀπασαι f. — ἄρισται δ' εἰσιν f. — ἤδη ἐόντος fg Gal. i. t. Merc. i. m. — γινόμεναι f 2142. — γίνοιτο f 2228, 2142, 446, 2256, 2144, 2269, γένοιτο g. — ἀντὶ τοῦ ξανθοῦ f 446 B. — γιγνομένου fbv 2142. — δ' ἀνθρ. g, περιγένοιτο g 2269, 2228. — ἀνωδύνως 446, τάχιστα ἀνώδυνος f, τάχιστα ἀνωδύνως g 2269, 2228, παύσοιτο f 446, παύσαιτο g Gal. i. t. Merc. i. m. (ἀν π.). — ἦν δὲ fB Gal. i. t. — ἐγγώρει f, ἐκχώρει g. — ἔχων ἀγαθὴν f. — κίνδυνος μὴ χωλὸν χλωρὸν δὲ γενέσθαι τὸ ἄρθρον f. — γενέσθαι χωλὸν g 446. — πράγματα fB 2269. — ἀφανίζονται f 446, ἀφανίζονται b 2142². — καὶ παλινδρομ. om. fv. — ἐκχώρειντος f, χωρείντος v. — καὶ ἔχοντος om. v. — τοῦ τε πυρετοῦ f 2269, 446, Gal. i. t. — πυρετοῦ τε ἔχοντος b 2145, πυρετοῦ δὲ ἔχοντος g. — παραφρονήσῃ δ' ἀνθρώπος f, παραφρονήσῃ τε καὶ vB, ἀποθάνει f 446. — ὠνθρῶπος b 2142. — ἐμποίων f. — ἐκ pro ἀπὸ gfv 2142, 2145, Gal. i. t., schol. I, p. 195, 446. — περιπνευμονικῶν gf Gal. i. t. schol. I, p. 195, 2256, 2144, 2269, 2142, 446. — νοσημάτων add. f 446 Merc. i. m., νοσ. Gal. i. t. — γεραίτεροί τε b 2142, 2145. — ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων g. — ἐμποιημάτων f 446.

35. ξὺν πυρετῷ b 446, 2269. — ὀδύναι γινόμεναι g 2269, 446, schol. p. 196. — τὰ κατὰ χωρία f. — ἦν τε τῶν f. — ἐκλίπουσαι fb 2142 Gal. i. t. — ὀλέθριαι b v 2269, 2256, 2330, 2142, 2145, Gal. i. t., ὀλέθριον fB 446. — χρεὶ τὸν νοῦν g. — καὶ ante τοῖσι add. gf 446, 2269, 2142². — πονηρὸν ἐπιφαίνεται (τε om.) gfv 2142¹, 2269, B, 446, Gal. i. t. — ὀκόσοι . . . ἀπόλλυνται om. g 2269. — ἐμποίων κείοντες f. — οἷς ἂν f 2142, 2145. — καθαρομένη f (= καθαρόν μὲν ἦ). — μὲν καθαρὸν b Gal. i. t. — ποιὸν f. — ἦ om. f 446. — ἦν δὲ ὑφαιμον fb 2145, 2142, 446. — τε ante καὶ βορβορ. om. f 446. — εἰ δ' αὖ f 446, δὲ αὖ v. — ἀνίοντος fg 2269. — φραινας f 446. — καὶ τὰ ἄλλα f 446, καὶ τᾶλλα g. — νοσήμια πονηρὰ f. — ἐπιγένηται f 2142, ἐπιγίνοιτο g 2269, ἐπιγίγνοιτο v. — ἐμποιον f. — γενέσθαι πολλὰ (αἱ add. f) ἐλπίδες τοῦτον fg Gal. i. com., ἔσεσθαι πολλὰ ἐλπ. τ. b 2142, 2145 Gal. i. t.

36. Περὶ κύστεως ὀδύνης f, περὶ κύστεων ὀδ. b. — τε post σκληραὶ om. fg. — ἀπόδιντοι b. — πᾶσαι pro παντ. fg 446, 2269. — καὶ ὀλέθριαι om. g 446. — καὶ ἐπόδυντοι καὶ ὀλέθριαι f. — ξυνεχεῖ b 2142, 2256. — γίγνονται f 446. — αὐτῶν f 446, 2269. — ἐπὶ τῶν τοιοιούτων fB 446 (2269 Gal. i. t.). — σκληρά fgb 2142, 2140, 2143, 2145, 2330, 2256, 2269, 446 τε pro τε eidem excepto cod. b. — λίην f 446. — εἰ δὲ μήτε τὸ οὖρον μὴδ' (scr. μὴδὲν) ἐνδιδοίη μήτε ἢ κύστ. g, ἦν δὲ μήτε το οὖρον μὴδὲν ἐνδοίη μήτε ἢ κύστ. Gal. i. t., 446, ἦν δὲ μήτε τὸ οὖρον μὴδὲν ἐνδιδοίη ὁ πόνος μήτε ἢ κύστις b v 2142, ἦν δ. μ. τ. ο. ἐνδιδοίη μήτε ὁ πόνος μ. ἢ κ. f. — μαλαχθήσεται fg, μαλθάσσοιτο b 2142, 2145, Gal. i. t. — ξυνέχων εἶη g. — εἰ ἐν τινι προτερῇσι περιόδοι f. — οὕτως f. — μάλιστα τῶν παιδίων ἄπτεται fbv 2269, 446. — τῶν ἀπὸ ἐπτά ἐτέων v 446. — ἐστ' ἂν fgv 2142, 2269, 2145, Gal. i. t. 446

B. — ἐς τὰ om. fgbv B. — ἐστ' ἂν πεντεκαίδεκαέτεις γ, πεντεκαίδεκατα g Gal. i. t. 2142, πεντεκαίδεκαετέων f et add.: καὶ τοῦτο τῶν περιστιγμένων μέμνηται ὁ Γαληνὸς ἐν τωποιοῦ ὡς περιττῶς προσκειμένων. — περὶ κρησίων ἡμερῶν in tit. f. — περὶ πυρετῶν in tit. 2142, 2144, 2269, 2256. — ἡμέρησιν f 2142. — τῶν ἀριθμῶν f 2269. — περιγίγνεται f.

37. Καὶ ante ἐπὶ om. f: — βεβῶτε τεταρταῖοι κρίνονται f. — ἥ pro οἷ τε f. — δὲ om. ante κακοῦ. bg 2142 Gal. i. t. 2269, 2256. — αὐτῶν f. 2269. — οὕτως f. — δευτέρα f 2169, 446. — οὖν post αὐται μὲν om. f 446. — διὰ τεσσάρων ἐπὶ τῶν f. — ὀξέων g 2269. — νοσημάτων bf 2142, 2269, 446. — προθέρσιος fb. — ἀριθμεῖσθαι οὐδὲν τουτέων f, ἀτρεκ. ἀριθμ. g. — ὁ ante ἐνιαυτός om. g. — τε καὶ ἡ μῆνες f.

38. Ταύτας f. — ἐν τῷ αὐτῷ f 2269. — καὶ κατὰ fg 2269, 446. — αὐτέην bv 2144, 2142, B. Gal. i. t. 2256. — πρόθεσιν f, Gal. i. t. — ἥ μὲν πρώτη f 2142², Gal. i. t., 2269, 446. — καὶ post τεσσάρων om. f. — τριήκοντα f 2256, 446. — ἡμερῶν f 2269, 446. — τεσσαράκοντα f. — ἥ δὲ τρίτη ... ἡμερῶν om. f. — δὲ ἐν ἀρχῇ f. — χαλαιοπώτερα f, χαλεπώτατα bv 2142, 446. — προγινώσκειν bvg 2269, 2142, 2145, 2146 Gal. i. t. Merc. i. m. 446, προγινώσκειν f. — πλίονι f (πλείονι B, 446). — ὁμοιωτατε γὰρ αὐτέων ἀρχαί εἰσιν f. — ὁμ. γὰρ ἐαυτῶν αἱ ἀρχαί εἰσιν g. — ἐνθυμεῖσθαι f 2229, ἀριθμεῖσθαι pro ἐνθυμ. g. — ἐπισκέπτεσθαι g Gal. i. t. — λήσει g Gal. i. t., λίσσει 446, λησι f. — νόσημα b 2142, 2256. — τὸ νόσημα om. f 2269, 446. — γίγνεται fb 2142. — δὲ καὶ τῶν τεταρταίων ἡ κατάστασις fg 446 (δὲ καὶ ἡ τ. τ. κ. 2142, 2145 Gal. i. t.) — τεούτου f. — τουτέου (= B) τοῦ κόσμου g. — δ' ἐν f 2142. — ἐλαχίστοις χρόνοις f. — γινώσκεισθαι f, προγινώσκειν g. — αὐτέοισί εἰσι g. — εὐπνοίαν ἔχουσι (—ν f) καὶ fv, εὐπνοιοι b 2142. — εἰσιν f Gal. i. t. 446. — κοιμώμενοι fg Gal. i. t. — καὶ τὰ ἄλλα (τάλλα f) σημ. ἔχοντες gf. — ἀπολούμενοι v Gal. com. — γίγνονται f, om. g. — ἄλλ. καὶ ἀγρυπν. f, ἀγρυπν. ἄλλοφ. g B 446. — οὕτως f. — γιγνομένων fbv 2142 Gal. i. t. — καὶ κατὰ τὴν πρ. fg 446, 2269. — νοσημάτων fb 2142, 446, 2269, 2257. — τὸν αὐτὸν τρόπον fg 446. — γίγνονται fb 2142 B.

In cod. g haec inseruntur: καὶ ἢν ἂν ἡμέραν ἀποκνήσῃ τις, ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξαριθμῆσεως γενέσθω σοι, μὴ καὶ ἢν ἥρξαντο πυρεττεῖν.

39. Περὶ κεφαλῆς ὀδύνης f B. — σὺν πυρ. f 2269, 2256. — εἰ μὲν bv. — ἥ μὲν τοι τούτοις καὶ τῶν θανατ. f. — προσγίγνοιο f 2142 Gal. i. t., προσγένηται g. — ἄτερ σημείων τοιούτων fb 2142, 446, ἀ. σ. τοιούτων v 2269, σ. ἀ. τ. g (τῶν om.) — εἴκοσι f 446. — καὶ ὁ πυρ. g. — ἔχει f. — τινὰ ante ἀπόστασιν om. fg B 2142, 2269. — καὶ om. ante ἡ ὀδύνη fgbv 2145, 2142, B. — νεαρά τε ἡ ἐν ἀρχῇ προσδέχεσθαι f. — ὀδύνη νεαρά ἡ g 2269. — ὁδ. ἡ ἐν ἀρχῇ B. — ὡσαύτως om. fgbv 2145, 2142 B 2269. — ῥῆξιν αἵματος f. — ἡ ἐκπύησιν διὰ ῥινῶν b 2142, διὰ ῥινῶν om. v, ἐμπύησιν v B., ἐκποίηση f 446. — ἄλλως τε κῆν b 2142, 2145, ἄλλως τε καὶ ἦν f 446, ἄλλως τε καὶ g Gal. i. t. — περιέχει f. — κροτάφους τε καὶ b, Gal. i. t., 2144, 2142, 2140, 2143, 2330, 2256. — ἡ post μέτωπον om. f B 446, 2269. — τὴν

ῥῆξιν τοῦ αἵματος (μὲν om.) f. — τοῦ μὲν αἵματος χρὴ προσδέχεσθαι g. — γεροτέροισι τὴν ἐκποίησιν f.

40. *Περὶ ὠτὸς ὀδύνης* in tit. f. — ὀδύνη ὀξεία σὺν f, ὀδ. ὀξ. καὶ σὺν g. — παρὰ φρονήσαι γὰρ κίνδυνος f 446, 2269, schol. p. 209. — σὺν σφαλεροῦ ἐόντος τούτου δὲ τοῦ τρόπου g, τούτου f 2269, τοῦ om. f, τόπου f 2269, 2142², 446. — ταχέως δὲ f. — τῷ νῷ g. — καὶ τοῖς ἄλλοις σημείοις ἅπασιν f (446). — ἀπὸ τῆς πρώτης fgbv 2145, 2142, Gal. i. t., 446. — τοῦ νοσήματος τουτέου fb 2142, τ. νοσ. τουτέου Gal. i. t., τοῦ νοσ. τούτου g. — γεραίτεροι g Gal. i. t. — ἐπιγινονται (= ἐπιγίνονται) f. — τὰ ὅτα αὐτέοις φθάνει διὰ τοῦτο ἐκποιέσκεσθαι f, — διὰ τοῦτο om. g, φθάνει αὐτοῖς ἐμπνῆσαι g. — ἀλλὰ διὰ τοῦτο g. — ἐκποιῆσαι f. — ἐπὶ δὲ f 446, 2142, 2145, B, ἐπεὶ ἦν γε ῥείση v. — ῥεύση . . τῶν ἐκ τοῦ ὠτὸς g. — ποιὸν λευκ. f 446. — περιγενέσθαι τῷ νεῷ fbn 2142 Gal. i. t., περιγ. τὸν νέον g. — ἦν τι καὶ ἄλλο χρῆσθον αὐτῷ ἐπιγένηται (ἐπιγίνηται g) σημεῖον fgbv 2269.

41. *Περὶ φάρυγγος εἰλκομένης* in tit. f. — εἰλκομένη f, ἡλκωμένη g. — ξὺν b. — καὶ ante ἄλλο om. f. — σημ. ἐπιγένηται g Gal. i. t. Merc. i. m. 446, 2269. — τῶν προσερημένων g (προειρ. B). — πονηρὸν bv 2141—2145, 2330, 2144 B 446, 2269. — εἶναι om. f 2256, 2143, 2140, 2144, 446. — ἐπὶ κινδύνου f. — περὶ κυνάγχης in tit. f 2142, 446, 2269, 2256. — αἱ δὲ συνάγχαι b 2143, 2145, 2330, 2256. — εἰσιν f 2142. — μήτε ἐν τῷ φάρυγγι μήτε ἐν τῷ ἀνχένι f. — ποιέουσιν f 446. — μήτε ἐν τῷ ἀνχένι μήτε ἐν τῇ φαρ. ἐκδηλον ἐμποιέουσιν g. — πλεῖστόν τε πόνον bv 2142, 2145. — παρέχουσιν f 446. — ἀποπνίγονσιν f 446. — δευτεραῖον κ. τριταῖον κ. τεταρταῖον fbn 2142¹. — ὁκόσα f. — ταῖς μὲν ἄλλαις g. — παραπλ. ἔχουσιν καὶ f (om. καὶ 2269 B 446). — ἐπαίρεται b 2140—2144, 2330, 2256. — ἐν τῷ φάρυγγι fb 2269. — αὐται ὀλέθραι f 446. — χρονωτέρας δὲ ὀλίγῳ v 2146, χρ. δ. ὀλίγον g, χρ. δ. μᾶλλον ὀλίγον f. — ἦν . . γίγν. om. fgv 446, 2269. — γίγνηται b, antiqui exempl. apud Foesium, 2142², γίγνεται 2142¹. — ὁκόσοις δὲ fbn. — ξυνεξαίρεθῇ v Gal. i. t., ξυνερενθίῃ b 2142. — συνερενθίῃ g. — συνεξερενθείῃ f. — ἡ ante φαρ. om. b 2140—2145, 2330, 2256, 446. — ἡ τε φαρ. f. — φάρυξ f 2256, 2144, 446. — δὴ ante χρόν. om. fg Gal. i. t. 446, δὲ χρόν. bv 2142, 2269. — τινὲς om. fgv 2142¹, 2269, B, 446. — περιγίνονται (pro περιφεύγουσιν) fg B 446, περιγίγν. v. — ὁ ἀνχὴν (om. τε) g. — ἔχει f 446. — εἶσω om. v. — κρισίμοις f, κρισίμοισιν Gal. i. t. — τὸ ἐρυσίπελας ἀφανίζεται f 446. — ἀναβῆξ f 2269, ἀναβῆξη v. — ἡ ῥίδιος f. — τε καὶ om. fvg. — ἀπόνως δὲ fgv. — ἔχειν δοκέη om. bv 2142, 2145. — δοκέει f 2144, 2141, 446, B, Gal. i. t. — ἀσφαλέςτατον f 2269, 446 B, ἀσφαλέστερον . . . γίνονται om. g. — τὸ οἶδημα καὶ om. f 446. — αἰ ante τὸ ἐρύθ. add. f. — τὸ ἐρύθημα καὶ τὸ οἶδημα v. — Post τρέπεσθαι add. καὶ τὰς ἐτέρας ἀποστάσις ἀμφοτέρως ἔξω τρέπεσθαι f 446. — πλείμονα b. — τρέπεται b 2142¹, τράπηται v Gal. i. t., τέποντα f (= τρέπονται 446). — ἐμπέουσιν καὶ ἐντοιιοι f. — τινὲς om. fbn 2142 Gal. i. t. 2269. — γίγνονται bf. — γι. ὡς τ. π. fb 2142, 2269 Gal. i. t.

42. *Περὶ γαργαρεῶνος* f 2269 B in tit. — ἀποτέμεσθαι fg 2269 schol. p. 209. —

ἀποσχίζεσθαι f 2144, 2256. — καὶ ἀποκαίεσθαι add. g B 2142², 2269, καὶ διακέεσθαι add. f. — ἐπιγίγνονται f 2256. — περιῆσθαι καὶ ἰσχυραίνειν v, περιᾶσθαι κατησχυρνεῖν f, κατισχυραίνειν περιᾶσθαι g Gal. i. t. — περὶ σταφυλῆς in tit. f. — ὅταν v, δόξαν f Gal. i. t. ἥδη om. f 2256, 2330, 2145, 2140, 2141, 2143, ἥδη ὅλη σταφ. b, πᾶν om. b 2269. — μετῴδον τε καὶ πελιδὸν fg B (πελιδὸν 2146, 2269, Merc. i. m.) ἐν τ. τῷ χρόνῳ fg. — ὑποκεν. τὴν κοιλ. fgbv 2142, Gal. i. t. — τῇ χειρουργίᾳ fgbv 2145, 2142 Gal. i. t. — χρεῖσθαι f, χρέεσθαι 2269, Gal. i. t. — συγχορέῃ f, ἐγχορέῃ g.

43. Παύσονται f 2269, παύσωνται g 2145. — χρῆ om. post προσδέχ. fbn 2142¹. — πρὸς τοῦτ. b. — τὸν πυρετὸν μηκύνει f 2269. — μήτε pro μηκέτι f 2269, 2142, Gal. i. t. schol. p. 115. — τινὰ om. fg, ἢ δὲ ἄλλην τινα πρόφασιν g, ἢ διὰ πρ. ἄλλ. 2269, μήτε δὲ ἄλλην πρόφασιν f. — πρόφασιν ἐμφ. μηδεμίαν fg 2269. — μετ' om. b¹ v 2142—2146, 2330, 2256, 2269, μετὰ f. — καὶ om. ante ὁδύνησι f. — ἐστὶ f Gal. i. t. — ἐκ τῶν ἄρθρων v 2141—2145, 2330, 2256, Merc. i. m. — ἐκ ante τῶν κάτω om. f Gal. i. t. — γίγνονται f 2142. — μάλιστα δὲ ἐν ἐλάσσονι g. — καὶ ἐν ἐλάσσονι fbn 2140, 2142—2145, 2269, 2256, 2330 πεντεκαιτριήκοντα ἔτεων f. — τὰ om. ante περὶ f B. — ὑπερβάλλει f (εἰ . . ὑπερβάλλει B). — γεραιτέροις fgbv 2142. — γίγνεται b 2142, 2256. — ξυνέχεος f 2142. — περὶ τεταρταίων ante ἐς δὲ τεταρτ. in tit. f. — καταστήσεται f. — ἐπιλαμβάνη fg, ἐπιλαμβάνειν schol. p. 216. — ταῦτα πάντα f B, Merc. i. m. 2269. — πελάση f, πελάσει g. — τῶν om. fg πεντε καὶ τριήκοντα f. — γίγνονται f. — τοῖσι τεσσαράκοντα gf B. — ἔτεσι f. — τοῦ μὲν χειμῶνος f. — γιγνομένης f 2142.

44. Τὴν ante κεφαλὴν om. fv. — ἀλγείνη v 2146. — ἦ om. bv 2142. — καὶ ante ὀρφνωδές om. g. — τῶν ὀφθ. φῆ προφαίνεσθαι f. — γίνεσθαι pro φαίνεσθαι b 2142, γίνηται v. — καὶ καρδιωγμός f, ἦ καὶ καρθ. b 2142. — παρέσται bv 2142, 2145, 2330, schol. p. 221, Merc. i. m. — ὄγος αὐτὸν ἐπιλάβοι f, ὄγος λάβη g (ἐπιλάβη 2256, 2140, 2143, 2141, 2144, 2145, 2330, schol. p. 221, B). — ὁ. γένηται v. — τὰ ὑπὸ κάτω f. — μέρη om. fbn 2140, Gal. i. t. 2142¹, schol. p. 221. — ψυχρὰ ἦ g. — ἐχῆ καὶ om. ταχύτερον αὐτῷ ἔτι ὁ ἐ. π. f. — καὶ πῆ fv schol. p. 222, καὶ φάγη f 2145, 2330. — τοῦτο om. ante ταχέως fgbv 2142¹, 2269, Gal. i. t. schol. p. 222. — τούτων f. — δ' ὅσοις f. — ὁ ante πόνος om. g. — γίνεσθαι om. fg. — δὲ πιέζονται f. — πιεζοῦνται g, schol. p. 222. — μᾶλλον (pro μάλιστα) gv 2141, 2143, 2330, 2144, 2256. — πλείστοι αὐτ. fg v B, πλεῦνες b, πλεῦνες Gal. i. t. — αὐτέων fg 2269. — πεμπταῖοι μάλιστα f, π. μᾶλλον g, εἶτα ἀπαλλάττονται ἐναταῖοι g. — ἐνναταῖοι fg Gal. i. t., 2144, 2142², ἐννεατ. 2269. — καὶ ἐνδεκατσοι f. — ὁκόσοι δ' αἶν f. — τὰ ἄλλα b 2142, 2269, schol. p. 224. — τῶν ante πρόσθεν om. g B. — γίνεται fb 2142, 2143, 2256, γίνονται g Gal. i. t. 2269. — τοῖσι γυναιξ. f 2269 (cf. § 22). — γυναιξίν f 2142, 2144, Gal. i. t. — γίγνεται b. — τοντέοις f. — μάλιστα δὲ ἐν τοῖσι f 2142, 2269, Gal. i. t. — συνεχ. f. — πυρετοῖς f 2142, 2269, Gal. i. t. — καὶ μάλιστα καὶ ἐν f, κ. μ. τὰ ἐν 2269. — γυνησίοις f.

45. δ' ἂν ἐν τ. fgb 2140, 2145, 2330, 2142, 2256, 2144, Gal. i. t. B schol. p. 225. — ἀλγεῦσι b (—ν 2142), ἀλγέουσιν f Gal. i. t. 2269. — ἀμβλυσμὸς f 2245, 2330, 2142². — γίγνεται fv, γίγνηται b, γένηται g. — προφαίνονται fbv. — καρδιώσιν f, καρδιῶσιν 2269. — ξυντείνηται gv 2330, συντείνεται f 2269. — τι om. b 2142¹, 2269. — αἷμα δὲ b 2142, (δὲ Gal. i. t.). — τῶν om. ante θινῶν bv Gal. i. t. 2269, τοῦτω θινῶν b 2142¹, τουτέω δ. v, δ. τοῦτου f, δ. τοῦτοις g. — αἵμετοῦ pro ἐμέτου f (ἐπαινέτου 2269). — μάλλον δ' ἐνταῦθα f. — τὴν τοῦ αἵματος ὀξύν gf. — τριάκοντα f 2269. — τουτέοις προσδ. f 2269.

46. Τοῖσι δὲ παιδίοις f, δὲ om. bvg. — γίγνονται f. — ὃ τε πυρετὸς fg 446. — ὑποχωρή g, καὶ om. g. — διαχωρεύουσιν pro ἀγρυπνέουσι τε f. — ἐκπλαγέουσιν f 446. — κλανμρίζουσιν f, κλανμρίζωσι fv. — μεταβάλλουσι 2269, schol. p. 228. — ἢ χλωρόν f. — καὶ πελιὸν v 2142¹, πελιδόν f B schol. p. 228. — γίγνεται δὲ ταῦτα πάντα f. — ἐξ ἐτοίμου g 446. — δὲ add. ante νεοτάτοις b 2140—2142, 2144, 2145, 2330. — Sequuntur in cod. f haec: καὶ ἐπὶ τὰ τοῖσιν εἰς τα τοῖσιν. Ταῦτα γὰρ τὰ τρία ὄρια εἰσιν τοῦ ἀνθρώπου ἢ αὔξῃσις· ἔσται δὲ αἰὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς νεοτέροις τοῖς ἐπὶ τὰ ἐπτά κ. τ. λ. — πυρετοῖς f. — μὴ τῶν σημείων τι f 2269. — ἐπὶ τ. φρ. f 2142, 446, 2269. — φρενίτις f 2142. — γίγνεται f 2144. — τοὺς τε περιεσομένους τε καὶ ἀπολουμένους fg 2269. — ἀπολλυμένους bg 2140—2143, 2145, 2256, Gal. i. t. — τῶν παίδων g. — τε post παιδ. om. g Gal. i. t. 2269. — τεκμ. χρὴ fg. — τοῖσι f 2269, 2142, 446, Gal. i. t. — συμπᾶσι f, σύμπασι 446. — ταῦτα δὲ λέγω . . γίγνεται om. g. — τε post περὶ om. f 446. —

47. Τοὺς τε περιεσομ. f schol. p. 229 B 446. — καὶ τοὺς ἀποθαν. om. f. — οἰσί τε f 446, 2269. — πλείονας f. — νόσημα fgb 2142, 2269. — οἰσί τε μέλλει τὸ νόσημα πλείονας g 2269 (πλείονας) ἐκμανθάνοντα fg 2269, 446, B, Gal. i. t., schol. p. 230. — ἐκμ. τὰ σημ. f. — δύνασθαι om. g Gal. i. t. — ἐκλογιζομένων f (ἐκλογιζόμενον 446). — πρὸς ἀλλήλους f. — ὁκόταν f. — ὁμοῦ τι (τε?) καὶ χολὴν ἀναβήσῃ g (καὶ . . ἀναβήσῃ = B 446). — νοσημάτων b 2142, 2144, 2256. — αἰεὶ bv 2142, 2144, 2256. — τῶν αἰεὶ ἐπιδ. bv 2142, 446, Gal. i. t. — τῶν ἐπιδ. fg 2144. — ἐπιδημούντων f, ἐπιδημούντων g Gal. i. t. 446. — ἐνθυμ. καὶ μὴ λανθάνειν fg Gal. i. t. Mere. i. m. 446. — τῆς τε ὥρης τὴν κατάστασιν f . . τε ante τῆς ὥρης om. g Gal. i. t. 2269, 446. — τὴν κατάστασιν g. — περὶ τε τῶν τεκμ. f 446 B, schol. p. 230. — καὶ post σημείων om. f. — ἐν πάσῃ ὥρῃ καὶ παντὶ ἔτει f. — σημαίνει f. — ἐν Σκύθῃσι φαίνονται v. — σημεία ἀληθεύοντα f. — εἰ pro ἐξ fv 2146 Mere. i. m. Gal. i. t. — εἰ οὖν pro ἐξ ὧν f 2146 Mere. i. m. — τε om. post ἐν f 446, Gal. i. t. 2269. — τοῖς f Gal. i. t. — χλωρίοις f. — τὸ μὴ οὐ τὰ πολλαπλ. fb 2142—2145, 2330, 2256, τὸ μὴ οὐχὶ τ. π. a 446. — αὐτῶν om. v B, αὐτέων f. — ἦν τις ἐκμαθὼν v. — ἐκλογίζεσθαι v 446, 2269. — λογίζεσθαι τε καὶ κρίνειν f. — νοσήματος fb 2142, 2144, 446, 2269. — οὖνομα b 2142, 2144, 2330, 2256, τοῦνομα a 446, schol. p. 231. — τυγχάνει fbv 2142, 2143, 2269, Gal. i. t. B. — ἐνταῦθα f. — ἅπαντα f

446 B. — ὅσα f B. — τοῖσι om. ante προειρ. f. — γνωσθήσεται f. — σημείοισι f 2142, 446. — ἣν προέχων αὐτὰ κρινῆς in fine add. f. —

Ermerinsii codices Vossianum et Scaligeranum, ne quis a me neglectos esse opinetur, ad verbum fere cum Parisino 2330 conspirare scito, a quo ubi discrepant — quamvis raro discrepant — ad Parisinos 2143 et 2144 referendi sunt. Quantum igitur de singulorum codicum similitudine proferre vel e lectionibus supra congestis de cognatione eorum concludere licet, in hunc modum brevi describatur:

$$f = 446$$

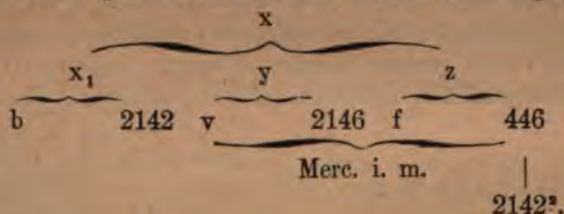
$$v = 2146$$

$$b = 2142$$

$$\text{Voss. et Scal.} = 2330 (2143, 2144)$$

$$\text{Merc. i. m.} = (v \ 2146) + (f \ 446) + \text{Gal.}$$

Manus recentioris in cod. 2142 correctiones maximam partem e cod. 446 similive haustae videntur esse. Inter quos libros nexum fere hunc esse suspicor:

Denique hac occasione oblata Monacensem unum esse e codicibus tribus moneo, quibus editio Frobeniana nititur: fuit enim ille Adolphi Oconis Afan medici, nisi fallor Augustani, a quo editor codicem acceperat. cf. Kuehn, tom. I p. CLXXXIX.

Adnotationes.

p. 8. Non pauciores quidem libros verum πεταλώδες tuitos esse dicere oportebat, sed inter plures Parisinum antiquissimum.

p. 14. § 1. Verba ἅμα τε καὶ εἴ τι θεῖον ἔνεστιν ἐν τῇσι νούσοισι omnibus libris tradita, uncis a me inclusa quantum qui Hippocratem prognostici auctorem admirabantur fere omnes omni tempore offenderint, altius repetere longum est. Quae hac aetate Ermerins argumentum arripuit exoptatum, quo libellum inter medicinae patris ipsius opera egregie cultum atque celebratum, primus Coo abrogaret atque abindicaret, neque deerant, quibus res nova placuerit nec non argumentum illud grave, ne dicam gravissimum visum sit omnium (cf. Haeser, Geschichte der Med. I, p. 121). Quid? Totum librum in suspicionem vocare quam membrum leviter adiectum resecare malint? In quo sermonem libris

indubitatis similiorem esse monendum esset, quam in illo de victu acutorum, si quidem in hac causa utrum liber ab Hippocrate ipso scriptum sit necne quaerere tantum referret. Etiam si enim ab ipso scriptum non sit, a medico ratione Coi imbuto ex illius ingenio ipso scriptum esse quis est qui neget? Sive est Hippocratis sive alius, prorsus abhorrent ista a doctrina vere hippocratica hoc libello explicata, quae commutationes motus vires corporis iubet animadvertere, ubi ne vocula quidem divinum istud olet, praeter illa verba quae quam laxè sint interposita, ut omnes fugerit quomodo factum sit nescio, praesertim cum ad finem libri, ubi ex initio praecepta repetuntur, de divino nihil sit.

p. 14. § 1. Post καὶ τοὺς ἀποθανομένους cod. w secutus omisi τε καὶ σωθησομένους, quo ἀναίτιος ἂν εἴη nullo modo referri potest. Nam medicus, qui aegrotum evasurum praedixit cur ultro incusetur? Non est cur ut ἀναίτιος sit operam det, quin etiam αἴτιος videri gaudebit. Unde illud καὶ τοὺς σωθησομένους huc illatum sit eum non fugiet, qui legerit in extrema § 46 (p. 118) τοὺς δ' ἀπολουμένους τε καὶ περιεσομένους τῶν παιδίων τε καὶ τῶν ἄλλων τεκμαίρεσθαι χρή, deinde § 47 (p. 119) χρή δὲ τὸν μέλλοντα ὀρθῶς προγινώσκειν τοὺς περιεσομένους καὶ τοὺς ἀποθανομένους. τ. κ. λ.

p. 18, § 9. Quod supra (p. 13) quae inde a verbis οἱ δὲ κεγχροειδέες ad finem paragraphi sequuntur utrum delenda an servanda sint me satis perspectum habere negavi, jam ita constituendum mihi prorsus constat, ut supra constitui. Verba κατανοεῖν . . . φλεγμονῆς esse αἰτιολογικά non προγνωστικά recte observavit Ermerins in adn. ad h. l.

Kühlewein.

Verzeichniss

der

in der Bibliothek der Ilfelder Klosterschule

vorhandenen älteren Drucke und Handschriften.

Cat. №

I. Druckwerke des 15. Jahrhunderts.

40	<i>Mammotrectus</i> s. adnott. gramm. in vocabul. versionis vulgatae. It. flores e serm. Bernardi collect. Colon. 1482. Fol.
69	<i>Biblia latina</i> s. l. et a. Fol.
108 ^a	<i>Das boek des hilligen Evangelii</i> , Profetien et Episteln. Lubeck 1497. Fol.
169	<i>Augustinus</i> de civitate dei, cum comment. Thom. Valvis et Nicol. Rivethi. Friburgi 1494. Fol.
171	<i>Augustinus</i> de civitate dei. Bas. 1479. Fol.
223 ^c	<i>Antonini</i> Secunda pars summae de vitiis cet. 1499. Fol.
239 ^b	<i>Jacob de Voragine</i> Longobard. historia s. Aurea Legenda sanct. Ulm. 1481. Fol.
294	<i>Gabr. Biel</i> , sacri canonis missae expositio. S. l. 1499. Fol.
388	<i>Barth. Anglici</i> proprietates rerum. 1488. Fol.
1143	<i>P. Virgillii Maronis</i> opera. C. comment. Servii, Donati cet. Venet. 1489. Fol.
1342	<i>L. Annaei Senecae</i> opera et <i>Platonis</i> epistolae. Lips. 1495. 4.
1345	<i>Boëthius</i> de cons. phil. C. interpr. Belg. Gent. 1485. Fol.
1380 ^b	<i>C. Jul. Hygini</i> poeticon astronomicon. Venet. 1485. 4.
2826 ^b	<i>Cronecken</i> der Sassen (aut. Conr. Bothone cive Brunsvic.), Mainz 1492. Fol.
4010 ^b	<i>J. Angeli</i> astrolabium planum in tabulis. AV. 1488. 4.
4307	<i>J. Boniveti</i> amicus medicorum. Lugd. 1496. Fol.

II. Druckwerke des 16. Jahrhunderts.

A. Theologie.

a) In Folio.

6	<i>Phil. Melancthonis</i> opera. Witteb. 1562—1564. 4 Bde.
66	<i>Nic. de Lyra</i> Biblia cum glosis ordinariis et interl. excerptis ex omnibus ferme ecclesiae sct. doctoribus. (Druckort und Jahreszahlen fehlen, eingeschrieben ist 1629.)
67	V. et N. T. omnia Graece edita. Bas. 1545.

Cat. M.

- 68 Biblia sacra juxta vulg. ed. rest. Paris. 1552.
 130^b Haereseologia. Bas. 1556.
 132 Dionysii Areopagitae opera. Lat. Paris. 1515.
 134 Justinii Martyris opera. Graece. Paris. 1551. Irenaeus adversus haereses. Ibid. 1570.
 135 Ejusd. Latine. Bas. 1555. Epiphanius. Latine. 1560.
 136 Clementis Alexandr. omnia opera, Latine, Gent. Herv. Aurelio interprete. Florent. 1551.
 140 Eusebii opera omnia. Bas. 1549.
 141 Ejusd. evangel. praeparat. libb. XV. Paris. 1544.
 145 Gregorii opera. Bas. 1550.
 148 Basilii Magni opera Graeca. Ed. Froben. Bas. 1551.
 149 Epiphanius Graece. Bas. 1544. Canones conciliorum. Ignatius, Athenagoras, Cydonius, Hermias, Agapetus, Aeneas Gazaenus.
 150 Hieronymi opera. Tom. I—IX. Bas. 1537. 3 Bde.
 156 Theodoreti Graecar. affectionum curatio, opera Fr. Sylburgii. 1592.
 161 Joannis Dumascenti opera. Item Jo. Cassiani libri aliquot. Bas. 1575.
 164 Nicephori Callisti ecclesiae hist., opera Jo. Langl. Bas. 1553.
 170 Augustini sermonum opera. Paris. 1516.
 175 P. Orosii adversus paganos historiarr. libri VII. 1526.
 182^b M. Aur. Cassiodori variarum lib. XII, item de anima liber, ed. a. Mariangelo Accursio. Aug. Vind. 1533.
 185 Hincmari opera, cur. Jac. Sirmondi. Paris. 1545. 2 Bde.
 186 S. Bernhardi opera. Paris. 1508.
 192 Jo. Pici Mirandulae Concordiaeque Comitum, item Jo. Franc. Pici Principis opera. Bas. 1519.
 210^b Onus ecclesiae compilatum. (auct. Jo. episc. Chimensi.) 1524.
 232^b Antonini archiep. Florent. partis historialis vol. tertium. LB. 1511.
 240 De probatis sanctorum historiis. Colon. 1567—75. 5 Bde.
 241^a Ecclesiastica historia per aliquot studiosos et pios viros in urbe Magdeburg. Bas. 1560—74. 6 Bde.
 253 Jo. Huss et Hieronymi historia et monumenta. Norimb. 1558. 2 Bde.
 275 G. Coelestini Historia comitiorum anno 1530 Augustae celebratorum. Fref. 1579.
 276 Acta colloquii Aldeburg. Lips. 1570.

b) In Quarto.

- 37 Joh. Vallensis Hieronymiani opus de prosodia Hebr. Paris. 1545.
 65 Biblia sacra utr. Test. Bas. 1522.
 74 Hieron. Frobenii ac Nicol. Episcopii Biblia Hebraica. Bas. 1536.
 76 Biblia Hebraica. Venet. 1515.
 88^a Psalterium ex Hebraeo translatum a Felice. s. l. 1518.
 91^a Der CX Psalm, gepredigt und ausgelegt von M. Luther. Wittenberg. 1539.
 91^b Das schöne Confitemini, an der Zahl der CXVIII Psalm, ausgelegt von Luther. Wittenberg 1530.
 157 Τοῦ Μακαρίου Θεοδορίτου εἰς τὰ ἀποκρ. τῆς θείας γραφῆς. Paris. 1558.
 212^b Acta und Schriften zum Concordi Buch gehörig. 1589.
 212^c Aegid. Hunnius, Verantwortung des Concordibuchs. Fref. 1597.
 225 M. Luther, Antwort an Erasmus Roterod., dass der freie Wille nichts sei. Verdeutsch durch Just. Jonam. Wittenb. 1525.
 264^a 85 regulae s. canones apostolorum, cum Jo. Monachi Zonarae commentariis. Paris 1558.
 302 Seb. Munsteri Kalendarium Hebraicum. Bas. 1527.
 303 Tabri Ori Calendarium Judaeorum. Ex hebr. lat. redd. a Jac. Christmanno. Fref. 1594.

Cat. №

c) In Octavo.

- 55 *Andr. Althamori* Conciliation. locor. scripturae, qui inter se pugnare videntur. Norimb. 1544.
 87 *Eobani Hessi* Psalterium David. carmine redditum cum annot. Viti Theodori. Ecclesiastes Salom. Argent. 1545.
 99 *Willeramii Abbatis* in canticum canticorum paraphrasis gemina. Ed. *Paul. Merula*. LB. 1598.
 103 Novi Testamenti omnia. Bas. 1544.
 110^b *Chr. Negendorphini* annot. Hagan. 1526. (Ohne Titel.)
 116 *Phil. Melanchthonis* annot. in evang. Joann. Fref. 1542.
 117 *Casp. Crucigeri* in evang. Joann. enarratio. Argentor. 1546.
 122 *Phil. Melanchthonis* commentarii in epistol. Pauli ad Rom. Wittenberg. 1532.
 120 *Ejusdem* Epistolae Pauli scriptae ad Rom. enarratio. Wittenberg. 1556.
 146 *Gregorii* Graeca quaedam et sancta carmina cum Latina Langi interpr. Bas. 1561.
 152 *Gregorii Nysseni* opuscula quinque, ed. *Dav. Hoeschelius*. Lugd. 1593.
 196 Catechesis puerilis recognita a *Ph. Melanchthone*. Lips. 1543.
 206 *Giov. Calvino*, Institutione della religione Christiana tradotta per Giulio Cesare. Genev. 1557.
 224 *Desid. Erasmus* de libero arbitrio. Argentor. 1524.
 277^b *Fausti Naimoni* Dissert. de origine, nomine ac religione Maronitanum. Romae 1579.

d) In Duodec.

- 180 *Fulgentii Afri* opera. Norimb. 1519.
 211^b *Henrici VIII* assertio septem sacramentorum advers. M. Lutherum. Paris. 1562.
 267 *Carol. M.* opus contra Synodum, quae in partibus Graeciae pro adorandis imaginibus gesta est. Item *Paulini* adv. Felicem libellus. 1549.

B. Philologie.

a) In Folio.

- 391 *Des. Erasmi* adagia. Basil. 1520.
 396 *L. Cael. Rhodigini* lectionum antiq. libb. XXX. Bas. 1542.
 424 *Wolfg. Larii* Reipublicae Romanae in exteris provinciis constitutae commentar. libb. XII. Fref. 1598.
 428^a *Rein. Reineccii* historia Julia. Helmst. 1594—97. 2 Bde.
 464 *C. Sigonii* fasti consulares. Bas. 1559.
 465 *Jo. Glandorpü* onomasticon historiae Romanae. Fref. 1589.
 466 *Onuphrü Panciniü* reip. Rom. commentar. Fref. 1579.
 512 *Jo. Guil. Stuckü* antiquitt. convivales. Tiguri 1579.
 552 *Fr. Robertellus*, de vita et victu populi Rom. sub Impp. Caess. Augg. Bononiae 1539.
 591^a Epitome thesauri antiquitt. ex antiquis numismatibus delineatarum. Ex Museo Jacobi de Strada. Lugd. 1553.
 635 *Conr. Gesneri* Bibliotheca universalis s. catalogus omnium scriptorum Lat., Graec. et Hebr. Tiguri 1545.
 636 Id. liber. Ed. Jos. Simlerus. Tiguri 1574.
 668 *C. Gesner* et *Jo. Hartung*, dictionarium Graeco-Latinum. Bas. 1560.
 670^a Dictionarium Graeco-Latinum. Bas. 1572.
 689 *Polybius, Diodorus, Dictys Cretensis* et *Dares Phryg.* Bas. 1548.
 690^a Romanae histor. scriptores Graeci minores. Ed. *Fr. Sylburg.* Fref. 1590.

- Cal. №
690^b Historia Imperatt. Rom. a Constantino M. usque ad Const. postremum, exposita a Zonara, Niceta, Niceph. Gregora, Chalcondyla. Lat. vertit Hier. Wolf. Fref. 1578.
829 Xenophontis opera. Gr. et Lat. ed. J. Leunclavius. Fref. 1596.
837 Philonis Judaei opera. Paris. 1552.
840 Plutarchi Vitae. Bas. 1542.
858 Athenaei Deipnosophistae. Venet. 1556.
867 Jo. Stobaei sententiae. Ed. Conr. Gesner. Bas. 1543.
879 Herodoti histor. libb. IX. Bas. 1540. It. Thucydides c. scholiis. Ibid.
897 Polybii historiae. Lat. per Nic. Perottum et Wolfg. Musculum. Bas. 1549. b) Dio Cassius Lat. per G. Xylandrum. Ibid. 1588.
901 Dionysii Halicarn. antiquitates. Lat. per Sig. Genellium. Bas. 1549. b) Appiani Rom. hist. Lat. per P. Candidum. Ibid. 1554.
903 Diodori Siculi bibliotheca historica. Ed. H. Stephanus. Paris 1559.
906 Flav. Josephi antiquit. Judaicae, de bello Jud., contra Apionem, opera Gelenii, et de Machabaeis lib. I a Des. Erasmo recognitus. Bas. 1554.
909 Dionis Cassii histor. Rom. Lutet. 1548.
910^a Dionis Cassii histor. Rom. Gr. et Lat. ed. H. Stephanus. Paris. 1591.
926 Strabo de situ orbis. Bas. 1549.
931 Ptolemaei de praedictionibus astron. Lat. Argent. 1520.
948 Aristotelis opera. Ed. Des. Erasmus. Bas. 1531.
961 Magentinus et Psellus de interpret. Aristotelis. Gr. ed. Ald. 1503.
962 Simplicii commentar. in III libros Arist. de anima. Ed. Ald. 1527.
1016 Aelii Aristidis oratt. Ed. A. Colotius. Flor. 1516.
1040 Hippocratis opera omnia. Ed. Ald. 1525.
1042 Hippocratis Coaca praesagia. Ed. Des. Jacotius. LB. 1576.
1052 Euclidis VI libb. priores de geometricis principiis. Gr. et Lat. Bas. 1550.
1056^a Adrianus in Archimedis circuli dimensionem expositio et analysis. Wurzburg. 1597.
1064^a Mart. Crusii Germano-Graecia. Bas. 1584.
1064^b Mart. Crusii Turco-Graecia. Bas. 1584.
1066 Laur. Rhodomanni poesis christiana Palaestinae. Fref. 1589.
1076 Cornucopiae s. Linguae Lat. commentar. Bas. 1521.
1133^a T. Lucretii Cari de rerum natura libb. VI. c. comment. Jo. Baptist. Pii. Paris. 1514.
1146 P. Virgilii Maronis opera. Ex rec. Servii, Donati, Mancinelli et Probi c. not. Beroaldi. Lugd. 1517.
1154 Jac. Pontani symbola, quibus Virg. illustratur. AV. 1599.
1155 Lamb. Hortensii Montfortii enarrat. in Virg. Aen. Bas. 1596. b) Ch. Guah. Chabotii praelectt. in Horat. poemata. Ibid. 1591.
1158 Q. Horatii Flacci opera c. comment. Aconis, Porphyriionis, Mancinelli etc. c. not. Matth. Bonfinis et Aldi Manut. Paris. 1519.
1191 L. Ann. Senecae tragoediae. Paris. 1514. b) Horatii opera. Ibid. 1519.
1226 M. Tullii Ciceronis opera. Ed. Joach. Camerarius. IV Tomi. Bas. 1540. 2 Bde.
1257^c C. Plinii Secundi h. n. Ed. Alex. Benedictus. Venet. 1507.
1270 Macrobius Aurel. et Censorinus. Paris. 1519.
1273^b Fab. Planciad. Fulgentii mythologiar. lib. III. AV. 1521.
1274 C. Jul. Caesaris comment. C. notis Aldi Manutii aliorumque. Fref. 1575.
1283 T. Livii historiae. Bas. 1535.
1286 T. Livii historiae. Uebers. v. Zach. Müntzer. Fref. 1584.

Cat. M.

- 1291 *C. Velleji Paternuli* histor. Rom. Ed. Beat. Rhenanus. Bas. 1520.
 1294 *Valerius Maximus*. Ed. Ascens. 1510.
 1306 *Q. Curtius Rufus*. Ed. Erasmus Roterd. Argent. 1518.
 1313 *C. Suetonius Tranquillus*. Ed. Laev. Torrentius. Antverp. 1591.
 1352 *M. Fabii Quinctiliani* oratoriae institt. Ed. Ascens. 1559.
 1407^a *Poggii* opera. Argentin. 1513.
 1408 *Des. Erasmi* epistolae. Bas. 1583.
 1413 *Caelii Calcagnini* opera. Bas. 1544.
 1752^a *Sachsenspiegel*. Leipz. 1535.
 1752^b *Sachsenspiegel* durch Christ. Zobel. Leipz. 1561.

b) In Quarto.

- 337 *P. Vict. Cajet. Palma*, Paradigmata de 4 linguis orientalibus praecipuis Arab., Armena, Syra, Aethiop. Paris. 1596.
 393 *Des. Erasmi* adagiorum chiliades.
 452^a *Dao. Chytraei* chronologia historiae Herodoti et Thucydidis. Helmst. 1593.
 505 *G. Agricola*, de mensuris et ponderibus. Bas. 1533.
 506 *Jo. Carina*, de ponderibus et mensuris. Toleti. 1599.
 533 *L. Demontiosi* Gallus Romae hospes. Romae 1595.
 669 *Jo. Ravisii Textoris* epithetorum opus. Bas. 1555.
 677 Sententiae monostichae variorum poetarum, Graece et Latine. Argent. 1515.
 699 Medici Graeci, physici et chirurgi. Ed. Jun. Latius. Bas. 1581.
 754 *Pindari* opera. Fref. 1542.
 761 *Aretii* comment. in Pind. Laus. 1587. b) *Vitruvii* de architectura libb. X. LB. 1586.
 771 *Sophoclis* tragoediae VII. Fref. 1555.
 788 *Aristophanis* comoedia XI. Paris 1546.
 806 *Lycophronis Cassandra*. Jambico carmine ac stilo vetere translata per Jos. Scaligerum, c. Graeca versione soluta G. Canteri. 1590.
 811 *Callimachi* hymni et epigrammata. Gr. et Lat. cum suis et Frischlini notis ed. H. Stephanus. 1577.
 831 *Xenophontis* Memorabilia Socratis. Rostoch. 1589.
 845^a *Plutarchi* de garrulitate. Rostoch. 1589. b) ——— de curiositate. Lat. vertit et notas adjecit J. Caselius. Helmst. 1595. c) ——— de loquacitate. Lat. per J. Caselium. Rostoch. 1589.
 845^b ——— de curiositate (mit handschriftl. Bemerk.). Rostoch. 1588.
 846 ——— de liberorum institutione. 1519.
 850 *Luciani Rhetor*. Lat. vertit Bil. Pirckheymer. Hagenov. 1520.
 851 ——— non temere credendum esse delationi. Helmst. 1594.
 852 ——— *Calumnia*. Jo. Caselio interprete. Helmst. 1595.
 870 *Palaephatus* de incredibilibus. Viennae 1514.
 914 *Jul. Pollucis* onomasticon. Bas. 1536.
 941 *Platonis* Axiochus c. vers. et schol. H. B. Welsdalii. Col. 1568.
 964 *J. Caselii* interpretatio in Aristotelis de vita et moribus libb. Helmst. 1593.
 994 *Procli Lycii* elementa theologica et physica. Lat. ed. Fr. Patricius. Ferrar. 1583.
 996 *Aeneae* Theophrastus s. de immortalitate animae. *Athenagoras* de resurrectione. *Xysti* sententiae. Lat. Bas. 1516.
 1015^b *Themistii* de amicitia. Ed. J. Caselius. Helmst. 1599.
 1018 *Aristaeneti* epistolae. Antverp. 1566.

Cat. 36

- 1092 *Jac. Gaudensis aerarium aureum poetarum.* Col. 1506.
 1123 *De re rustica opuscula.* Ed. Joach. Camerarius. Norimb. 1577.
 1168^a *Qu. Horatii Flacci ars poetica.* C. comment. Jod. Willichii s. l. 1545.
 1211 *P. Sereni Sammonici hexametri praecepta medicinae continentes.* Lips. 1515.
 1230 *M. Tullii Ciceronis de divinatione.* Ed. P. Marsus. Paris. 1542.
 1251 ——— *epistolae familiares.* Argent. 1519.
 1280 *Cornel. Nepos et lib. Plinii Secundi de viris illustribus.* Ed. Nath. Chytraeus. Frcf. 1577.
 1312 *C. Suetonius Tranquillus.* Lips. 1521.
 1339 *L. Annaei Senecae de beneficiis.* Ed. Jo. Caselius. Helmst. 1592.
 1377 *Apicii Caelii de opsoniis et condimentis libb. X.* C. notis G. Humelbergii. Tiguri 1542.
 1378 *P. Vegetii Mulo-medicina.* Ed. Jo. Sambucus. Bas. 1574.
 1382^a *Flavi Vegetii de re militari libb. IV.* Ed. God. Stevechius. Antverp. 1585.
 1407^b *Beroaldi opuscula.* Bas. 1509.
 1417 *P. Victoris epistolae.* Ed. Jo. Caselius. Rostoch. 1577.
 1418-43 *Schriften des Jo. Caselius, z. Th. auch aus dem 17. Jahrh.*

c) In Octavo.

- 373 *P. Mosellani tabulae de schematibus et tropis.* Lips. 1580.
 380 *Joach. Camerarii elementa rhetorica.* Bas. 1551.
 382 *Val. Erythraei de elocutione 3 libri.* Argent. 1567.
 385^b *Audomari Talaei rhetoricae 2 libb.* Col. Agripp. 1572. — *P. Rami dialecticae 2 libb.* Frcf. 1574.
 392 *Germanicorum adagiorum centur. VII.* Argent. 1545.
 394 *Jos. Langii adagia ex autoribus collecta.* 1596.
 421 *Thom. Bozius, de Italiae statu antiquo et novo libb. IV.* Col. Agripp. 1595.
 484^b *Hier. Turlerus, de migrationibus populorum septentr. post devictos a Mario Cimbros. s. l. 1564.*
 489 *Alex. Sardus, de moribus gentium.* Mogunt. 1577.
 529 *Barth. Martiani urbis Romae topographia.* Venet. 1588.
 655 *Urbani Bellunensis instructio linguae Graecae.* Bas. 1548.
 676 *Jo. Posselii apophthegmata Graeco-latina.* Frcf. 1595.
 679^a *Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis et aliorum poemata.* Ed. Fr. Sylburg. Heidelb. 1579.
 679^b *Carminum poetarum IX fragmenta (Alcaeus, Sappho, Stesich., Ibycus, Anacreon, Bacchyl., Simonides, Alcman, Pindarus), c. Lat. interpret.* Heidelb. 1598.
 692 *Aphthonius, Hermogenes et Dionysius Longinus.* Ed. Fr. Portus. Genev. 1567.
 693^a *Epistolia, dialogi, oratiunculae, poemata. Ex variis utriusque linguae scriptoribus.* Ed. H. Stephanus. Bas. 1518.
 703 *Musaeus de Ero et Leandro.* Gr. et Lat. Bas. 1518.
 713 *ᾠδὸς αἰνὰ, Βατραχουνομαχία, ἔμυροι.* Worm. 1563.
 721 *Porphyrii Homericae quaest.* Argent. 1539. b) Scholia. Ibid. 1539.
 800 *Theocriti idyllia.* Ed. Eobanus Hessus et Joach. Camerarius s. l. 1545.
 819^b *Dionysius Perieg., de situ orbis.* Gr. et Lat. c. Eustathii Lat. commentariis. Bas. 1556.
 820^a *Oppiani de venatione et de piscatu carmina.* Ed. Conr. Ritterhusius. LB. 1579.
 820^b ——— *de piscibus et de venatione carmina.* Ed. Ald. 1517.
 873 *Heraclidis Pontici allegoriae in Homeri fabulas.* Ed. Conr. Gesner. Bas. 1544.
 929 *Ptolemaei tetrabiblus et fructus.* Bas. 1553.
 930 *Ptolemaeus de praedictionibus astronom. libb. IV.* Gr. et Lat. per Melanchthonem. Bas. 1591.
 934 *Proclus de sphaera, Cleomedes de mundo, Arati phaenomena, Dionysii descriptio orbis.* Bas. 1585.
 942 *Platonis apologia Socratis.* Norimb. 1591.

Cat. M.

- 949 *Aristotelis opera.* Lat. Frcf. 1593.
 950 *Aristotelis et Theophrasti scripta.* Paris. 1557.
 952 ——— de moribus libb. X. Argentor. 1545.
 953 ——— Gr. et Lat. Bas. 1592.
 957 ——— de arte dicendi. Ed. Herm. Barbarus. Paris. 1549.
 969 *Theophrasti scripta quaedam.* Ed. H. Stephanus. Paris. 1557.
 980 *Diogenis Laërtii scripta.* Ed. H. Stephanus. Paris. 1570.
 984 *Eunapius, de vita philosophorum.* Gr. et Lat. ed. H. J. Hornaunus. Antv. 1568.
 985 ——— Gr. et Lat. ed. Commelin. 1596.
 989 *F. Gemisti Plethonis IV virtutum explicatio.* Gr. et Lat. Ed. A. Octonus. Bas. 1552.
 990 *Cydonii de contemn. morte oratio. Hermiae irrisio philosophorum.* Gr. et Lat. Ed. R. Seiler. Bas. 1553.
 999 *Isocratis scripta.* Gr. et Lat. Ed. Hier. Wolf. Bas. 1587.
 1015^a *Themistii oratt. VIII.* Gr. et Lat. Ed. H. Donzellinus. Bas. 1559.
 1021 *Demetrius Phalereus de elocutione.* Ed. J. Caselius. Rostoch. 1583.
 1034 *Theodori Gazae introductio grammaticae. Id. de mensibus. G. Lecapenus de constructione verborum.* Florent. 1575.
 1041 *Hippocratis de natura hominis.* Bas. 1562.
 1048 *Oribasii collectanea artis medicae.* Paris. 1556.
 1049 ——— opera. Lat. ed. Jo. B. Rasarius. Bas. 1557.
 1050 ——— ad Eunapium libb. IV. Lat. Ed. Jo. Rasarius. Venet. 1558.
 1061 *Polyaeni strategemata.* Lat. ed. Just. Vultejus. Bas. 1549.
 1067 *Laur. Rhodomanni theologiae christ. tirocinia.* Lips. 1596.
 1077 *Jo. Godescalcus, Lat. sermonis observatt.* Col. Agripp. 1581.
 1087 *Pascas. Grosippus sylloge locutionum ac formularum Latinogerm.* Lips. 1598.
 1127^a *M. Accii Plauti comoediae XX.* Ed. Ald. 1522.
 1133^b *T. Lucretii Cari de rer. nat.* Antverp. 1566.
 1145 *P. Virgilii Maronis opera.* Venet. 1507.
 1153 *Virgilius collatione scriptor. Graec. illustratus. Opera Fulv. Ursini.* Antverp. 1568.
 1168^a *Horatii epistolae. Periphrasis Nicod. Frischlini.* Frcf. 1587.
 1183 *A. Persii, Jun. Juvenalis et Sulpiciae satyrae.* Heidelb. 1590.
 1198 *M. Ann. Lucani Pharsalia.* Ed. Greg. Bersmann. Lips. 1589.
 1212 *Dec. Magni Ausonii carmina.* Ed. Ald. 1517.
 1216 *Claud. Claudianus.* Ed. Ald. 1528.
 1220^a *Corippi de laudibus Justinii carmen.* Ed. M. Ruizius Assagrius. Antverp. 1581.
 1220^b *Symphosii erudita aenigmata.* Paris. 1537.
 1236 *M. Tullii Ciceronis de legibus.* Ed. Andr. Turnebus. s. l. 1596.
 1241^a ——— de topica. Ed. Melanchthon. Witteb. 1524.
 1256^a *Joh. Rosae comment. in Cic. quaest. academ. et libb. V de finibus.* Frcf. 1571.
 1259 *Jac. Milichii comment. in libb. II historiae mundi C. Plinii.* Hagen. 1535.
 1272 *Macrobius Aurel. in somnium Scipionis et Saturnalia.* LB. 1542.
 1273^a *Martiani Capellae Satyricon c. not. H. Grotii.* LB. 1599.
 1277 *L. Sallustius Crispus.* Venet. 1557.
 1340 *L. Annaei Senecae natural. quaestt. C. not. Matthaei Fortunati.* Venet. 1522.
 1351^b *C. Soltii Sidonii Apollinaris lucubrationes. C. comment. Jo. Bapt. Pii.* Bas. 1597.
 1359 *Priscianus.* Bas. 1554.
 1361 *M. Verrius Flaccus et Sext. Pompej. Festus.* Venet. 1559.

Cat. 26

- 1379 *M. Vitruvii de architectura libri X. s. l. 1523.*
 1383^b *P. Apollonii Collatii excidium Jerosol. Ed. Andr. Vanderburchius. Antverp. 1586.*
 1383^c *Jul. Caes. Scaligeri poemata. Heidelb. 1574. 2 Bde.*
 1384^a *Guntheri Ligurinus s. de rebus gestis Friderici I. Ed. Conr. Rittershusius. Tubing. 1598.*
 1384^b *Taubmanni schediasmata poetica. s. l. 1519.*
 1411 *Chr. Longolii epistolae. Bas. 1540.*
 1414 *Phil. Melancthonis selectae declamationes. Argent. 1558.*
 1416 ——— orationes. Tom. V. Witeberg. 1572.
 1573 *H. Stephani hypomneses de Gall. lingua. Paris 1582.*

d) In Duodec.

- 386 *Paul. Manutii apophthegmatum ex veter. script. 8 libb. Colon. 1596.*
 656 *Pant. Bartelomaeus, de ratione quantitatis syllab. Lugd. 1578.*
 745 *Pythagorae et Phocylidis poemata. Ed. Vit. Amerbach. Argent. 1552.*
 755 *Pindari opera Graecolatina. Ed. H. Stephanus. Paris. 1566.*
 765 *Aeschylī Tragoediae VII. Ed. Guil. Canterus. Antverp. 1580.*
 1173^a *P. Ovidii Nasonis Metamorphoses. Bas. 1544.*
 1213 *Dec. Magni Ausonii carmina. Ed. Jos. Scaliger. LB. 1575.*
 1383^a *(Hutteni) Pasquillorum 2 Tomi. Eleutherop. 1544.*

C. Geschichte und Geographie.

a) In Folio.

- 2531 *Fr. Modii pandectae triumphales. Fref. 1586.*
 2568 *P. Jovii Novocomensis opera. Bas. 1578. 2 Bde.*
 2575 *Gobellini Personae cosmodromium. Ed. Meibomius. Fref. 1599.*
 2825 *Mart. Crusii annales Suevici. Fref. 1595.*
 2827 *Alb. Krantz, Saxonia, verdeutscht durch Basil. Faber. Leipzig 1563.*
 2840 *H. Mutius, de Germanorum prima origine, moribus cet. Bad. 1539.*
 2870 *J. Sleidani de statu religionis et reipubl. Carol. V. commentarii. Argent. 1555.*
 2907 *C. Schütz und Dav. Chytraeus, historia rerum prussic. Leipzig 1599.*
 2928 *Joach. Curei gentis Silesiae annales. Witeb. 1571.*
 2942^b *Beyerische Chronica. Fref. 1566.*
 2966^a *H. Hamelmann, Oldenburg. Chronicon. Oldenburg. 1599.*
 2974 *H. Bunting, Braunsch. und Lüneb. Chronica. Magdeb. 1586.*
 3160 *P. Pisaro, senatus populique Genuensis annales. Antverp. 1579.*
 3168 *G. Patt. Pigna, historia de principe di Este. Ferrara 1570.*
 3260 *Rerum Hisp. scriptores aliquot. Fref. 1579.*
 3283 *Rerum Britannic. scriptt. vetustiores ac praecipui. Lugd. 1587.*
 3351^a *J. Meyer, annal. rerum Flandricarum. Antverp. 1561.*
 3360 *Alb. Krantzii chron. regnorum Daniae, Sueciae et Norwagiae. Argent. 1546. b) — eccles. hist. s. metropolis. Bas. 1548. c) Funccii, chronologia. Norimb. 1545.*
 3399 *Pistorii polonicae hist. corpus. Bas. 1582.*
 3414 *Laonicus Chalcondylas, de origine et rebus gestis Turcorum. Bas. 1556.*
 3449 *Seb. Brant, Anfang und Wesen d. heil. Stadt Jerusalem. Strassb. 1518.*
 3456^b *Curionis Saracenicae histt. — Drechsleri earund. rer. chron. — Curionis Marochensis regni a Saracenis conditi descr. — Secundi Curionis de bello Melitensi a Turcis gesto hist. Fref. 1596.*
 3543^b *Jovii vitae illustr. virorum. Bas. 1578.*

Cat. 26

b) In Quarto.

- 2532 *Budelius*, de monetis et re nummaria. Col. Agripp. 1591.
 2634 *Reineri Reineccii* chronicon Hierosolymitanum i. e. histor. de bello sacro. b) *Haythoni* hist. orientalis. Helmst. 1584. 2 Bde.
 2818 *Alberti* abbatis Stadensis chronicon. Helmst. 1587.
 2935 *Cyr. Spangenberg*, Quernfurt. Chronic. — 1594.
 3147 *Dogliani*, Historia Venetiana. Venet. 1598.
 3271 *J. Feizera*, de Portugalliae ortu, regni initiis et rebus a regibus gestis. Paris. 1582.
 3394 *Russooven*, Chronica von Liefland. Bart. 1584.
 3440 *Leonh. Rauwolff*, Beschreib. d. Reiss inn d. Morgenländer. Augspurg 1583.

c) In Octavo.

- 2584^a *W. J. Carion*, chronica. — Magd. 1532.
 2631^b *Math. Dresseri*, millenarius sextus isagoges historicae. Jenae 1591.
 2871 *J. Sleidani* de statu religionis cet. Argent. 1566 (cfr. Nr. 2870).
 2933^b *Kerssenbroch*, catalogus episcop. Paderborn. Lemgov. 1578.
 3131 *Fulco*, descrizione dei luoghi antichi di Napoli etc. Nap. 1580.
 3149 De vita etc. omnium ducum Venetorum. Fref. 1574.
 3193 *Pithoei* historiae Franc. ab a. 708—990 scriptores. Fref. 1594. b) *Fr. Hottomanni*, Franco-Gallia. ibid. 1695.
 3439 *du Mans*, observations de plusieurs singularitez etc. trouvées en Grèce, Asie, Judée, Egypte, Arabie etc. Anv. 1555.
 3444 *Zuallardo*, devotissimo viaggio di Gerusalemme. Roma 1595.

D. Varia.

a) In Folio.

- 2246^a *Perspectiva*. Nürnberg. 1571.
 3587 *Th. Zwingeri* theatrum humanae vitae. Bas. 1586. 3 Bde.
 3819 *Conr. Gesner*, de avium natura. Tiguri 1555.
 3847^b *Leonh. Fuchs*, neues Kräuterbuch. Basel 1543.
 3886 *G. Agricola*, de ortu et causis subterraneorum, de natura eorum, quae effluunt ex terra, de natura fossilium etc. Bas. 1546.
 4012 *J. Stoeffler*, calendarium Romanum magnum. Oppenheim 1518.
 4085 *Orontii Finci*, protomathesis. Paris. 1532.
 4135 *J. de Regio Monte*, de triangulis. Nürnberg. 1533.
 4172 *Rodler*, underweysung zur Kunst des Messens etc. Siemern 1531.
 4173 *Albr. Dürer*, Unterweysung mit Zirkel etc. Nürnberg. 1538.
 4282 *Seb. Meichssner*, Kayserl. u. Königl. Land- u. Lehnrecht. Fref. 1576.

b) In Quarto.

- 2093 *Turnierbüchlein*. s. l. 1591.
 3995 *Thomae Digessei* alae s. scalae mathem. Lond. 1573.
 4075 *Hier. Bock*, Deutsche Speisekammer. Strassb. 1550. — b) *Koch- und Kellermeisterei*. Ib. 1551.
 4236 *Wesembeccius*, comment. in institutiones. Wittenb. 1595.

III. Druckwerke des 17. Jahrhunderts.

(Nur einige der älteren und bedeutenderen).

A. Theologie.

a) In Folio.

- 8^a *Jo. Calvini opera.* Amstelod. 1671. 9 Bde.
 9^a *Corn. Jansenii Augustinus.* III Tomi. Lovan. 1640.
 9^b *Rob. Bellarmini operum* VII Tomi. Colon. 1620. 4 Bde.
 13 *Joh. Crellii opera omnia.* Eleutherop. 1656. 2 Bde.
 62 *Briani Waltoni Biblia polyglotta.* Lond. 1657. 6 Bde.
 64 *Jo. de Plantevite Florilegium biblic.* Lodov. 1641.
 133 *Justini Martyris opera.* Paris. 1636.
 159 *Joannis Scholast. opera omnia,* interprete M. Radero. Paris. 1633.
 188 *Bonaventurae opera.* Mogunt. 1609. 4 Bde.
 260^a *C. de Cointe, annales eccles. Francorum.* Paris. 1665.

b) In Quarto.

- 101 *Rabi Salom. Jarchi Scholia in librum Ester,* interpr. L. H. Aquino. Paris. 1622.
 137 *Origenis contra Celsum libri VIII,* a Dav. Hoeschelio Gr. et Lat. editi. AV. 1605.
 153 *Gregorii Nysseni ad Eustathiam, Ambrosiam et Basilissam epistola.* Helmst. 1607.
 272 *P. Suavis Polani histor. concilii Trident.* Frcf. 1621.

B. Philologie.

a) In Folio.

- 330 *Athan. Kircheri Obeliscus Phamphilus.* Rom. 1650.
 331 *Ejusd. Oedipus Aegyptiacus.* Rom. 1652—54. 3 Bde.
 333 *Ejusd. Sphinx mystagoga.* Amstelod. 1676.
 368^a *Gerh. Jo. Vossii Aristarchus s. de arte grammatica libb. VII.* Amstelod. 1695.
 397 *Adr. Turnebi adversariorum libb. XXX.* Genev. 1604.
 422 *Phil. Cluveri Italia antiqua.* LB. 1624.
 467 *Stephi Virandi Pighii annales Rom.* Antverp. 1615. 2 Bde.
 490 *Phil. Rubeni electa, in quibus antiqui ritus, emendatt. censurae.* Antv. 1608.
 518 *Jac. Gronovii, thesaurus Graec. antiquitatt.* LB. 1697—1702. 12 Bde.
 536 *Jo. G. Graevii thesaurus antiquitatt. Rom. Traj. ad Rh. et LB. 1694—99.* 12 Bde.
 789 *Aristophanis comoediae XI. c. schol. ed. Odoard. Bisetus.* Aurel. Allobr. 1607.
 838 *Plutarchi opera.* Gr. et Lat. Ed. G. Xylander. Frcf. 1620. 2 Bde.
 880 *Herodoti historr.* Gr. et Lat. Ed. G. Jungermann. Paris. 1618.
 939 *Platonis opera.* Lat. per Marsil. Ficinum. Frcf. 1602.
 1161 *Q. Horatii Flacci opera.* Ed. Jo. Jac. Grasser. Bas. 1615.
 1284 *T. Livii historr. ed. Jon. Gruterus.* Frcf. 1628.
 1337 *L. Annaei Senecae opera.* Ed. Just. Lipsius. Antverp. 1615.
 1452 *Just. Lipsii opera omnia.* Antv. 1637. 3 Bde.

b) In Quarto.

- 342 *Fr. Raphelengi lexicon Arabicum.* Leid. 1613.
 379^a *Gerh. Jo. Vossii ars historica.* LB. 1653.

Cat. 36

- 534 *Th. Dempsteri antiquitatt. Rom. Col. 1629.*
 578 *Hier. Alexandri antiquae tabulae solis effigie symbolisque exsculptae explicatio. Paris. 1617.*
 756 *Pindari opera. Ed. Erasm. Schmid. Witeberg. 1616.*
 956 *Aristotelis opera. Ed. Sam. Rachelius. Helmst. 1660.*
 1127^b *M. Accii Plauti comoediae. Ed. Jan. Gruterus c. comment. Taubmanni. Fref. 1621.*
 1186 *Juvenalis et Persii satirae. C. comment. Eilh. Lubini. Hanov. 1603.*
 1215 *C. Suetonius Tranquillus. Ed. Is. Casaubonus. Argentor. 1647.*
 1512 *Giov. Boccaccio decameron. Venet. 1614.*
 1759 *Gabr. Rollenhagen, vier Bücher wunderbarl. Indian. reysen durch die Luft. Magdeb. 1603.*

C. Geschichte.

a) In Folio.

- 2539 *La France metallique. Paris. 1636.*
 2553 *Ant. Albizius, christl. Potentaten und Fürsten Stammbäume. Strasb. 1627.*
 2564 *M. Ant. Sabellici opera. Bas. 1660. 2 Bde.*
 2565 *Jo. Trithemii opera historica. Fref. 1601.*
 2632 *Gesta dei per Francos. Hanoviae 1611.*
 2732^a *César de Ligny, les ambassades et negotiations du Cardinal de Ferron. Paris. 1623.*
 2748 *Jac. A. Thuani historiae sui temporis (1543—1607). 4 Tom. Fref. 1625. 2 Bde.*
 2807^b *Germ. rerum scriptores aliquot insignes, inde a. Carolo M. usque ad Frid. III. Fref. 1624.*
 2811 *J. Pistorii rerum Germ. scriptores Fref. 1613 u. 53. 3 Bde.*
 2820 *Goldasti Alemannicarum rerum scriptores aliquot vetusti. 3 Tom. Fref. 1606.*
 2873 *Fr. Hortleder, v. d. Ursachen, Fort- und Ausgang des Deutschen Kriegs Carls V. wider die Schmalkald. Bundesfürsten. Gotha 1645. 2 Bde.*
 2893 *G. Fabricii origines Saxoniae. Leipzig 1607.*
 2893^b *Dav. Chytraei Saxonia ab a. 1500—1600. Lips. 1601.*
 2925 *Cyr. Spangenberg, Hennebergische Chronik. Strasb. 1599. b) J. Noppü Aacher Chonik. Cölln 1643. c) G. Hahn, Ditmars. Chronik etc. Leipzig 1606.*
 2927 *Schikfuss, schlesische Chronik. Leipzig 1619.*
 2949 *G. Fabricii res Germaniae magnae et Saxoniae universae. Lips. 1609. a) Schardü syntagma tractatum de imperiali jurisdictione etc. Argent. 1609.*
 2971 *Chronicon comitatus Lippiae. Rinteln 1627.*
 2977 *Acta Brunswic. 3 Tom. Helmst. 1607 u. 8. 4 Bde.*
 3165 *Aretini historiae Florentinae. Argent. 1610.*
 3194 *Paul. Aemylius, de rebus gestis Francorum. Bas. 1601.*
 3205 *Stephan. Baluzii capitularia regum Francorum. Paris. 1672. 2 Bde.*
 3250 *Guil. de Catel, memoires de l'hist. du Languedoc. Tolose 1633.*
 3282 *Matth. Westmonast. flores historr. Florentii Wigorniensis chronicon ex chronicis. Fref. 1601.*
 b) *Rerum Moscoviticarum auctt. varii. Ibid. 1600.*
 3348 *Haraei annales Belgii. Antv. 1633.*
 3350 *Fr. Savertius, rerum Belgic. annales cet. Fref. 1620.*

b) In Quarto.

- 2527 *Calvisii opus chronologicum. Fref. 1629.*
 2858 *J. Letzner, das Leben etc. Ludow. Pii. Hildesh. 1604.*
 2880 *Polit. Discurs von des Königs in Dänemark und des Niedersächsischen Craises Kriegsverfassung. 1626.*

- Cat. M.
 2880^b Jüngstes Schreiben Oxenstirns an d. Churfürsten v. Sachsen und Antwort. 1635.
 2883 Friedensinstrument zu Osnabrück. s. l. 1648.
 3048 H. Meibomii chronicon Riddagshusense. Helmst. 1620.
 3049^b Eckstormii chronicon Walkenridense. Helmst. 1617.
 3118 H. Suiseri chronol. Helvetica. Hannov. 1607.
 3172^b Platinae vitae Pontificum. Colon. 1626.
 3249 J. Jac. Chiffletii Vesontio. Lugd. 1618.
 3351^b J. Couain, hist. de Tournay. Douay 1619. 3 Bde.
 3352 Sanderi res Flandricae. Antv. 1626.

D. Varia.

a) In Folio.

- 1932 Franz. Baconis opera. Frcf. 1665.
 2463 Palatia Romana. Norimb. 1694. 2 Bde.
 4087 Schotti cursus mathem. Frcf. 1696.
 4088 Stevini mathem. hypomnemata. Lugd. 1608.
 4089 Marclois oeuvres mathem. Amsterd. 1618.

b) In Quarto.

- 1928 Nic. Macchiavelli princeps aliaque. Ed. Herrm. Conring. Helmst. 1660.
 2030 Chr. Besoldi politica. Frcf. 1618.
 4006 J. Kepler, de cometis. AV. 1619.
 4137 Pitisci trigonometria. Frcf. 1612.

IV. Die in der Bibliothek vorhandenen Schriften M. Neander's.

- 3059 M. Neandri opus aureum et scholasticum. Lips. 1577. 4.
 3060 ——— Theognidis gnomologia, Tryphiodori excidium Trojae, Nili praecepta. Bas. 1559. 4.
 3061 ——— Aristologia Euripidea, et Isocratis oratio de laude Helenae. Bas. 1559. 4.
 3051^a ——— theologia Christiana s. Scripturae. Lips. 1590. 4.
 3051^b ——— parva biblia Latino-germanica. Lips. 1596. 8.
 3052 ——— theologia Lutheri. Eisleben 1581. 8.
 3053 ——— catechesis Lutheri parva. Bas. 1556. 8.
 3054 ——— Ibidem 1564. 8.
 3055 ——— Menschenspiegel. Nürnberg 1620. 8.
 3056 ——— vom seligen Absterben derer, so jung in d. Jugend absterben. Erfurt 1589. 8.
 3058^a ——— sanctae linguae Erotemata. Bas. 1567.
 3058^b ——— gramm. Hebr. tabulae collectae. s. l. et a. 8.
 3062 ——— gnomologia Graecolatina. Bas. 1557.
 3063 ——— Argonautica, Thebaica, Troica, Ilias parva etc. Lips. 1588. 8.
 3064 ——— aristologia Pindarica. Bas. 1656. 8.
 3065 ——— Theocriti eidyllia. Witeberg. 1582. 8.
 3066 ——— Theocriti eidyllia et Pindari Argonautica. 1596. 8.
 3067 ——— tres Isocratis orationes, Plutarchi Paedagogia, aurea Pythagorae carmina et admonitorium Phocylidis poema. C. versione. Numburg. 1702. 8.
 3068 ——— phraseologia Isocratis. Bas. 1558. 8.

Cat. M.

- 3069 *M. Neandri loci communes philosophici Graeci, opera J. Vollandi.* Lips. 1588. b) — loci etc. Latini. Lips. 1590. 8.
- 3070 — de re poetica Graecorum. Ed. J. Volland. Lips. 1592. 8.
- 3071 — de re poetica cet. b) *Laur. Rhodomanni* Ilfelda Hercynica descripta carmine Graeco-latino. c) *J. Vollandi* carmen panegyric. in laudem scholae Ilfeld. Lips. 1613. 8.
- 3072 — elegantiae Graecae linguae, stud. J. Vollandi. Lips. 1598. 8.
- 3073 — oratt. duae nuptiales et funebres, graece conscriptae. Bas. 1553. 8.
- 3074 — Graecae linguae tabulae. Bas. 1564. 8.
- 3075 — Graecae linguae erotemata. Viteb. 1586. 8.
- 3076 — sylloge locutionum ac formularum Latinogerm. Lips. 1598. 8.
- 3077 — epistolarum familiarium formulae ex omni Latinitate collectae. Lips. 1591. 8.
- 3078 — ethice vetus et sapiens veterum latin. sapientum. Lips. 1590. 8.
- 3079 — Bedenken, wie ein Knabe zu leiten cet. Islebii 1581. 8.
- 3080 — Isleb. 1590. 8.
- 3081 — compend. dialecticae et rhetoricae Ph. Melanchthonis. Isleb. 1586. 8.
- 3082 — chronicon, s. synopsis historiarr. s. l. 1586. 8.
- 3083 — orbis terrae partium succincta explicatio. Lips. 1589. 8.
- 3084^b — physice. Lipsiae 1591. 8.

V. Manuscripte.

- 1 Der Koran. Arab. 4.
- 2 Einige Suren des Koran. Arab. 4.
- 3 *Ovidii Fasti*, 16 Blätter und 8 kl. Stücke, (Lib. II. v. 568—III v. 204. IV v. 317—814.) verglichen von Merkel, der sie in das 10. Jahrh. verlegt. 8.
- 4 Ein Brevier, Lat. Franc. Puccinus scripsit a. 1488. 12.
- 5 — 12.
- 6 — 8.
- 7 — 4.
- 8 *W. Meureri*, clariss. doctoris medicae facultatis, explicatio topicon Aristotelis. a. 1545—47. 4.
- 9 Erklärung der *Psalmen*, mhddeutsch. (Ps. 7—132. 139—41 enthaltend), Handschrift des sehr seltenen z. B. in der Dresdner Bibliothek vorhandenen, am Ende des 15. Jahrh. gedruckten „*Psalterium germanicum*“. Fol.
- 10 *Petri Blesensis* epistolae. Fol.
- 11 Annotatio ad Virgilium. 4.
- 12 *Paulus Benius*, de affectibus oratoris ad Benedictum Justinianum Cardinalem. 4.
- 13 *Flaminii Nobili*, de humana felicitate, ad Jo. Angelum Medicem Cardinalem. 8.
- 14 Ms. Caselianum. (800 Briefe v. Joh. Caesius geschrieben. J. 1575—91). 4.
- 15 Briefwechsel zwischen Caselius und anderen Gelehrten. J. 1563—1655, von verschiedener Hand. 4.
- 17 Briefe von Ph. Melanchthon (J. 1556 u. 59.), H. v. d. Hardt (1708) Epigramme von G. Thomasius u. Griechische Briefe. (Ein Fascikel in 4.)
- 25 Urkunde von Wilhelm, Herz. v. Braunsch.-Lüneb.

Schulnachrichten von Ostern 1875 bis Ostern 1876.

I. Lehrverfassung.

Prima.

Ordinarius: der Director.

Religion: Christliche Heilslehre im Anschluss an die Confessio Augustana. (S.) Gelesen der Brief an die Römer. Repetitionen aus der Kirchengeschichte. (W.) 2 St. w. Müller.

Deutsch: Literaturgeschichte von Lessing bis Goethe. Gelesen und erklärt: Laokon, Hamb. Dramaturgie (besonders die auf Aristoteles bezüglichen Abschnitte), Nathan; die philos. Lyrik Schillers; Iphigenia und einige lyr. Gedichte von Goethe. (S.) Elementa logices Aristoteleae. (W.) Freie Vorträge. Rhetorische und stilistische Belehrungen im Anschluss an die Aufsätze. 3 St. w. Müller.

Lateinisch: Hor. Od. B. III u. IV. (S.) Episteln B. I u. II. (W.) Tacitus ab. exc. div. Aug. XI—XVI mit Auswahl. 4 St. w. Schimmelpfeng. Cicero pro P. Sestio; privatim divinatio in Q. Caecilium. in C. Verrem act. II lib. IV. (S.) de oratore I. II zum Theil. (W.) Aufsätze, Extemporalien, Exercitien, Uebungen im Lateinsprechen. 4 St. w. Schüssler.

Griechisch: Hom. Il. B. XIII—XVII, Platon Gorgias. (S.) Hom. Il. B. XVIII—XXIV und Sophocles Aias. (W.) Privatim wurde gelesen Sophocles Philoktet, Euripides Phoenissae; Platon Apologie und Kriton. Extemporalien und Exercitien meist mit Anschluss an Platon. 6 St. w. Schimmelpfeng.

Hebräisch: Ergänzung und Abschluss der Formenlehre, das Wichtigste aus der Syntax nach Seffer. Gelesen: Abschnitte aus dem Pentateuch, ausgewählte Psalmen, einige Capp. aus Jesaias. 2 St. w. Müller.

Französisch: Le Misanthrope, comédie par Molière. (S.) Washington étude historique par Guizot. (W.) Wiederholung der wichtigsten Theile der Syntax nach der Schulgrammatik von Plötz. — Schiller's Parasit zum Theil ins Französische übersetzt. Exercitien und Extemporalien. 2 St. w. Scholz.

Englisch: Macaulay's life and writings of Addison, zum grösseren Theil (S.) Shakspeare's king John. (W.) Exercitien und Extemporalien. 2 St. w. Scholz.

Geschichte: Neuere Geschichte vom westphälischen Frieden bis zu den Freiheitskriegen nach Herbst. Repetitionen aus der alten Geschichte. 3 St. w. Müller.

Mathematik: Gleichungen, Reihen, Combinationslehre. (S.) Trigonometrie. (W.) Häusliche Arbeiten und Extemporalien. 4 St. w. Freyer.

Physik: Optik. (S.) Mechanik. (W.) 2 St. w. Freyer.

Secunda.

Ordinarius: Oberlehrer Dr. Schüssler.

Religion: Bibelkunde: im S. des Alten Testaments, im W. des N. T. Im Urtext gelesen die Leidensgeschichte nach den vier Evangelien. Repetition des Katechismus; Kirchenlieder, Sprüche. 2 St. w. Müller.

Deutsch: Schiller's Jungfrau von Orleans und Goethe's Hermann und Dorothea; Nibelungenlied aventure 19—39. Mittelhochdeutsche Laut- und Flexionslehre. Aufsätze und Declamationen. 2 St. w. Heynacher.

Lateinisch: Ovid. fasti mit Auswahl. Verg. Aen. IX, 167—502. Livius I. II—47. Cicero pro Sulla, pro Marcello, pro Ligario, pro rege Deiotaro. Privativ mit den Obersecundanern: Sallust de bello Jugurthino, Cicero pro Plancio. Extemporalien, schriftliche Uebungen (in Obersecunda auch Aufsätze). Wiederholung der Syntax. 10 St. w. Schüssler.

Griechisch: Hom. Od. XXII—XXIV, I—V (3 Bb. privatim). 2 St. w. Müller. Xen. Hell. IV. (S.) Lysias' Reden gegen Eratosthenes, über den Oelbaum, gegen die Kornhändler, für den Gebrechlichen (W.). Lehre vom Artikel und Pronomen, Casuslehre und Präpositionen (S.), Tempus- und Moduslehre (W.) nach Berger's Grammatik. Repetitionen der unregelmässigen Verba. Wöchentliche Extemporalien. 4 St. w. Kühlewein.

Hebräisch: Regelmässige Formenlehre und Lectüre nach Seffer's Uebungsbuch. Exercitien und Extemporalien. 2 St. w. Müller.

Französisch: Amédée Thierry's histoire d'Attila zum grösseren Theil. Grammatik nach Benecke, 2ter Theil. Exercitien und Extemporalien. 2 St. w. Scholz.

Englisch: 1. Abth. Macaulay's Frederic the Great. Grammatik nach Plate. 2. Abth. Scott's tales of a grandfather. Grammatik nach Plate. Exercitien und Extemporalien; jede Abtheilung 2 St. w. Scholz.

Geschichte und Geographie: Im Sommer Repetition der alten Geschichte, im Winter Geschichte von Christi Geburt bis zum Tode Karls des Grossen nach Herbst. 3 St. w. Kühlewein.

Mathematik: Gleichungen, geometrische Aufgaben. (S.) Hauptsätze der Aehnlichkeitslehre

Elemente der Trigonometrie. (W.) Häusliche Arbeiten und Extemporalien. Im S. 5, im W. 3 St. w. Freyer.

Physik: Magnetismus, Electricität, Galvanismus. Im W. 2 St. w. Freyer.

Ober-Tertia.

Ordinarius: Gymnasiallehrer Dr. Heynacher.

Religion: Die fünf Bücher Moses und das erste Hauptstück des Katechismus. (S.) Das Evangelium des Matthäus und das zweite Hauptstück. (W.) Memorieren von Kirchenliedern. 2 St. w. Scholz.

Deutsch: Lectüre aus Hopf und Paulsiek's Lesebuche Thl. II. Alle drei Wochen ein Aufsatz, Declamirübungen und freie Vorträge über geschichtliche Stoffe. 2 St. w. Mücke.

Lateinisch: Ovid. Met. XI, 266—409, I, 1—451, 748—779, II, 1—408, 680—707. Uebungen in der Versification, Repetition der Prosodie, Memorieren von Versen. 2 St. w. Mücke. Caesar bellum civile II u. III. Wiederholung der Formen- und Casuslehre. Syntax der Tempora und Modi. 8 St. w. Heynacher.

Griechisch: Hom. Odyss. I. XII und privatim XIII (S.); I. XIV und privatim XV. (W.) 2 St. w. Heynacher. Xenophon Anab. lib. II, 3—lib. IV, 2 incl. — Verba anomala mit Wiederholung der regelmässigen Formenlehre. Einige syntaktische Regeln. Wöchentlich ein Extemporale, alle 4 Wochen ein Exercitium. 4 St. w. Scholz.

Französisch: Paganel's Frédéric le Grand. Grammatik nach Benecke 1. Thl. Extemporalien, Exercitien. 2 St. w. Schüssler.

Geschichte: Die orientalische und griechische Geschichte (S.), die römische Geschichte. (W.) 2 St. w. Mücke.

Geographie: Mathematische und physische Geographie. Asien. Wiederholt wurde die Geographie von Europa. (S.) Afrika, Australien, Amerika. Wiederholung des Sommerpensums. (W.) 2 St. w. Mücke.

Mathematik: Allgemeine Arithmetik bis zu den Gleichungen. (S.) Fortsetzung der Geometrie bis zur Ausmessung geradlinig begrenzter Figuren. (W.) Extemporalien. 3 St. w. Freyer.

Naturgeschichte: Botanik (S.); Zoologie. (W.) 2 St. w. Heynacher.

Unter-Tertia.

Ordinarius: Gymnasiallehrer Dr. Kühlewein.

Religion: Im Sommer die fünf Bücher Moses und das erste Hauptstück des Katechismus, im Winter das Evangelium des Matthäus und das zweite Hauptstück. Memorieren von Kirchenliedern. 2 St. w. Kühlewein.

VERBODEN TOEGANG

Deutsch: Lectüre ausgewählter poetischer und prosaischer Stücke aus Hopf und Paulsiek's Lesebuche. Declamationen. Alle 14 Tage ein Aufsatz. Interpunktion und Orthographie. 2 St. w. Mücke.

Lateinisch: Ovid. Met. VI, 313—411. VII, 1—122. VII, 131—327. VIII, 157—545. VIII, 911—739. IX, 100—238. Durchnahme der Prosodie. 2 St. w. Heynacher. Caesar de bell. gall. VII, 26 bis zu Ende des Buches. Repetition der Formenlehre, Casuslehre und übersichtliche Darstellung der Lehre vom tempus und modus, von der consecutio temporum, nach Ellendt-Seyffert. Wöchentlich ein Extemporale, daneben auch scripta domestica. 8 St. w. Kühlewein.

Griechisch: Wiederholung der Lehre von den Declinationen und dem regelmässigen Verbum, Verba in μ und die hauptsächlichsten anomala, nach Berger. Jede Woche ein Extemporale oder Formendokimastikon. Exercitien. Lectüre aus dem Lesebuche von Schmidt und Wensch p. 111 ff., 122—132, 142—154. 194—211, 221 ff. 6 St. w. Mücke.

Französisch: Choix de Contes et de Récits par Legouv ; Grammatik nach Benecke's Schulgrammatik 1. Theil. Extemporalien alle 14 Tage. 3 St. w. Heynacher.

Geschichte: Die deutsche und brandenburgische Geschichte. 2 St. w. Mücke.

Geographie: combinirt mit Ober-Tertia.

Mathematik: Uebungen im bürgerlichen Rechnen, Decimalbrüche. (S.) Elemente der Geometrie bis zur Congruenz der Dreiecke. (W.) 3 St. w. Freyer.

Naturgeschichte: combinirt mit Ober-Tertia.

Gesangunterricht ertheilte Lehrer Bajohr. In Prima und Secunda wurden vierstimmige Chorlieder, Chor le und Motetten in 1 St., in Ober- und Unter-Tertia Chor le und Lieder einstimmig geübt, gleichfalls in 1 Stunde. Ausserdem waren alle Schüler wöchentlich in 1 St. vereinigt zum Einüben von Chorälen und Volksliedern.

Turnen: Ordnungs- und Freiübungen, und Turnen an Geräthen; im Sommer 2 St. w., im Winter in 2 Abtheilungen je 1 St. w. Bajohr.

Zeichnen (facultativ): in Prima und Secunda wurde Situationszeichnen nach leichteren Vorlagen, in Tertia Freihandzeichnen nach einfachen Gegenständen, Köpfen und Landschaften geübt. Bajohr.

Aufgaben für die deutschen und lateinischen Aufsätze der Primaner und Secundaner.

Prima.

1. Klopstock als Odendichter. 2. a) Gedankengang und Resultat der Abhandlung Lessing's über die Fabel bez.  ber das Epigramm. b) Wie befolgt Goethe in Hermann und Dorothea den Laokoon? 3. Wallenstein, ein Charakterbild aus der Zeit des 30j h-

rigen Kriegen. (Klassen-Aufsatz.) 4. Emilia Galotti eine Probe auf die Hamb. Dramaturgie. 5. Disposition der Themata: a) Was verdanken wir unserm Luther? b) Bedeutung Lessing's für die deutsche Literatur. 6. a) Die Königin in Schiller's Don Carlos und die Iphigenie bei Goethe. b) Das Ungriechische der Goethischen Iphigenie. c) Ein unnütz Leben ist ein früher Tod. 7. a) Welchen Einfluss übte das klassische Alterthum auf das Emporblühen der deutschen Poesie im 18. Jahrhundert? b) Das deutsche Reich und die Hohenzollern bis 1440. c) Der Tag der Knechtschaft raubt dem Menschen die Hälfte seiner Tugend. Od. XVII, 322. 8. Der grosse Kurfürst als Regent und Staatsmann. (Klassen-Aufs.) 9. Friedrich der Grosse und die deutsche Literatur. 10. a) Wie stimmt das *ἰαυμάζειν* bei Plato und Aristoteles mit dem „nil admirari“ des Horaz? b) Der Charakter des Max Piccolomini als terminus medius der Charaktere des Octavio und des Wallenstein. — Die Abiturienten hatten die Themata zu bearbeiten: Was verdanken wir unserm Luther? (S.) und: Mit welchem Recht trägt Friedrich der Grosse den Beinamen des Grossen? (W.)

1. Laudatio amici mortui. cf. Cic. de or. II, 84 u. 85. 2. a) Horatii iter Brundisium soluta oratione describatur (sat. I, 5). b) Nostra quoque aetas multa imitanda posteris tulit. 3. a) Quas attulerit rationes Cicero, quam ob rem Clodii furori cederet. b) De rationibus quas Cicero exposuit discessus sui quid iudicandum sit (Klassenarbeit). 4. a) Nihil est agricultura melius, nihil homine libero dignius. Cic. de off. I, 42, 151. b) Componantur Germani Tacitei cum Scythis Getisque Horatianis. cf. carm. III, 24. 5. a) Arminii Cherusci vita. b) Locorum situs plurimum valere ad adolescentium studia colenda et ingenia conformanda. 6. Bellis susceptis restitutam esse et civium et civitatum concordiam salutemque firmatam exemplis probetur (Abiturientenarbeit). 7) a) De Proserpinae raptu. cf. Cic. Verr. II, 4, 48. Ovid. Metam. V, 340—571. Fast. IV, 419—618. b) Dido patria profuga. cf. Verg. Aen. I, 338—368. 8. a) Finitimus oratori poeta. Cic. de or. I, 16. cf. III, 7, 48. 9. Quibus causis adductus Cicero libros de oratore scribendos suscepit (Klassenarbeit). 10. a) Verris in Sicilia facta num eis virtutibus responderint, quas Cicero in epistola ad Quintum fratrem I, 1 missa enumerat praetoribus adhibendas. b) Primum novi anni diem quomodo Romani celebraverint. cf. Ovid. fast. I, 63, 87, 165, 175, 185. c) Histriones qua existimatione principum Romanorum temporibus usi sint. cf. Tac. ann. I, 77. XIII, 25. XIV, 14—17. 11. Veterum simulacrorum exemplaria quaedam gypso confecta, quae sunt in museo Ilfeldensi, describantur. 12. Quorum artium scientia oratori necessaria sit, Crasso et Antonio ducibus exponatur (Abiturientenarbeit).

Secunda.

1. a) Gedankengang in Cicero's Lilius. b) Selbstbiographie. 2. Charakteristik der Jeanne d'Arc. 3. Der Ackerbau als Grundlage der Cultur nach Schiller's Gedichten. 4. a) Hermann das Bild eines jungen Deutschen. b) Die politischen Anspielungen in Hermann und Dorothea. 5. Das Geisterreich in Goethe's Balladen. 6. Das Eingreifen der preussischen Cavallerie in den Schlachten des siebenjährigen Krieges. 7. a) Wie wird Don Rodrigo

Romanze 1—14 charakterisirt? b) Metrischer Versuch. 8. Die Reise der Burgunden zu den Hunnen. 9. Verdiente Werner von Kyburg die aufopfernde Liebe des Ernst von Schwaben? (nach Uhland's Drama). 10. Was schützt beim Besitze irdischer Güter vor Ueberhebung?

1. a) Romuli regnum. cf. Liv. I, 7—16. b) In praefatione Liviana quae insunt maxime memorabilia exemplis comprobentur. 2. a) Legati pro Jugurtha causam dicentes in senatu Romanorum. cf. Sall. Jug. 15. b) L. Junius Brutus populum oratione concitat ad reges ex urbe exterminandos. cf. Liv. I, 59. 3. Narratio de Arione. cf. Ovid. fast. II, 79—118. Herod. I, 23. 24. 4. a) Bellum Jugurthinum recte magnum vocari a Salustio (c. 5). b) L. Manlii Torquati in P. Sullam oratio.

Der Privatfleiss der Schüler zeigte sich theils in der Lectüre griechischer und lateinischer Schriftsteller, die von den Ordinarien der Prima und Secunda controlirt wurde, theils in schriftlichen (metrischen) Uebersetzungen und anderen grösseren Arbeiten. Auch benutzten mehrere Schüler der Prima die ihnen gebotene Gelegenheit zur Anfertigung grösserer mathematischer Arbeiten. Die Einrichtung der Studientage ist im verfloffenen Jahre in derselben Weise beibehalten worden, so dass alle 14 Tage für die Primaner und Secundaner an einem Tage die Lectionen ausfielen, um ihnen Zeit und Gelegenheit zu zusammenhängendem und selbstthätigem Arbeiten zu geben. Die Tertianer behielten Morgens ihre Lectionen und bekamen nur für den freien Nachmittag eine bestimmte grössere Arbeit auf.

Statistische Uebersicht über die Lehrgegenstände.

Fächer.	Klassen und Stunden.				
	I.	II.	O.III.	U.III.	Zusammen.
Religion:	2.	2.	2.	2.	8.
Deutsch:	3.	2.	2.	2.	9.
Lateinisch:	8.	10.	10.	10.	38.
Griechisch:	6.	6.	6.	6.	24.
Hebräisch:	2.	2.			4.
Französisch:	2.	2.	2.	2.	8.
Englisch:	2.	A: 2. B: 2.			6.
Geschichte u. Geographie:	3.	3.	2. 2.	2. 2.	12.
Mathematik:	4.	4.	3.	3.	14.
Physik:	2.	1.			3.
Naturgeschichte:			2.	2.	2.
Zeichnen:	1.	1.	1.	1.	2.
Gesang:	1.	1.	1.	1.	3.
Turnen:	1.	1.	1.	1.	2.
Zusammen:	37.	37.	34.	34.	135

Vertheilung der Lehrstunden unter die Lehrer.

Lehrer.	Ordinarius	I.	II.	O.III.	U.III.	Zusammen.
Director Prof. Dr. Schimmelpfeng.	I.	4 Latein. 6 Griechisch.				10
1. Oberlehrer Prof. Dr. Freyer.		4 Mathemat. 2 Physik.	4 Mathemat. 1 Physik.	3 Mathemat.	3 Mathemat.	17
2. Oberlehrer Scholz.		2 Französ. 2 Englisch.	2 Französ. 4 Englisch.	2 Religion. 4 Griechisch		16
3. Oberlehrer Dr. Schüssler.	II.	4 Latein.	10 Latein.	2 Französ.		16
1. ordentlicher Lehrer Dr. Müller.		2 Religion. 2 Hebräisch. 3 Deutsch. 3 Gesch.	2 Religion. 2 Hebräisch. 2 Homer.			16
2. ordentlicher Lehrer Dr. Kühlewein.	UIII.		4 Griechisch 3 Gesch.		2 Religion. 8 Latein.	17
3. ordentlicher Lehrer Dr. Heynacher.	OIII.		2 Deutsch.	8 Latein. 2 Homer. 2 Naturkunde.	2 Ovid. 2 Französ.	18
4. ordentlicher Lehrer Dr. Mücke.				2 Deutsch. 2 Homer. 2 Gesch. 2 Geographie.	2 Deutsch. 6 Griechisch 2 Gesch.	18
Gesanglehrer Bajohr.		1 Singen. 1 Turnen. 1 Zeichnen.	1 Singen.	1 Singen. 1 Turnen. 1 Zeichnen.		7

II. Verordnungen und Bekanntmachungen des Königlichen Provinzial-Schul-Collegiums.

1. Hannover 6. Mai 1875. Einführung der Verordnung des Königlichen Provinzial-Schul-Collegiums zu Hannover vom 4. Mai 1875, die Maturitätsprüfungen an den Gymnasien der Provinz betreffend.

2. Hannover 31. Mai 1875. Mittheilung einer Verfügung des Herrn Ministers vom 26. April nebst Anlage vom 1. Juni 1874, enthaltend Bestimmungen über eine neue Einrichtung des Programmaustausches.

3. Hannover 11. Juni 1875. Die für die Directoren-Conferenz im Jahre 1876 bestimmten Verhandlungs-Themata werden mitgetheilt. Bis zum 15. Januar 1876 sollen Referat, Correferat und Protokoll über die Debatte eingeschickt werden.

4. Hannover 2. November 1875. Es wird mitgetheilt ein Erlass des Herrn Ministers vom 14. October 1875, betreffend die Ueberbürdung der Schüler mit häuslichen Arbeiten.

5. Hannover 21. Februar 1876. Unter Genehmigung der vom Director gestellten Anträge werden von der Königlichen Kloster-Kammer in Hannover zu weiteren Anschaffungen für das archäologische Museum der Klosterschule 443 Mk. zur Verfügung gestellt.

III. Chronik der Klosterschule.

Am Tage nach dem Schlusse des vorigen Schuljahres, am Morgen des 25. März 1875, verschied hier an Lungen- und Unterleibsentzündung der Primaner Ferdinand Langer, welcher sich in seltenem Maasse die Liebe seiner Lehrer und Mitschüler durch sein freundliches, biederer und treues Wesen erworben hatte. Tiefgebeugt stand der Vater am Sarge des einzigen Sohnes bei der Trauerfeierlichkeit, welche am Abend des Charfreitags im Kloster veranstaltet wurde; der Leiche, welche nach der Heimath des Entschlafenen gebracht wurde, gaben die zurückgebliebenen Lehrer und Schüler am Morgen des Ostersonnabends das letzte Geleit.

Am 8. April wurde das neue Schuljahr mit Verlesung von 1. Joh. V. 4—12 eröffnet; 13 Tags zuvor geprüfte Zöglinge und Schüler wurden in die Anstalt aufgenommen. — Am 11. Mai sangen die Schüler im Garten das Mailied.

Am 16. Mai wurde die Kaiserliche Telegraphen-Station in Ilfeld eröffnet. Dem Herrn General-Postmeister Dr. Stephan in Berlin, welcher die rasche Ausführung dieser auch für unsre Schule sehr werthvollen Einrichtung veranlasst hatte, sei auch an dieser Stelle der wärmste und ehrerbietigste Dank ausgesprochen.

Am 29. und 30. Juni beehrte der Herr Wirkliche Geheime Ober-Regierungs-Rath Dr. Wiese die Anstalt mit seinem Besuche, um von ihr Abschied zu nehmen. Nachdem er dem Unterricht in den einzelnen Klassen beigewohnt und an einem Festmahl der Lehrer und Schüler Theil genommen hatte, verabschiedete er sich in herzlichster Weise von unserer Schule, für deren ferneres Gedeihen er die freundlichsten Wünsche aussprach. Das Kloster Ilfeld, welches dem hochverdienten Herrn zu ganz besonders warmem Danke verpflichtet ist, wird für alle Zeiten sein Andenken hoch in Ehren halten!

Die Sommerferien dauerten vom 4. Juli bis 1. August.

Am 16. August, an welchem Tage das Hermanns-Denkmal im Teutoburger Walde enthüllt wurde, wanderten Lehrer und Schüler nach dem Donnerskopfe, einem hohen Berge der nächsten Umgegend, und verbrachten dort den Nachmittag in fröhlicher Weise mit Spiel und Gesang.

Zur Erinnerung an den Sieg bei Sedan wurde am 2. September in der Aula ein öffentlicher Schulactus gehalten, bei welchem der Chor Vaterlandslieder sang, die Tertianer

Stephan von Washington „Zwei Berge Schwabens“ von Gerock, Georg Möller „Kriegslied“ von E. M. Arndt, der Secundaner Werner von Weiher einen Abschnitt aus Goethe's „Hermann und Dorothea“ vortrugen, und der Primaner Heinrich von Gansauge eine Rede hielt über „Hermann, den Befreier Deutschlands“. Die Festrede hielt Professor Dr. Freyer. Nach dem Festessen wurde am Nachmittag ein gemeinsamer Spaziergang unternommen, und am Abend auf einer benachbarten Wiese ein Feuerwerk abgebrannt.

Vom 26. September bis zum 10. October waren die Herbstferien; die am 11. October geprüften zehn Zöglinge und Schüler wurden Tags darauf in die Anstalt aufgenommen; zugleich wurde das Winterhalbjahr mit Vorlesung von Eph. 5. 15—21 eröffnet. Am 20. October wurde noch ein gemeinsamer Spaziergang nach der Schnabelsburg unternommen.

Am 20. November wurde die Todtenfeier für folgende frühere Angehörige der Klosterschule abgehalten: 1) Johannes Carl Hermann Leopold Messerschmidt, geboren den 24. Juni 1860 zu Rosenthal, Zögling der Klosterschule seit Ostern 1874, starb hier am 12. Januar 1875. 2) Carl Julius Ernst von Wedemeyer-Anrode, geboren den 30. October 1859 zu Anrode, Schüler der Anstalt seit 1874, starb hier am 17. März 1875. 3) Carl Ferdinand Langner, geboren den 9. August 1857 zu Illowo in Westpreussen, Zögling des Klosters seit Ostern 1869, starb hier am 25. März 1875. 4) Wilhelm Ottokar Camillo von Seebach, geboren den 13. Mai 1852 zu Hannover, Zögling des Klosters von Ostern 1868 bis dahin 1870, besuchte zuletzt die polytechnische Schule zu Hannover und starb dort am 31. Januar 1875. 5) Carl Hermann Stölting, geboren den 29. December 1838 zu Neustadt unterm Hohnstein, Schüler der Anstalt von Ostern 1852 bis dahin 1855, fand mit seiner Frau und zwei Kindern den Tod bei dem Untergang des Dampfers „Schiller“ in der Nacht vom 7. zum 8. Mai 1875. 6) Wilhelm Georg von Laffert, geboren den 18. Mai 1824 zu Schwerin in Mecklenburg, Zögling des Klosters von Michaelis 1839 bis dahin 1842, starb als Rittergutsbesitzer am 30. August 1874 in Dersenow in Mecklenburg. 7) Theodor Gerhard Albert Brohm, geboren den 23. October zu Ilfeld, Schüler von Ostern 1826 bis Michaelis 1832, starb als Amtshauptmann zu Elbingerode am 21. Juni 1875. 8) Johannes Ernst Hermann von Rauschenplat, geboren den 6. October 1807 zu Alfeld, Zögling des Klosters von Ostern 1823 bis dahin 1826, starb als pensionierter Forstmeister zu Alfeld am 6. August 1875. 9) Leo Carl Ernst Wedekind Götz von Olenhusen, geboren am 24. September 1805 zu Olenhusen, Zögling von Ostern 1821 bis dahin 1823, starb als Rittergutsbesitzer am 1. Februar 1875 zu Olenhusen. 10) Heinrich Ernst Carl Heyer, geboren den 10. September 1803 zu Rothesütte, Zögling von Ostern 1817 bis dahin 1820, starb als Gräfllich Stolbergischer Revierförster zu Stapelburg am 25. Juni 1875. 11) Wilhelm Otto Ferdinand Friedrich geboren den 12. März 1798 zu Wernigerode, Zögling von Michaelis 1813 bis dahin 1815, starb als emeritierter Pastor zu Gnadau am 15. November 1875. 12) Georg Friedrich Schrader, geboren den 7. September 1797 zu Bleckede, Zögling von Ostern 1812 bis dahin 1815, starb als pensionierter Oberamts-

richter zu Göttingen am 14. August 1875. — Die Ansprache hielt Dr. Müller „über des Menschen Heimath und des Christen Heimweh“. Ueber diese Feier ist ein besonderer Bericht gedruckt und an frühere Ilfelder, deren Adressen bekannt waren, verschickt worden. Auch hier möge an alle Freunde der Schule die dringende Bitte gerichtet werden, Nachrichten über das Ableben und die Lebensschicksale früherer Schüler hierher gelangen zu lassen.

Von mehreren Lehrern wurden während des Winters in der Aula öffentliche Vorträge gehalten: am 5. December 1875 von Dr. Mücke über die ersten Anfänge des deutschen Drama's; am 30. Januar 1876 vom Director zur Erklärung einiger Kunstwerke des archäologischen Museums (Jupiter Otricoli, Juno Ludovisi, Eros des Praxiteles; der Büsten von Aeschylus, Euripides und Demosthenes); am 5. März 1876 von Dr. Schüssler über Erziehung und Unterricht in Frankreich; am 10. März 1876 von Oberlehrer Scholz über das Leben der Königin Luise zur Feier ihres hundertjährigen Geburtstages. Unter Leitung des Musiklehrer Bajohr wurde von den Schülern am 5. November 1875 und am 25. Februar 1876 ein Concert gegeben; am 10. December 1875 und am 11. Februar 1876 fand ein Tanzvergnügen statt. Am Martinstage (10. November) wurden zwei kleine Lustspiele aufgeführt, und am 19. December hielten Lehrer und Schüler eine kleine Vorfeier des Weihnachtsfestes. Der Fastnachtsdienstag (29. Februar 1876) brachte die Aufführung eines von einem Primaner gedichteten Festspielles, in welchem Martinsgans und Faschings-Narr ihre Verdienste um das Klostertheater wetteifernd hervorheben und in Streit gerathen, welcher durch das Auftreten der Muse Thalia und des Weihnachtsengels geschlichtet wird.

Den Vorsitz bei den mündlichen Maturitätsprüfungen am 21. September 1875 und am 20. März 1876 führte Herr Provinzial-Schulrath Dr. Breiter.

Die Feier des heiligen Abendmahls wurde von den Lehrern mit ihren Familien und den confirmierten Schülern am 24. October 1875 und am 2. April 1876 begangen; die vorbereitende Ansprache hielt das erste Mal Dr. Mücke, das zweite Mal der Director. Zugleich wurden am 2. April vom Herrn Kirchenrath Dr. theol. Redepenning drei Schüler von den während des Winters im Confirmanden-Unterricht vorbereiteten hier eingeseget.

IV. Wissenschaftliche Sammlungen.

I. Die Bibliothek (unter Aufsicht des Professor Dr. Freyer) erhielt:

1. Göttinger gelehrte Anzeigen. — Amtlicher Katalog der Ausstellung des deutschen Reiches in Wien. — Joh. Voigt, Namen-Codex d. deutschen Ordensbeamten. — Die Programme der Universitäten und höheren Schulen (durch die Vermittlung der hohen Behörden).

2. An Geschenken: Ed. Jacobs, Urkundenbuch des Klosters Hsenburg (von Sr. Erlaucht dem regierenden Herrn Grafen zu Stolberg-Wernigerode). — Poststammbuch; Posthandbuch (beide von dem Herrn General-Postmeister Dr. Stephan). — E. Huschke, zur Pandektenkritik; — derselbe, die Multa und das Sacramentum (beide von dem Herrn Verfasser, einem ehemaligen Zöglinge der Schule). — E. Geibel, classisches Liederbuch (von dem Herrn Bankier Leo). — Die letzten Schriften des Harzvereins und des histor. Vereins für Niedersachsen. — J. Eichendorf, Krieg den Philistern. — Z. Werner's Lebensabriss. — Hofmann, Zeitschrift für mathem. und naturw. Unterricht. — K. Hofmann, Engl. Uebungsbuch; — derselbe, die Lehre von der Aussprache des Englischen; — derselbe, Donat (diese drei Bücher von der Bängel-Schmitt'schen Verlagsbuchhandlung).

3. Angekauft wurden im Jahre 1875 aus den etatsmässigen Mitteln: C. F. Keil u. Fr. Delitzsch, Commentar über d. A. Testam. I. — C. Siegfried, Philo von Alexandrien. — C. Hirsche, Thomae Kempensis de imit. Christi libb. IV. — Philippi, kirchliche Glaubenslehre V, 3. — H. Zimmer, Martin Luther als deutscher Classiker. — P. H. Dietz, Wörterbuch zu Dr. M. Luther's deutschen Schriften. — E. Opitz, über die Sprache Luther's. — Fr. Bleek, Einleitung in das N. Testament (von W. Mangold). — Ph. Wackernagel, deutsches Kirchenlied. Lfgg. 45—47. — M. Haupt, opuscula I. — Th. Mommsen, röm. Staatsrecht II, 2. — W. Ihne, Römische Geschichte. — L. Keller, der zweite pun. Krieg u. seine Quellen. — E. Curtius, Alterthum u. Gegenwart. — J. N. Madvig, kl. philolog. Schriften. — G. F. Hertzberg, die Geschichte d. messen. Kriege; — derselbe, die asiatischen Feldzüge Alexanders d. Gr. — Ad. Ebert, Geschichte der christl. lat. Literatur. — C. Peter, röm. Geschichte in kürzerer Fassung. — W. Corssen, über die Sprache der Etrusker. Bd. 2. — K. Lehrs, aus dem Alterthume. — H. Stein, die Geschichte des Herodot. 2 Bde. — Oncken, Staatslehre des Aristoteles. 2 Bde. — W. Hartel, homer. Studien, Hft. 2 u. 3. — H. Bonitz, Platonische Studien; — derselbe, aristotel. Studien. — J. Vahlen, Beiträge zu des Aristoteles Poetik. — H. Schütz, Q. Horatius Flaccus I. — Q. Asconii Pediani orationum Ciceronis quinque enarratio, rec. A. Kiessling u. Schöll. — Fr. Weiss, Aulus Gellius attische Nächte I. — A. Th. H. Fritzsche, d. Horatius Flaccus Sermonen I. — A. Zingerle, Ovidius u. sein Verhältniss zu seinen Vorgängern. Hft. 1—3. — A. Baumstark, ausführliche Erläuterungen zur Germania des Tacitus. — J. u. W. Grimm, deutsches Wörterbuch. IV, 1, 7—IV, 2, 9. — H. Rückert, Geschichte d. neuhochdeutschen Schriftsprache. — R. v. Raumer, gesammelte sprachw. Schriften. — M. Bernays, der junge Goethe. — W. v. Maltzahn, Schiller's Briefwechsel mit seiner Schwester. — K. Gödeke, Geschäftsbriefe Schiller's. — R. Keil, vor hundert Jahren. — Onno Klopp, die Werke des Leibnitz I, 5—9. — M. Petri, Joh. G. Hamann. — H. Lotze, Mikrokosmos. — E. Zeller, Vorträge und Abhandlungen. — H. Grimm, Fünfzehn Essays. Neue Folge. — Joh. A. Comenius Lfg. 1—6. — A. H. Franke's pädagog. Schriften. — Schmidt, pädagog. Encyklopädie. Lfg. 99—102. — L. Wiese, Verordnungen u. Gesetze (2. Ausgabe). — J. L. Klein, Geschichte des Drama's. XI, 2. XII, 1. — v. Kugelgen, Jugenderinnerungen eines alten Mannes. — Graf Baudissin, eine Wanderung durch Jahrtausende. —

Verhandlungen der Philologen-Versammlung in Innsbruck. — Bursian, Jahresbericht (Fortsetzung). — H. A. Daniel, Handbuch d. Geographie. — C. Böttger, tabellar. Uebersichten zur Geographie. — W. Pütz, vergleichende Erd- u. Völkerkunde. — O. Peschel, Völkerkunde. — H. Allmers, Röm. Schlendertage. — H. Waller, letzte Reise von D. Livingstone. — R. Avé-Lallemant, meine Reise in Aegypten u. Unteritalien. — R. Pauli, Bilder aus Alt-England. — W. Arnold, Ansiedelungen u. Wanderungen deutscher Stämme. II. — Der deutsch-franz. Krieg (Generalstabswerk). 7—9. — Fontane, Krieg gegen Frankreich. II, 1. — C. v. Noorden, Europ. Geschichte im 18. Jahrh. II, 1 u. 2. — G. Weber, Weltgeschichte. XI, 2. — Pierson, Preuss. Geschichte. — W. Wachsmuth, histor. Darstellungen aus d. Gesch. d. n. Zeit. — L. Häusser, Gesch. d. franz. Revolution. — G. Fr. Hertzberg, Geschichte Griechenlands. I. — A. v. Reumont, Geschichte Toscana's. I. — F. C. Dahlmann, Quellenkunde zur Geschichte. — Deutsche Heer- und Wehrordnung. — H. Dalton, Johannes Gossner. — Fr. Kern, Ludwig Giesebrecht. — Grf. S. v. Voss, neunundsechzig Jahre am preuss. Hofe. — M. Lehmann, Knesebeck u. Schön. — Allgem. deutsche Biographie. Lfg. 1—10. — Boz's sämtliche Werke, aus d. Englischen. — Jahrbuch der Erfindungen. XI. — Grunert's Archiv. LVII. — Ersch u. Gruber, Realencyklopädie. I, 94. — Pierer, Conv.-Lexicon. 11—40. —

Ferner folgende Zeitschriften: Philologus; Philolog. Anzeiger; Neue Jahrbücher; Zeitschrift für d. Gymn.-Wesen; Centralblatt; v. Sybel, histor. Zeitschrift; M. Haupt, Zeitschrift für d. Alterthum. Neue Folge. — Literar. Centralblatt; Jenaer Literaturzeitung. — Deutsche Schulgesetzgebung. — Deutsche Monatshefte..

II. Der Musikaliensammlung wurde von der Königlichen Behörde übersandt: Händel's Werke. 67 u. 68. —

III. Für das physikalische Kabinet (unter derselben Leitung) wurden angeschafft: ein Relief-Erdglobus; ein Nobilischer Multiplicator; ein Mikroskop mit 3 Ocularen und 3 Objectiven. —

V. Verzeichniss der Zöglinge und Schüler der Klosterschule.

KF. bedeutet Inhaber einer ganzen Königlichen Freistelle, HF. einer halben Königlichen Freistelle, GW. Inhaber einer Gräflieh Stolberg-Wernigeröder, GSt. einer Stolberg-Stolberg'schen, GR. einer Stolberg-Rossla'schen Freistelle, P. Pensionär. Die übrigen sind frequentierende Schüler.

Prima.

1. P. Heinrich von Gansauge aus Posen,
Famulus des Dr. Mücke.	3. KF. Arnold Boyer aus Göttingen.
2. KF. Adolf Thimme aus Elbingerode, Fa-
mulus des Dr. Kühlewein.	4. Otto Müller aus Ilfeld.
	5. KF. Carl Peters aus Neuhaus a./Elbe,
Famulus des Dr. Müller.

6. GR. Emil Becker aus Wittenberg, Famulus des Oberlehrer Scholz.	17. Bernhard von Fumetti aus Ilfeld.
7. P. Rudolf Leo aus Berlin, Famulus des Dr. Schüssler.	18. Fritz Tronnier aus Ilfeld.
8. P. Benno Frantz aus Worbis, Famulus des Directors.	19. P. Carl Jühlke aus Sans-Souci.
9. KF. Max Berthold aus Berlin.	20. P. Berthold Förstemann aus Nordhausen.
10. GW. Hans Ahrendts aus Niederlössnitz.	21. P. Mark von Roeder aus Gohlau bei Breslau.
11. P. Hans Ukert aus Magdeburg.	22. Georg Kappenberg aus N.-Sachsenwerfen.
12. Adolf Menge aus Wiegersdorf.	23. KF. Walter von Rheinbaben aus Frankfurt a./O.
13. KF. Ludwig Bindewald aus Berlin.	24. P. Hans Nathusius aus Magdeburg.
14. P. Paul Roth aus Neustadt u./H., Famulus des Dr. Heynacher.	25. P. Johannes Stiehl aus Coblenz a./R.
15. P. Günther von Klitzing aus Zuchow i./Pommern, Famulus des Professor Freyer.	26. P. Fritz Krüger aus Berlin.
16. P. Ernst Burbach aus Halle a./S.	27. Friedrich von Tresckow aus Blankenfelde.

Secunda.

28. P. Moritz von Hundelshausen aus Friesmen in Hessen.	42. P. Georg von Werthern aus Grossneuhausen.
29. KF. Werner von Weiher aus Flatow.	43. P. Walter von St. Paul aus Berlin.
30. P. Rudolf Rusche aus Dalbersdorf.	44. Otto Beurmann aus Ilfeld.
31. P. Carl Ferber aus Tilsit.	45. P. Bernhard von Bülow aus Alt-Döberitz in Pommern.
32. GR. Carl Weber aus Neustadt u./H.	46. P. Ernst Werner von Heyden aus Breckenfelde in Mecklenburg.
33. Georg Schimmelpfeng aus Ilfeld.	47. GW. Hans Benzler aus Ilsenburg.
34. P. Georg von Washington aus Schloss Poels in Steiermark.	48. KF. Wilhelm Gerlach aus N.-Sachsenwerfen.
35. KF. Feodor von Witzleben aus Marburg.	49. Hermann Fiedler aus Zorge.
36. P. Max von Burkersroda aus Sangerhausen.	50. P. Heinrich Stephan aus Berlin.
37. P. Gustav Schneider aus Magdeburg.	51. Adolf Scholz aus Ilfeld.
38. Clemens Bartels aus Ilfeld.	52. P. Alexander von Keudell aus Schwebda in Hessen.
39. P. Friedrich von Busse aus Zschortau.	53. KF. Paul Ohnesorge aus Lauterberg.
40. Heinrich XXVIII. Prinz Reuss aus Bonn a./Rhein.	54. P. Willy von Rechwitz aus Prust.
41. P. Rudolf von der Schulenburg aus Ramstedt.	55. P. Martin Ernst Graf von Schlieffen aus Schlieffenberg.

I. Am 21. September 1875 geprüft:

1. Hermann Denicke, Sohn des Herrn Forstmeister Denicke zu Stolberg a. Harz, geboren zu Gross-Heere am 14. August 1854, lutherisch; 6½ Jahr Zögling der Anstalt, 2 Jahre in Prima, zuletzt primus omnium, gedenkt sich dem Forstfache zu widmen.

2. Harry Denicke, Bruder des vorigen, geboren zu Schoningen am 10. August 1856, lutherisch; 6 Jahre Zögling der Anstalt, 2 Jahre in Prima, gedenkt in Göttingen Philologie und Geschichte zu studieren.

3. Max Rudolph, Sohn des verstorbenen Schuldirektor Rudolph, geboren zu Cöthen am 17. Juli 1855, reformiert; 3 Jahre Zögling der Anstalt, 2 Jahre in Prima, gedenkt in die Königliche Armee einzutreten.

4. Ernst Laporte, Sohn des Präsidenten der Handelskammer Herrn Laporte zu Göttingen, geboren daselbst am 4. August 1855, lutherisch; 2 Jahre Zögling der Anstalt und ebenso lange in Prima, gedenkt in die Königliche Armee einzutreten.

II. Am 20. März 1876 geprüft:

1. Heinrich von Gansauge, Sohn des Herrn Apellationsgerichts-Rath von Gansauge zu Posen, geboren zu Erfurt am 29. October 1857, evangelisch; 6½ Jahr Zögling der Anstalt, 2 Jahre in Prima, zuletzt primus omnium, gedenkt in die Königliche Armee einzutreten.

2. Adolf Thimme, Sohn des Herrn Pastor Thimme zu Elbingerode, geboren daselbst am 20. April 1857, lutherisch; 6½ Jahr Zögling der Anstalt, 2 Jahre in Prima, gedenkt in Göttingen Philologie zu studieren.

3. Arnold Boyer, Sohn des Herrn Oeconomie-Commissarius Boyer zu Göttingen, geboren zu Hildesheim am 7. Februar 1855, lutherisch; 3½ Jahr Zögling der Anstalt, 2½ Jahr in Prima, gedenkt in Göttingen Medicin zu studieren.

4. Otto Müller, Sohn des zu Ilfeld verstorbenen Amtssecretair Müller, geboren zu Neustadt unterm Hohnstein am 1. November 1856, lutherisch; 6½ Jahr Schüler der Anstalt, 2 Jahre in Prima, gedenkt in Göttingen Theologie und Philologie zu studieren.

5. Carl Peters, Sohn des verstorbenen Pastor Peters, geboren zu Neuhaus a./E. am 27. September 1856, lutherisch; 5 Jahre Zögling der Anstalt, 2 Jahre in Prima, gedenkt in Göttingen Philologie und Geschichte zu studieren.

6. Emil Becker, Sohn des Herrn Haupt-Steueramts-Rendanten Becker zu Wittenberg, geboren zu Magdeburg am 11. November 1856, evangelisch; 3 Jahre Zögling der Anstalt, 2 Jahre in Prima, gedenkt in die Königliche Armee einzutreten.

Von der mündlichen Prüfung wurden Thimme und Müller dispensiert.

Ausserdem sind im Laufe des Schuljahres abgegangen aus Secunda: Friedrich von Oertzen, Otto Reiche, Eduard Schaumberg, Eberhard von Oertzen, Walter Heilfron und Wilko Frantz.

VI. Ordnung des öffentlichen Rede-Actus,

welcher zur Feier des allerhöchsten Geburtstages

Sr. Majestät des deutschen Kaisers und Königs von Preussen *Wilhelm I.*

Mittwoch den 22. März Vormittags 11 Uhr im Saale des Klosters stattfand.

Choral: Lobe den Herren, den mächtigen König der Ehren.

- 1) Der Unter-Tertianer von Dobeneck: Spielburg von Knapp.
- 2) Der Ober-Tertianer von Fumetti: Sanssouci von Geibel.
- 3) Der Ober-Tertianer Ayrer: Le gladiateur Romain par Chénedollé.

Chor: Ehre sei Gott von M. Hauptmann.

- 4) Der Secundaner von Busse: Child Harold's adieu von Byron.
- 5) Der Abiturient Müller: Lateinische Rede.
- 6) Der Abiturient Thimme: Lateinisches Gedicht.

Chor: Siegeslied von Reinberger.

- 7) Der Abiturient von Gansauge: Deutsche Rede.
- 8) Der Primaner Leo: Deutsches Gedicht.

Chor: Macte imperator von Lachner.

- 9) Festrede des Directors.

Chor: Nun zu guter Letzt, von Mendelssohn.

Sonnabend, den 8. April: Censur und Versetzung. Schluss des Schuljahrs.

Montag, den 24. April: Aufnahmeprüfung.

Dienstag, den 25. April, früh 8 Uhr: Eröffnung des neuen Schuljahrs.

Ilfeld, den 7. April 1876.

Der Director

Professor Dr. Schimmelpfeng.

